

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 40 / 15 Ekim 1987 2.50 DM

CUDİ DAĞINDA BÜYÜK ÇATIŞMA

- Bir askeri helikoptere ateş edildi. Helikopterin düştüğü söyleniyor.
- Alixan Tatar'ın çetelerine kayıp verdirildi.
- Subay ve erlerden yaralı ve ölü sayısının arttığı bildiriliyor.

Şırnak-Cudi dağında 7 Ekim 1987 tarihinde başlayan ve 9 Ekim'e kadar yer yer şiddetli çarpışmalar biçiminde devam eden çatışma sonucunda sömürgeciler ağır kayıp aldı. Faşist ordunun havan, lav vb. gibi ağır silahları kullandığı çatışmada ARGK gerillaları bir düşman helikopterini düşürdüler. Saatler boyu çok yakın mesafede devam eden çatışmada faşist güçler büyük bir paniğe kapılarak geri çekilmek zorunda kaldılar. ARGK birliği, bazı gerillaların çatışmada hafif yaralar alması dışında bir kayıp vermedi.

Haberi 2. sayfada

MARDİN'DE KÖY KORUCULUĞU ÇÖZÜLDÜ

Mardin bölgesinde haziran ayından bu yana yoğun bir şekilde devam eden eylemlilik sonucu köy koruculuğu uygulanması tamamen çözüldü.

Pınarcık, Yuvalı, Peçenek vd. köylerde, köy korucularına vurulan darbeler sonucu, faşist sömürgecilerin yasatmaya çalıştığı bu sistem

dağıldı. Köy korucularının büyük bölümü silahlarını bıraktı, büyük bir bölümü de bölgeyi terk ederek metropole veya başka alanlara kaçtı. Bu gelişmeler sonucu, ulusal kurtuluş savaşımız karşısında tutunamayan koruculuk dağıldı. Öyle ki, Türk ordusunun

Devamı 3. sayfada

Kürdistan'da Göçler, Neden ve Sonuçları

Üluların yaşamında ülke ve toprak yaşam ögesini oluşturur. Yarı barbar göçebe insan topluluklarını halklaşma sürecine sokan en önemli evre toprağa yerleşim evresidir. Üretim, topraktan gelişmiş, kültürden sosyal yaşam kadar halkları var eden ögeler, insanın toprakla ilişkilerinde ve toprağa yerleşim sürecinde ortaya çıkmıştır.

Ülke, ulusları var eden zorunlu ögedir. Ülke, insan topluluklarının köküdür. Halk ülke ilişkisi, kök ağaç ilişkisine benzer. Kökünden koparı-

lan bir ağaç ne denli güçlü ve meyveleri güçlü bile olsa kurumaya mahkumdur.

Bir halkın başına gelebilecek en büyük afet, ne savaş ne de depremdir. Onlar kadar ve onlardan daha büyük afet, toprağından, ülkesinden kovulmadır. Ülkesinden kovulan bir halk sadece fiziki olarak yok olmaz, ondan önce yavaş yavaş kültürü, sosyal ilişkileri, dili vb. her şeyi dalından koparılan meyve gibi tek tek solmaya ve nitelik değiştirmeye başlar. Artık ne kadar

Devamı 8. sayfada

ŞAHVELAT KÖPRÜSÜNE SABOTAJ

- Köprüde hasar büyük
- Mardin ve Urfa yolları mayın dolu.
- Uludere, Iğdır'da karayollarına ait 3 şantiye basıldı. Zarar 2 milyarı aştı.
- Uludere'de bir karakol basıldı.
- Aralık, Çukure ve Bingöl merkeze bağlı, 3 ayrı köye yapılan baskında köy korucularına ait evler bombalandı. Birçok köy korucusu öldürüldü veya yaralandı.

Haberi 2. sayfada

ÇOBANDERE'DE EYLEM: 13 ÖLÜ

Meşeli köyü Çobandere mezrasına baskın düzenleyen ARGK gerilla birliği, köy korucuları ile çatışmaya girdi. Çatışma neticesinde çetelerden 8'i yakınları ile birlikte öldürüldü, 9 kişinin de ağır yaralandığı eylemde, toplam ölü sayısının 13'ü bulunduğu bildirilmektedir.

Akşam saatlerinde meydana gelen baskında yaklaşık 100 kişilik bir güçle köyü kuşatan ARGK birliği, kısa süren bir çatışma ardından Şanlı, Kartal ve Vural çetelerine ait evleri bastı. ARGK birliği kayıp vermeden eylemi başarı ile gerçekleştirdi.

Haberi 2. sayfada

İSVEÇ BASININDA KÜRDİSTAN VE PKK

DAGEN NYHETER:

"Kürtler, birbirleriyle savaşacak; bu Türk hükümetinin Kürt bölgelerinde PKK'ye karşı taktiğidir. Seçilen kişiler, köy koruculuğuna atanıyor, silahlandırılıyor. Ve işbirlikçi olarak nitelendirilenleri PKK vuruyor."

ARBETAREN:

"Kürdistan İşçi Partisi-PKK önderliğindeki Kürt gerillaları 1983'ten bu yana Türk ordusuna karşı savaşıyor. Hedef; bağımsız bir Kürt devleti."

YAZISI 7. SAYFADA

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Yekitiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan — YXK Program Taslağı'nı yayınlamaya bu sayımızda da devam ediyoruz

YAZISI 10. SAYFADA

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ İLE DAYANIŞMA

ERNK Avrupa Temsilciliği dağıtıcı bildiride, bütün ilerici-leri, yurtseverleri, demokratları ve devrimci-leri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmaya çağırıyor.

Bu dayanışmanın somut bir ifadesi olarak, ulusal kurtuluş mücadelesine bağlı kampanyasına aktif olarak katılmayı bir görev olarak belirledi.

Haberi 3. sayfada

Ölümünün 20 yıldönümünde

ERNESTO CHE GUEVERA'YI ANIYORUZ

Bir...

iki...

üç... daha fazla Vietnam çağrısı ile dünya halklarının mücadelesine en geniş enternasyonalist dayanışmayı isteyen Che, bu çağrılarına uygun yeni Vietnamlar yaratma mücadelesinde ölümsüzleşti.

YAZISI 13. SAYFADA

DÜNYA HABERLERİ

- Körfez Sularında Sıcak Rüzgar
- Nikaragua Yeni Zaferlere Doğru
- Tibet'teki Karışıklıklar Gözleri Bir Kez Daha Çin'e Çevirdi
- Güney Afrika'nın Angola'ya Yönelik Yeni Bir Provokasyonu

14 VE 15. SAYFADA

CUDİ DAĞINDA BÜYÜK ÇATIŞMA

Şırnak bölgesinde son bir ay içerisinde faşist ordu güçlerine ve köy korucularına karşı yoğunlaşan mücadele sonucu ARGK gerillaları son derece önemli mevziler ele geçirdiler. Ulusal kurtuluş savaşının yoğunlaştığı bu bölgede ARGK saflarına kitlesel katılım devam etmektedir. Türk sömürgecilerinin bütün oyunlarına ve saldırılarına rağmen, savaş bu cephede ARGK gerillalarının lehine büyümektedir.

Şırnak, baştan beri ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir potansiyele sahip olduğu bir bölgedir. Faşist Türk sömürgecilerinin Şırnak'ta geliştirmek istediği köy koruculuğu uygulaması baştan tutulmadı. Alihan Tatar ile çetesi ve birkaç hain aşiret reisi dışında silahlanılmadı. Bazı köylere ise faşist-sömürgeci komutanlar silahları bırakarak, köylülere zorla korucu yapmak istediler. Yine, Şırnak'taki güçlerini tugay düzeyinde artıran sömürgeciler, bu bölgeyi Kürdistan'ın diğer alanlarına yönelik saldırılarının merkezi haline getirmek istediler.

Bütün bu girişimler baştan boşa çıkarıldı. Şırnak'ın faşist yönetimi 1985 yılında bir pusu eylemi sonucu imha edilecekti. Bunun ardısıra gelen eylem dalgası ise, sömürgecilerin Şırnak'ta konumlanmalarını boşa çıkaracaktı.

1987 baharı ile birlikte, Şırnak alanında da ARGK'nin savaşı yoğunlaştırma ve geliştirme taktiklerine bağlı olarak, eylemlilik büyük bir artış gösterdi. Onlarca köyde toplantılar gerçekleştirildi. Her köyden sayıları onları bulan savaşı gücü ARGK saflarına alındı. Birçok köy korucusuna darbe vuruldu. Alihan Tatar ve çetesi Şırnak merkezine sığındı. Sayıları 50 yi bulan köylü kendilerine zorla verilen silahları teslim etti.

Ekim ayı başlarında ise gelişmeler daha yoğun bir şekilde ortaya çıkacaktır. Şır-

nak kaymakamı ölüm korkusundan dolayı istifa edecek ve Şırnak kaymakamsız kalacaktır. Korucu olarak eline silah tutuşturulan köylüler birer birer silahlarını bırakacaklar. Bütün bu gelişmeler, Şırnak'ta ARGK'nin etkinliğini ve gücünü daha da artırdı.

Sömürgeci Türk basını birle, Şırnak'taki gelişmeleri özel olarak işlemeye başladı. Gazeteler "Şırnak kaymakamsız kaldı, 16 günde 22 ölü" vb. haberler ile doldu. Gelişmelerin tümünden aleyhlerine döndüğünü gören ve otoritele ri yerle bir olan faşist ordu güçleri Şırnak'ta ARGK gerillalarına karşı yoğun bir operasyon başlattılar. Bu operasyonlarda, yer yer ARGK birliklerinin saldırıları ile karşılaşan faşist birlikler önemli oranda darbe aldılar. Ordunun morali kalmadığı gibi hareket olanağı da büyük oranda daraldı.

Cudi dağları, Şırnak'ın önemli bir stratejik mütteka sını oluşturmuyor. Bu dağda, ARGK gerillalarının hareket olanağını ortadan kaldırmak için büyük bir operasyon başlatıldı.

7 Ekim günü ARGK birliği ile karşılaşan faşist ordu ile ARGK birliği arasında şiddetli bir çatışma başladı. Faşist Türk sömürgecileri Cudi da-

ğına büyük bir askeri güç sevkettiler. Korucular, özel timler ve jandarma birliklerinin yanısıra havan, helikopter gibi ağır silahları da çarpışmanın sürdüğü cepheye naklettiler. Aradaki muazzam güç dengesizliğine rağmen, ARGK birliği büyük bir başarı gösterdi. Sömürgecilerin teknik üstünlüğünü, insan gücü ve başarılı taktik manevralarla boşa çıkaran gerillalar düşmana ağır kayıp verdirdiler.

Yakın çatışmadan ağır darbe alarak çıkan sömürgeciler, helikopter, havan gibi silahları kullanarak uzun mesafeden gerillalara darbe vurmak istedi. Bu girişimi de boşa çıkı.

ARGK birliğinin zaferi ile sonuçlanan çatışmada düşman güçlerinden ölü ve yaralı sayısının fazla olduğu bildirilmekte. Buna rağmen sömürgeciler yaptıkları açıklamada, "Bir onbaşı, bir korucu (Mustafa Tatar, Alihan Tatar'ın yeğenidir) öldürüldü, bir helikoptere ateş açıldı, yaralı aldı" biçiminde kayıplarını verdiler. Devrimcilerin kaybını ise "4 ölü" biçiminde veren sömürgeciler, yalanlarını açığa vurarak, cesetlerin bulunmadığını söylediler. Yöreden alınan haberlerde, sömürgeci-faşist düşmanın kaybının fazla olduğu bildirilmektedir.

ŞAHVELAT KÖPRÜSÜNE SABOTAJ

11 Ekim günü Şahvelat köprüsüne yerleştirilen 9 patlayıcıdan 5'inin patlaması sonucu köprüde büyük hasar meydana geldi ve köprü trafiğe kapandı.

Mardin-Urfa sınırları içinde İpekyolu veya E-24 karayolu üzerinde bulunan Şahvelat köprüsüne 9 yağ tenekesi içerisinde patlayıcı yerleştirildi. Büyük yağ tenekelerinin içinde tümünden patlayıcı ile dolu olduğu bildirilmektedir.

Patlama sonrası köprü ulaşımına kapatıldı. Köprü'nün ayaklarına yerleştirilmiş olan patlayıcının ağır hasara yol

açtığı söylenmektedir. Trafikğin tıkanması sonucu uzun bir kuyruk oluştu. Yolun kapanması sonucu araçların başka yollardan gönderildiği görüldü.

Bunun yanısıra, Ceylanpınar, Kızıltepe köy yollarının çeşitli bölümlerinde de mayınların bulunması sonucu, etkisizleştirildikleri de haber olarak bildirilmekte. ARGK birliği tarafından birçok yol ve geçite mayın döşenmiş durumda. Bunların bazıları, düşmanın ve araçlarının çarpması sonucu infilak ederken, bir kısmı da tespit edilerek etkisizleştirilmektedir.

ŞANTİYE VE KÖY BASKINLARI DEVAM EDİYOR

Uludere ilçesine bağlı Ballı ve İnceer köyleri yakınında yol yapım çalışmalarını sürdüren ve karayollarına ait olan 2 şantiyeyi hasan ARGK gerillaları bütün araçları yakttılar.

6 Ekim akşamı saat 19.00 dolaylarında Ballı ve İnceer de bulunan 2 ayrı şantiyeyi aynı anda hasan ARGK gerilla takımları, şantiyede bulunan işçilere yönelik propaganda toplantıları da gerçekleştirdiler. Toplantı ardından bütün araçları ve barakaları ateşe veren ARGK gerillaları, eylem yerinden ayrıldılar.

Kars'ın Aralık ve Iğdır ilçelerinde gerçekleştirilen 2 ayrı eylemde 7 kişi yaralandı, 2 kamyon, 1 dozer ve 1 jip yakıldı.

Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Çamurlu köyüne baskın düzenleyen bir gerilla birliği, hainlere ait malları yaktı. Gece saat 21.00 de köye gelen ARGK birliği bir toplantı yaptı. Toplantıda köyde bulunan hainler de teşhir edildi. Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı düşmanlık yapmaktan vazgeçmeleri, aksi takdirde cezalandırılacakları belirtildi. Bu hainlere, şimdiye kadar işledikleri suçlarının karşılığı olarak verilen cezalar ise uygulandı. Bu hainlere ait olan çeşitli mallar, verilen ceza gereğince yakıldı.

Aynı akşam Iğdır sulama şantiyesine de bir baskın düzenlendi. Baskın sonucu şantiyede bulunan 2 kamyon, 1 dozer ve 1 jip yakıldı. Bu arada gerillaların uyarılarında uymayan 7 kişi ise açılan ateş sonucu yaralandılar.

Ayrıca işçilere yönelik olarak bir de toplantı gerçekleştirildi. ARGK birliği, sömürgecilerin uyguladığı politikaları teşhir ederek, ulusal kurtuluş

mücadelesine katılmaları çağırısı yaptı.

Bunların yanısıra da Çukure ve Bingöl'de de eylemler gerçekleştirildi.

Çukure ya bağlı Cevizli köyü Çeltik mezarına baskın düzenleyen ARGK birliği köy korucuları ile çatışmaya girdi. Çıkan çatışmada birçok korucu öldürüldü veya yaralandı. Aynı eylemde korucuların evlerinde, bombaların patlaması sonucu ağır maddi hasarın meydana geldiği söylenmektedir.

Bingöl merkezine bağlı Tekören köyüne 9 Ekim akşamı baskın düzenleyen ARGK birliği koruculara ait evleri bombaladı ve korucularla çatışmaya girdi. Bir saate yakın süren çatışma sonucunda ölü ve yaralıların olup olmadığı tespit edilemedi. ARGK birliği kayıp vermeden üstüne çekildi.

ULUDERE-İŞIKVEREN KARAKOLUNA BASKIN

10 Ekim akşamı Uludere yakınında bulunan jandarma karakolu ARGK birliği tarafından basıldı.

Yöreden alınan haberlere göre, ARGK gerilla takımı Işıkveren Jandarma Karakolunun etrafını kuşatarak, bomba ve roket atışları ile binayı tahrip etmiş, içinde bulunan askerleri de safdışı bırakmıştı. Çatışma anında etkisiz kalan askerlerin, açılan ateşin isabet etmesi sonucu, çoğunun ölü ve yaralı olduğu bildirilmektedir.

Sömürgeciler kayıplarını 1 jandarma ölü olarak veremelerine rağmen, kayıplarının çok fazla olduğu bir gerçektir.

ÇOBANDERE EYLEMİ: 13 ÖLÜ, 9 YARALI

10 Ekim gecesi Şırnak ilçesine bağlı Meşici köyü Çobandere mezarına baskın düzenleyen ARGK gerilla bölüğü, 13 çete ve yakını öldürdü, 9 unu ise ağır bir şekilde yaraladı.

Şırnak'ta köy korucularına ve sömürgeci ordu güçlerine karşı yoğun bir şekilde devam eden eylemlerde ARGK gerillaları yeni mevziler ele geçiriyor. Köy koruculuğu ve ihanetin tutunamadığı Şırnak'ta gerçekleştirilen bu son eylemle birlikte, köy koruculuğuna önemli bir darbe daha vuruldu.

Batuyan aşiretine mensup olan bu çeteler daha önce de çeşitli biçimlerde uyarılma ve sömürgecilerden aldıkları silahları teslim etmeleri istenmişti. Ancak bu çeteler, köylerinden ayrılmayı Çobandere'ye yerleşmiş, çetecilikten vazgeçmemişlerdi. Faşist-sömürgeci Türk devleti ile bu alanda da ilişkilerini devam

ettiren ve ihanetlerini sürdüren bu çeteler, ordu birlikleri ile birlikte operasyonlara çıkıyor ve ARGK birliklerine karşı silah kullanıyorlardı.

Eylem gecesi köyü kuşatan ARGK birliği, bu hainlere yerlerinden çıkıp teslim olmaları çağırısını yaptı. İhanetini de-

vam ettirmek isteyen çeteler teslim olmayarak ateş etmeye başladılar. Bunun üzerine ARGK birliği saldırıya geçerek çetelerin evlerine bomba ve roketlerle ateş eder. Açılan ateş sonucu hainlerden 13'ü yakınları ile birlikte öldürüldü, 9 u ise yaralanır.

MARDİN'DE KÖY KORUCULUĞU ÇÖZÜLDÜ

Baştarafı 1. sayfada

bile etkili olamadığı ve belli alanları denetlemekle kendisini sınırladığı, birçok askerinin gerilla korkusundan dolayı çok geçirerek akli dengeğini yitirdiği, özel timlerin ise gerillalar ile karşılaşmak için operasyona bile çıkmaya cesaret edemediği bir ortamda köy korucuları ne yapabiliirdi? Açık ki bunlar dağılmaktan kendilerini kurtaramazlardı

Büyük oranda çözölen köy koruculuğundan arta kalan kırıntılar hala bazı köylerde bulunmakla birlikte, bunların da sayısı oldukça azdır. Bunlar karakolların desteğine sığınarak varlıklarını korumak istiyorlar. Ama yarın kendilerini koruyacak bir karakol bulamadıklarında ne yapacaklar? Bugün bile, faşist-sömürgeci birlikler büyük bir panik içindeler. Yarın bu karakollar birer birer ortadan kaldırıldığında, ihanet çetelelerinin de bunlarla birlikte, -eğer kaçma fırsatı bulurlarsa- kaçacakları açıktır

Köy korucularının geride kalan kırıntılarını temizleme eylemleri devam ediyor. 2 Ekim günü Midyat ilçesine bağlı Başyurt köyünde 2 tanesi daha cezalandırıldı

2 Ekim akşamı Başyurt köyüne gelen ve sayıları 50 kişiyi bulan bir ARGK birliği Halef Acar ve Emin Aygün adlı çeteleri kurşuna dizerek cezalandırdı

Daha önce 11 hainin cezalandırıldığı Başyurt'ta, bu hainler bütün uyarılara rağmen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı düşmanlıkta ısrarlı davrandılar. Bunun üzerine cezaları olan ölüm kararını infaz etmek üzere, ARGK birliği harekete geçti ve bu her iki haini de hak ettikleri cezaya çaptırdı

NUSAYBİN:

11 Ekim sabahı mayına çarpan ve MİT elemanlarını taşıyan 34 ZT 137 plakalı araçta 2 kişi öldü, bir kişi ise

ağır yaralandı.

Nusaybın yakınlarında bulunan yol yapım şantiyesine ARGK gerillaları tarafından hubi tuzaklı mayın yerleştirildi. Şantiyede görevli bulunan MİT elemanları 11 Ekim sabahı Nusaybın'den şantiyeye gelmek isterken, yolda döşeli bulunan mayına çarptılar. Bu esnada mayın patladı. Patlama sonucu arabada bulunan Sadık Tüm ve Ali Acey isimli MİT elemanları öldü, su şebekesi muhasebe müdürü olan Savaş Rühioğlu ise ağır şekilde yaralandı.

Faşist Türk Devletinin İran'a Yeni Tazyiki

Körfez savaşının boyutları en fazla Türk devletini korkutuyor. En temel nedeni Kürdistan sorunu. Bunu Türk devleti yetkilileri de gizlemiyorlar. Son olarak K. Evren, "Her şey İran-Irak savaşının bitmesine bağlıdır" açıklamasında bulunarak, savaşla ilişkilerini bir daha açıkladı

Faşist Türk devleti savaşta fiilen taraftır. Saddam diktatörlüğü ile hem Kürdistan üzerine hem de diğer konularda antlaşmaları var. Belli aralarla Kuzey Kürdistan'a açık olarak yapılan ıçak saldırı ve bombalamaları bunu gösteriyor. Suriye ve Körfez üzerinden Irak petrolünün sevkiyatı durduğundan beri Türk devleti, bu petrolü limanlarına aktarıyor. Ayrıca, Türk devleti durmadan Irak'a ekonomik mal sevk ediyor. Türk burjuvazisi aynı vurgunu İran'dan da vuruyor. İran'a yıllık ticareti 1 milyar doların çok üstünde

Türk devleti, bununla da yetinmemekte. MKE üretimi, silah satışına hız verdi. İran ve Irak'a silah satıldığı, artık açık olarak Türk basınına bile yansımaktadır. Türk devleti, "barış" pozları altında, emperyalist tekellerin, savaşın bu iki ülkeye daha büyük silah satışlarına aracılık yaptığı da ortaya çıktı. İtalya ve İspanya ile savunma silahları konusunda yapılan işbirliği önemli olarak bu işlevi yerine getiriyor. Son

olarak, İtalya'da ortaya çıkan silah olayında Türk devletinin aracı rolü de belgelendi

Türk devleti, yine de savaşın bitmesini istemektedir. Çünkü boyutlarından korkmaktadır. Bu düzeyde bitecek bir savaşın en fazla kârlı çıkacağını hesaplayan Türk devletidir. Zira, bölgedeki gerici statüko korunmuş olacağı gibi, Güney ve Doğu Kürdistan sorunları da bir çözüme kavuşmamış olacak. A. sil olarak da Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini taktik bir olanagından yoksun bırakmayı hesaplamaktadır. Ankara'nın, Irak rejimi ile taktik, stratejik işbirliğinin yanı sıra, İran ve Suriye ile de varılmak istenen bu yönlü antlaşma girişimleri her ne kadar sonuç vermiyorsa da Türk devletinin asıl niyetlerini ortaya sermektedir.

Ankara bir yandan, İran ile Irak arasında diplomatik aracılık yaparken, diğer yandan Ekim ayının ilk haftasından aniden önce Tahran'a oradan da Bağdat'a geçen Dışişleri müsteşarı N. Kandemir vasıtasıyla İran'a birtakım gizli mesajlar iletti. Türk devletinin bu hızlı diplomatik girişimleri Kürdistan'da yaptığı büyük askeri operasyonlar, İran'a yeni tehditler ve ilkel milliyetçilikle yoğunlaştırdığı işbirliği ile atbaşı gitmektedir.

Diyarbakır DGM'de Yargılanan Fransız Tahliye Edildi

Bilindiği gibi Kürdistan'a giden yabancı turistler, Türk polisince şüpheli görülenler takibat altına alınırlar. Bu, devletçe kolluk kuvvetlerine verilen bir görevdir. Özellikle gerilla savaşının yoğunlaştığı alanlarda, bu durum daha da yaygın

Geçen haziran ayında Michel Caraminot adlı bir Fransız genci, Türkiye aleyhinde Kurtçülük ve Ermeni propagandası yaptığı gerekçesiyle tutuklanmıştı. Tutuklandıktan bu yana 3 kez mahkemeye çıkarılarak yargılandı.

Fransız turist, "bölücülük" yaptığı iddiasıyla Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesindeki 3. duruşmasında 5 ila 10 yıl hapis cezasıyla yargılanarak tahliye oldu. Ancak dava sonuçlanıncaya kadar Türkiye dışına çıkması yasaklandı.

Fransız turist Caraminot'un tek "suçu", gezisi sırasında ziyaret ettiği bazı tarihi eserlerin Ermenilere ve Doğu-Güneydoğu'daki toprakların da Kürdistan'a ait olduğunu söylemesiydi.

Bu olay ilk defa gündeme gelmiyor. Günümüze kadar, Türk kolluk kuvvetlerine Kürdistan'a giden birçok yabancı turist tutuklanmıştır. Çünkü sömürgeci, Kürdistan'da Kürt geçeceğinden konuşulmasına tahammül edemiyor.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışmaya ÇAĞRI

ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi), 15 Ekim-31 Aralık tarihleri arasında başlattığı "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası"nı yayınladığı bir bildiriyi kamuoyuna duyurdu

Bilindiği gibi, ERNK'nin başlattığı bu kampanya her yıl bu tarihler (15 Ekim-31 Aralık) arasında düzenlenerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine aktif destek sunma amacını taşımaktadır. Şimdiye kadar gerçekleştirilen her "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası", bir öncekine oranla daha güçlü geçmektedir. Kürdistan'daki savaş da kesintisiz ve sürekli yeni gelişmeler ortaya çıkararak yeni mevziler kazanmaktadır. Ve buna paralel olarak, PKK önderliğinde büyüyen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, daha güçlü-aktif bir desteği zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan tüm yurtseverler ve Kürdistan halkına, onun mücadelesine dost olan devrimci-demokratların da bu kampanyaya, savaşın ihtiyaç duyduğu alanlarda destek sunması vazgeçilmez bir insanlık görevi niteliğini taşır

Yayınladığı bildiri ile bu kampanyanın önemini vurgulayan ERNK-Avrupa Temsilciliği, tüm yurtsever, demokrat ve devrimcileri "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası"na katılmaya çağırarak, ERNK-Avrupa Temsilciliği, ayrıca, PKK öncülüğünde gelişen ve büyük mevzi-

ler kazanan Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşında halkın özgücünün temel alındığını da belirtmek buna karşılık bugün, bu desteğin önlenmesi için, birçok düşman cepheye yoğun çabaların ve saldırıların varlığına dikkat çekti. Tüm bu düşmanca faaliyetlerin boşa çıkarılmasında halkın desteğinin büyük rol oynadığını da hatırlatan ERNK-Avrupa Temsilciliği, yayınladığı bildirinin Kürdistan halkına çağrı bölümündeki açıklaması da şöyle

"Bir halk olanakları ne kadar az ve ne denli baskı altında bulunuyorsa bile, eğer doğru bir öncüye sahipse ve bağımsızlığı için savaşıyorsa dünyada onu yenecek hiçbir düşman güç olamaz..."

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin cephesel ve savaş boyutları, daha ileri örgütlülük ve desteği zorunlu kılıyor. Ulusal kurtuluş savaşının gelişen boyutları, her alanda daha büyük bir gideri ortaya çıkarıyor..."

"Şimdiye değin olduğu gibi, bundan böyle de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, yurtsever halkımızın olanak ve desteği üzerinde gelişecektir..."

"Yurtsever Kürdistan halkı, vereceğin en küçük destek: ülkene, ulusal ve insani varlığına kasteden vahşi Türk sömürgeciliğine karşı, savaşın ve direnen Halk Kurtuluş Ordumuzun gerillalarının bağımsızlık ve özgürlük salihane güç vermektedir."

ERNK'nin başlattığı "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası"na katıl ve geliştir."

Sömürgeci-Faşist Türk Cuntasını Protesto Yürüyüşü

Stockholm, İsveç:

12.9.1987 tarihinde 120 civarındaki ERNK taraftarı yurtseverler, faşist Türk cuntasını protesto yürüyüşü düzenlediler. Yurtsever kitle, eylemlerinin cuntayı protesto, teşhir, tecrit, Türk sömürgeciliğinin özel savaşına karşı durma ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle dayanışma amacını da taşıdığını belirttiler

Protesto yürüyüşü boyunca "Yaşasın PKK, ERNK, ARGK" sloganlarını atan yürüyüşçüler, "Sömürgecilik ve işbirlikçilerine karşı kınımızı haykırıp, gerçek konumumuzu dost, düşman herkese gösterdik" dediler ve eylemlerini şu mesajla gazetemize ulaştırdılar

"Ülkemizi işgal eden, yeraltı ve yerüstü zenginlikle-

rimizi talan eden çakallar ve sırtlanlar soyundan barbar Türk işgalcilerini aslanlar diyor. Kürdistan'dan söküp atmak için İNTİKAM!

Bize ülke içinde ne dışında faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizmden aldıkları destekle çeşitli komplolar kurmaya çalışan uşaklar güruhunun bu oyunlarını boşa çıkarmak, teslimiyet ve ihanete karşı direniş bayrağını daha da yükseltmek için intikarı!"

Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi, İsveç'te de sosyal-şoven ve reformist Kürt grupları, özellikle referandum ardından "demokrasi" beklemeçileri nedeniyle, cuntayı darıltmamak için herhangi bir gösteri ve protestoda bulunmadılar.

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Lavrion Kampındaki Şovenizm ve Uşaklık

Lavrion kampında çıkan son olaylar, tüm demokrat, ilerici ve yurtseverlere çok şeyler öğretmiştir.

Kendilerini "Türkiye proletaryasının biricik partileri" olarak görenler ile "Kürdistan halkının kurtuluşu" yolunda mücadele verdiklerini iddia edenler, her yerde olduğu gibi Lavrion kampında da o aşağılık yüzlerini tamamiyle kitlelere gösterdiler. Bunlar "HK, Rızgari, Partizan, Özgürlük

yolu vd'leridir. Bu baylar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini yürüten PKK'nın, faşist Türk sömürgeciliğine ve onun işbirlikçilerine karşı verdiği o şanlı mücadeleyi her duyduklarında içine düştükleri o batağa gün geçtikçe daha da batmaktalar. Bu insanlığın yüzkarası olan yaratıklar, Kürdistan halkının önderi ve biricik partisi PKK ve onun sempatizanlarına karşı saldırılarında hiç de efendi-

lerinden aşağı kalmamışlardır. Bu şovenist ve uşak ruhlu lar, Lavrion kampında PKK sempatizanlarına "Katil PKK, faşist PKK, Yaşasın Kürdistan" diyerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun önderi PKK'ye karşı kinlerini kusmuşlardır. Bunlar hiç de tesadüfî olaylar değildir. Kürdistan'ın her alanında faşist Türk sömürgeciliğine ve onun uşaklarına karşı mücadele yürüten ARGK gerillalarının o şanlı eylemlerinin neticesinde kudurganlaşan bu sefil yaratıklar, PKK ve onun sempatizanlarına saldırmışlardır. Bu baylar çok iyi bilmeli ki, efendilerinin yapmadığını kendileri hiç yapamayacaklardır. Çünkü halkımız önderine her kalkan kırıllı elleri ve her uzanan pis dilleri kesecek güctedir. Bugün tüm dost ve düşman güçler çok iyi biliyor ki, PKK kime karşı mücadele veriyor? Niçin veriyor?

Riya Azadî'nin Temmuz 1987 sayılı dergisini okuyan her devrimci ve demokrat ister istemez kendi kendine şu soruyu soruyor, bu dergi Türk faşist cuntasının Avrupa'daki sesi midir? Böyle düşünen herkes yanlış düşünmemiştir. Çünkü bu dergi ile Tercüman, Hürriyet, Milliyet vd gazetelerin yazdıkları arasında pek fark yok gibidir. Bu klik, gün geçtikçe daha da kudurganlaşmaktadır. Bu baylar faşist Türk sömürgeciliğine karşı birleşik cepheye gidecekleri yerde tam bunun tersini yapı-

maktalar. Bu baylar, faşist Türk sömürgeciliğini her geçen gün çıkmaza sokan PKK, ERNK ve ARGK'ye karşı cepheleşmektedirler. Çünkü bu sefil sömürgeciğe her vurulan darbeyi kendilerine vurulmuş olarak kabul etmekte. Bununla da tüm kamuoyuna kendi gerçek iğrenç yüzlerini göstermektedirler.

Burada tüm demokrat, ilerici ve yurtseverlere düşen görev, bunlara karşı daha dik-katli olmaları ve bu şovenist-uşak ruhlu gürüha karşı her alanda mücadele verilerek, bunlar daha da tecrit edilmelidir. Çünkü tüm ilerici insanlık, faşist Türk sömürgeciliğinin ve onun yurt içi ve yurt dışındaki güçlerine karşı sessiz kaldığı müddetçe, bunlar daha da azgınlaşacak ve halk düşmanlığı daha da ileri götürecektir. Bu faşizmin çanak yalayıcılarının tüm Avrupa'da MIT, SAPO ile nasıl bir işbirliği içinde olduklarını duymayan ve bilmeyen yok gibidir. Bunlar Kemalizmin sosyalist maskeli örgütleri, bunların biricik iddiaları acaba Kemalizm nasıl yaptırır? Sömürgeciliğin ömrünü Kürdistan'da nasıl uzatabiliriz, hesaplarıdır. Ama bu baylar şunu iyi bilmeli ki bunlar bu hesaplarında hiçbir zaman başarılı olamayacaklardır. Bu gürüha bekleyen tek bir şey vardır. O da efendileri ile kolkola girecekleri yer, tarihin çöp sepetidir.

— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
— Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!
— Kahrolsun Teslimiyet ve Uşaklık!

Göteborg'dan Welat

Mücadelemize Yönelik Saldırılar Boş Çabalar

Bugün Kürdistan'da gelişen mücadele Avrupa ilerici kamuoyunda da etkili yapılmaktadır. Bir Kürdistanlı yurtsever olarak, ulusal kurtuluş mücadelesi hem de etkilemiştir. Partimizin, Üçüncü Kongresi'nde aldığı kararlar, Artaşa Rızgari'ye Gelo Kürdistan'ın ilanı ve devrim ile karşı devrim sallarının daha da netleşmesi sonucu, ben de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde yerimi aldım. Tüm Kürdistanlı yurtseverlerine, gelip bu Cephe'de yer almalari için çağrı yapıyorum.

Kürdistan'da ARGK birlikleri, Türk devletine darbeler indirerek, onun Kürdistan halkına yaşattığı acılarını ızdırapların hesabını sormaktadır. Tüm ilerici, demokratlar bu mücadeleye destek vermediler.

ARGK'ye, savaşmak için halkımız akın etmektedir. Bu duruma karşı Türk devleti acz içerisine giriyor. Ve bundan emperyalizm de rahatsız olmaktadır. Emperyalist devletler de, Avrupa'da bulunan emcek halkımıza bazı dayatmalarda bulunarak, onların mücadeleye olan desteklerini, bağlılıklarını engellemeye çalışmaktadırlar. Son dönemlerde Alman emperyalizmi,

mücadelemize yönelik sinsi planlar yapmaktadır. Gece vb eylemlerimizi engellemek için Kürdistanlı yurtsever olarak, ulusal kurtuluş mücadelesi hem de etkilemiştir. Partimizin, Üçüncü Kongresi'nde aldığı kararlar, Artaşa Rızgari'ye Gelo Kürdistan'ın ilanı ve devrim ile karşı devrim sallarının daha da netleşmesi sonucu, ben de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde yerimi aldım. Tüm Kürdistanlı yurtseverlerine, gelip bu Cephe'de yer almalari için çağrı yapıyorum.

Alman devletinin mücadelemize yönelik son polisiye uygulamalarını protesto, teşhir etmek için Alman konsolosluğunu işgal ettik. İsteklerimize yerine getirilmeye kadar eylemimizi sürdürdük. "Biji Serok APO!" ve "Kahrolsun faşist Türk devleti ve onun destekçileri!" sloganlarını haykırdık.

Ülkemizde, sömürgeci halkımız üzerinde faşist terör estiren, ulusal kurtuluş mücadelemizden rahatsız olan emperyalistler de boş durmamaktadırlar. İlerici insanlığa düşen görev, halkımızın varlığına yönelik bu sinsi politikaları karşı çıkmaktır. Aynı zamanda bu konuda, biz yurtseverlere daha çok görevler düşmektedir. Görevlerimizi başarmak için, bilinçlenmek ve tüm yeteneklerimizi harcamamız gerektir. Ancak bu temelde şehitlere ve ülkemize bağlılığımızı yerine getirebiliriz.

Veli
Montheliard Fransa

NURİ DERSİMİ'LERİN ÇAĞRISINA KULAK VERELİM

Daha küçük yaşta iken, faşist TC'nin süngü altında geliştirdiği katliam politikasının bir sonucu olarak, çekilmez olan yaşam koşullarının daha da ağırlaşmasından ötürü İstanbul'a göç etmiş Dersimliler bir ailenin çocuğuyum.

Kemalizmin zehir saçan okullarını (ilk-orta-lise) İstanbul'da okudum. Bilmeyerek de olsa bu zehirden ben de tattım. Denebilir ki bu süreçte içinde bulunduğum sosyal ve toplumsal koşullarda Kemalizm büyük oranda başarılı olmuş, beni büyük ölçüde öz gerçekliğimden uzaklaştırmıştır. Sadece beni mi? Elbette ki hayır. Daha nice Dersim gençliği Kemalizmin zehir saçan okullarında kendi benliklerine yabancılaştırılmıştır.

Liseyi bitirdikten sonra Avrupa'ya geldim. Burada ulusal kurtuluş hareketi ile tanışma olanakları buldum.

Son yıllarda dünyada özellikle Avrupa alanında Kürt ve Kürdistan sorunundan çokça söz edilmeye başlanmıştı. Bu hende, mücadeleyi bu düzeye getirebilen bir güç olan PKK'ye karşı bir sempatiye dönüştü. Fakat bu süreçte kararsız kaldığımı itiraf etmeliyim. Çünkü bir yanda PKK'ye karşı azgınca bir karalama yarışına girmiş, benim de hala kalıntıları üzerimden atamadığım şoven Türk solu'nun izleri, öte yandan henüz ilişkilerimi sağlamlaştırmadığım bir güç PKK vardı. Denebilir ki, PKK hareketi ile tanışmam kendi öz gerçekliğimiz açısından hende bir sınıfsal uyanışa

zemin teşkil etmiştir.

Bu arada şoven Türk solu'na karşı birkaç sözüm olacak. Güçleri arasında küçümseyecek şekilde Kürdistan kökenli kitleleri bulunduğu halde, Kürdistan sorununu ikinci planda tutmaya gayret etmişlerdir. Bu sorunun üzerine hiçbir zaman çözümüne etken olacak şekilde inilmemiş, daima yüzeysel olarak tartışma konusu yapmışlardır. Pekî bu Kürdistan kökenli kitlelere ne demeli? Biz, enternasyonal dayanışmaları gönülden destekleriz. Pekî bunlar hiç mi kendi halkına karşı bir sorumluluk taşımazlar? Sosyal-şoven, tasfiyeci ve oportünist güçler der ki, "Türkiye Devrimci Demokratik Hareketi" başarıya ulaştığı zaman, Kürt halkına kendi kaderini tayin hakkı, "eğer isterse" verilecektir. Pekî bu halkın bu hakkını başından itibaren yalnız kendisinin kullanmasına hakkı yok mudur? Beyler, Kürt halkı sizden sadaka istemiyor. Sizden istediği bu meşru hakka azgınca saldırmamanızdır.

Kürt gençliğinin yarısının Kemalizmin zehir saçan okullarında eritilmesine tabi olarak, siz de diğer yarısını kendi şoven politikalarımızla eritmeye uğraşıyorsunuz. Kemalizmden ne farkınız kaldı ki? Şehitlerinize bile sahip çıkamıyorsunuz? Çoğu yoksul Kürdistan halkının evlat-

— Yaşasın Dersim'in Direnişçi Geleneği!
— Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Kardeşliği!
— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK

M.
İsviçre

BERXWEDAN'A BAŞARILAR...

Aç ve sefillik hiç kimseye paralı katillik uşaklığına mesrulaştıramaz. Kısaca kim ne derse, çocuklar-kadınlar, sönen ocaklar bahane etse de köy koruculuğu bir ön sistem olarak kabul edilip, bertaraf edilmelidir. Bu bakımdan köy korucularının hedef alınması hem caydırıcı, hem önleyici bir yöntem olarak sürdürülmelidir.

Berxwedan'ın 38 sayısında yayınlanan, Türkiye solu'na değinen okuyucu mektuplarından olan "... Parti Yaratılmalı" yazısına değiniyorum. Çünkü burada bence tahlil-teşhis yanlışlığı yapılabilir. Yazı, "Türkiye solunun kendini toparlayacağı sanılırken..." diye devam ediyor. Ve suskun-

luk durumunda gerçeklere sırtını dönerek çay içtiği belirtilen Türkiye solu'ndan bahsediliyor. "1984 seçimleri demokrasî güçleriyle" faşizmi çözdü, bizler askere karşı değiliz (polise karşı da değillermiş). Bence onlara "Sosyalizmin Allahesi: L. Huberman"ı okutturup, devlet-ordu: Devrim gösterilmeli.

Kısaca bu yazıyı, Danimarka'dan yazanım hem düşüncelerimi, hem endişelerimi ben de paylaşıyorum: Kemalist günahından öteye bu kadar günah işleyen bu solu Türkiye sosyalist hareketinden kovmak gerek...

Türk sömürgeciliği bağırırken batacağı Mardin neresi, Bayburt

(Gümüşhane) neresi; korku dağları sarmış Bayburt'ta kaymakam, jandarma halkı Apocula'ya karşı uyarıyorsa, bu TC'nin korkusudur.

Bu yazıyı işgal altındaki Filistin Kudüs'te bir kadının İsrailli askere, "Burası Filistin, bizim ülkemiz. Benim korkum yok, ölümünden de yok. Ama sizin atılan-küçük bir taştan bile korkunuz var" örneğini vererek noktalamak istiyorum. İşte zamanıdır, Kürdistan çocuğunun, gençlerinin, kadınlarının benzer bir cevabı, Türk sömürgeci askerlere vermesinin. Berxwedan'a zengin haber ve yorumlarında başarılar dilerim.

Fuat/Hamburg

Doğu Kürdistan'dan mektup

ÇOCUKLARIMIZ SİLAHLANIP SAVAŞABİLMEK İÇİN BİZLERİ BEKLİYOR

Ben, Doğu Kürdistan'dan bir köylü gençim Çocukluk yıllarımı ve o dönemde oynanan oyunlar geliyor aklıma O oyunları niye oynadığımıza dair derin derin düşünüyorum Biz niye böyle oyunlar oynuyorduk? Niye başkentin ele geçirilişini, jandarmaları yakalamayı veya mahkûmculuk oyunlarını oynuyorduk Belki de başkentimizin alınmasından, başkentimizin kurtarılması için silahlanıp dağlara çıkarak jandarmaları ülkemizden kovmak ve kendi gücümüzle başkentimizi kurtarmamız gerektiğinden dolayıdır. O dönemlerde Kürdistan'da halk savaşından ve mücadeleden bahsedilmezdi Bir kaç yıl sonra Güney Kürdistan'da Irak yönetiminin egemenliği altındaki parçayı yükselen mücadelenin sesi bizim parçaya da ulaşı ve ardından Irak devletinin gehir ve köyleri yakmasından dolayı göç edenlerden bir kısım kadın ve çocuk bizim bölgeye geldi Şah devleti onlara çadır açtı, yiyecek ve giyecek verdi O dönemde bize onların çocuklarını görmeyi ve çocuklarıyla konuşmayı çok istiyorduk Bunun için çadırlarına gidiyorduk, ve onlarla arkadaş oluyorduk Onlar da bize, köylerinin nasıl bombalandığını, nasıl kaçtıklarını, peşmergelerin nasıl savaşıklarını ve bazen de onlara Kürdistan üzerine, "Ülkemiz şirindir bizim gönlümüzde" gibi güzel şiirler okuduklarını anlatıyorlardı Çadırlarının etrafında jandarmalar nöbet tutuyorlardı, ama biz yine de gidiyorduk Bazen de yanlarına gittiğimiz için dayak yıyıyorduk Hatta bir defasında yine o co-

cukların yanına gitmek isterken jandarmalar beni yakaladılar, ve uzun bir süre yanlarında tutarak, karakollarının etrafındaki çöpleri bana temizlettiler. O dönem de geldi geçti, ve Güney Kürdistan'dan gelen Kürtlerin hepsini dönder-beşer gruplar biçiminde İran'ın çeşitli şehirlerine dağıttılar

Sonra İran halkının devrimi günbegün ilerleyip başarıya ulaşma noktasına geldiğinde ve bağımsızlığa ulaştıktan sonra, bizim bölgemizde de Kürtlerin mücadelesi başladı ve Kürdistan'da devletin hiçbir etkinliği kalmadı. Diye-bilirim ki, Kürdistan, bağımsızlığına ulaşmış gibiydi Bugün peydah olan tüm parti ve örgütler İran devriminin başarıya ulaşmasından sonra türemeye başlamışlardır Kürdistan'da kendi egemenliklerini kurarak, Kürdistan'ı tüm denetimleri altına aldılar Bu dönemde bu güçlerin (İran Demokratik Partisi, Komela vb.) çocuklarımıza bir ideoloji, bir fikir getirdiklerine ve onlara bir yol gösterdiklerine tanık olmadık Hatta çocukların Kürtçe okuma yazma öğrenmelerini Kürtçe öğrenim gören bir okul dahi açmadılar Bugün eğer ben Kürtçe okuyup yazabiliyorsam bu, azmini, ıradem ve PKK li arkadaşların yardımları sayesinde Bugün Farsça okuyup yazmak, gençlerimiz için daha rahat ve kolaydır Çünkü, ne Kürtçe öğrenim gören okul görmüşler, ne de Kürtçe yazan herhangi bir kitap. Eğer görmüşlerse de, çok az sayıda görmüşlerdir.

Kan emeli Saddam rejiminin zulmünden kaçıp İran'a

gelen ve gerici şah yönetimi döneminde İran'ın şehirlerine dağıtılan Kürtler, İran Halk Devriminin zafelerinden sonra tekrar toplatılarak bizim bölgemize getirilmediler ve ordugahlara yerleştirildiler (Ordugah, daha şah döneminde Irak tan gelen Kürtlerin kendilerine yaptıkları geçici evlerdir. 70 hına, 5 okul ve 7 hamamdı Bu binalarda 500'e yakın Kürt kalıyordu.) O halde şimdi kolaylıkla şu soruyu sorabiliriz Niye okul için yapılan binaları okul olarak kullanmadılar? Boş bıraktılar, daha sonra ise, ya eşya koydular, ya da bazı aileleri yerleştirdiler Niye bu binalar, Kürtçe öğrenim gören okullar olarak açılıp, Kürt halkının ve çocuklarının hizmetine sunulmazlar mıydı? Niye onların öğretmenleri İran okullarında Farsça ders verebiliyorlardı, Kürt çocuklarına Kürtçe ders veremiyorlardı? Irak ta, Irak devletinin egemenliği altında oldukları dönemde, okullarda Kürtçe ders verebiliyorlardı, ama şimdi veremiyorlar veya vermek istemiyorlar Medem ki Kürdistan adına ve devrimcilik adına kendi ülkelerinden çıkmışlar, niye kitabın kapasını açmamış bunca insana ve okuma yazma bilmeyen bunca genç, çocuğa uyanmaları, okumaları, bilinçlenip davalarını tamamları için okuma yazma öğretmiyorlardı? Öyle görünüyor ki, bunlar gençlerin ve çocukların uyanmalarından ve bilinçlenip doğru yolu tanımlarından korkuyorlar Eğer öyle değilse, bir insanın mindir örneğin Anıtedé Xanê'nin kitaplarını dahi gördüklerinde, "Sen niye siyasi (ramyari) kitap okuyorsun"

demelerinin nedeni nedir?

Şahlık döneminde jandarmalar ordugahların önünde halkın biraraya gelmesini engellemek amacıyla nöbet tutuyorlardı Buna rağmen Kürtlerin birbirlerinin evlerine gitmelerini ve biraraya gelmelerini engelleyemiyorlardı Fakat bu partiler (I-KDP, I-KDP) kardeş kanının dokulduğu çişme ve çatışmaları öyle bir noktaya getirdiler ki, değil halk, çocuklar bile birbirlerine düşman oldular Artık jandarmaların ordugahların önünde nöbet tutmalarına gerek kalmamıştı Ordugahın çocukları, köylü çocuklara yetişir yetişmez aralarında büyük bir kavga başlardı Çoğu zaman da birbirlerinin kafalarını kırarlardı Gruplar halinde karşı karşıya gelip birbirlerinin aleyhinde sloganlar atıyorlardı İran li çocuklar, Irak li çocuklara, "Siz İran'ın usaklarıdır" diyorlar, Irak li çocuklar da İran li çocuklara, "Siz Irak'ın usaklarıdır" diyorlardı

Çocuklar da devrim saflarında yer alarak mücadeleye edebiliyorlar Nasıl ki, devrimciler arasında kurçuk yapıp bir yerden diğer bir yere haber götürebiliyor, ve çoğu zaman düşmanın geldiğine dair devrimcileri haberdar edebiliyorlarsa, devrim saflarında buna benzer birçok işi de yürütebilirler Örneğin, bir köyde çobanlık yapan çocuklar hayvanlarını köyün etrafında otlatırlarsa, düşman geldiğinde ıslık çalma vb işaretlerle birbirlerini haberdar edip anlamda devrimcilere de haber ilettileriyorlar veya düşman dağlarda devrimcileri aradığında bu çocuk çobanlar, düşmana

yanlış ve aldatıcı bilgiler vererek devrimcileri düşmanın takibinden kurtarıyorlar Çocuklar buna benzer birçok görevi yaptıkları ve yapabilecekleri halde, bizim şimdiki partilerimiz çocuklara, "Siz küçüksünüz, siz birşey yapamazsınız" kadın ve kızlara, "Siz kırık ağaç gibisiniz, yarım insanlırsınız" yaşlılara ise, "Siz ihtiyarsınız, çökmüşsünüz, sizin elinizden artık birşey gelmez" diyorlar Peki savaşmak için kim kaldı?

Bundan dolayı biz kurtuluşumuzun kesinlikle Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) ile mümkün olacağına inanıyoruz Bağımsız demokratik bir ülkenin mutlaka yaratılacağı ve gerçek kurtuluşumuzun PKK'nın ideolojisi ve çizgisinde görülebiliyor Çünkü PKK tüm bir halkı mücadeleye çekiyor ve herkesi kendi gücü oranında yapabileceği işlerle görevlendiriyor Çocuk, yaşlı, kadın, kız, köylü kentli ayrımı gözetmeksizin, herkesi devrim için kazanıyor ve güçleri oranında tüm kesimleri görevlendirmesini biliyor Biz eskiden tanıştığımız ve şimdi PKK li olan bazı arkadaşları görüyoruz, eskiden dünyadan habersiz olan bu insanların tüm denetimlerini haberdar edebiliyorlarsa, devrim saflarında buna benzer birçok işi de yürütebilirler Örneğin, bir köyde çobanlık yapan çocuklar hayvanlarını köyün etrafında otlatırlarsa, düşman geldiğinde ıslık çalma vb işaretlerle birbirlerini haberdar edip anlamda devrimcilere de haber ilettileriyorlar veya düşman dağlarda devrimcileri aradığında bu çocuk çobanlar, düşmana

Doğu Kürdistan'dan
bir köylü
HEKİ

Kürdistan halkının emperyalizmin sömürgeci ellerini bülgede kırmak için verdiği ve uzun tarihli bir geçmişi sahip olan mücadelesi günümüzde değişik boyutlara erişmiştir Bu durum içinde bulunduğumuz zaman sürecinin bir gereği olduğu kadar, Kürdistan halkının bu yoldaki mücadelesinin uzun aşamalarda edindiği tecrübelerin de bir ürünüdür

Sayet şartlar değişmez ya da hata ve zaafırlardan arınmazlarsa, Kürdistan'ın güney ve doğu bölgelerinde verilen mücadele şekilleri, geçmiş olumsuzluklarını bünyelerinde taşıyama devam edecektir Deneyimlerin açıkça belirledikleri gibi Kürdistan'da eski kısır mücadeleye döngülerinden ileriye gide-meyeceklerdir Şöyle ki

19. ve 20. yüzyıllar boyunca Kürdistan'da verilen mücadelelerin önderliklerinin leodalarının elinde olması yanında genelde belirledikleri hedef, sömürgecilerin ya da emperyalistlerin yönetim veya denetimleri altında otomatik bir Kürdistan oluşturma idi Halkımızın da yakından gördüğü ve deneyimleriyle edindiği tecrübeler göstermiştir ki, bu mücadelelerin ancak bazıla-

rında amaçlarına ulaşmışlarsa, bu durum sömürgeci devletin dışında bir olgu yaratmadığından, sömürgeci devletin bir iç sorunu olarak kalması ve sömürgeci devlet kendisini güçlü hissettiği an, zayıf dönemlerinde Kürdistan halkına vermek zorunda kaldığı hakları bir çırpıda çekip almıştır Budurumda Kürdistan halkının kanı pahasına verdiği mücadele sonucunda hakları hanesine kazanım olarak bir sıfır kalmıştır Böyle bir durum yalnız bir sıfır olmakla da kalmıyor, Kürdistan halkının tüm varlığı ile uğrunda mücadeleye ettiği ve neticesinde hiçbir şey elde edemediği çetin mücadelesi heba edildiği gibi, artık morali de eskisi gibi değil, belirlir oranda da olsa düşünüş ve kendine olan güvenini de yitirmiştir Buna karşılık, getirilmiş olduğu yerden yeniden mücadeleye etmek için örgütlenmeye giriştiğinde ise, karşısında daha güçlü ve tecrübeli bir sömürgeci devlet bulunmaktadır Bir halkın üzerine uygulanan tüm baskı, şiddet ve katliamlar süreci içinde ve en zor şartlar-

da uğuna her şeyi göze alarak mücadeleye ettiği hakları, sömürgeci devletlerin insafılarına terk edildiğinden böyle bir mücadelenin gereği gibi sonuçlandırıldığı söylenemez Kuze-Batı Kürdistan bölgesinde de olumsuzlukları içeren siyasi yapıların bulunmasına karşın, son dönemlerde sömürgeçliğe karşı verilen mücadele, geçmiş hata ve zaafırlardan tecrübeler edinip, Kürdistan halkının mücadelesini, geçmişteki mücadeleye şekillerinden daha güçlü ve boyutlandırmıştır Bu yeni doğan mücadele ışığı Kürdistan halkının gelecek aydınlık günlerine varacağı umudunu kuvvetlendirdiği gibi, düşman güçlerini indirildiği darbelerle de Kürdistan halkına yeniden kendine güvenme yeteneğini kazandırmıştır Kürdistan halkının mücadeleye yığıt evlatları hak davalarında, haklı olmanın verdiği tabii cesaret, güç ve azimle donatılmış olmalarına karşın, haksız olan düşmanları ise bu savaşında, haksızlığın tabiatından bulunan korku, telaş, şaşkınlık, dehşet ve vahşetle birçokluklar-

la azgın saldırganlığın içerisindedirler.

Nitekim sömürgeci devlet son dönemlerde geçmişten beri uygulamakta olduğu bile-bazlık yalan propaganda, sahtekarlık, rıyakar taktik ve stratejilerinin yanında yenilerini de uygulamaya koyması ve tüm güçleriyle azgın, bar-barca saldırılara geçmiş olmasına rağmen, kendilerini sonlarına götüren yolda hızla ilerlediklerini gören iktidar, muhalefet ve diğer kurum ve kuruluşların yandaşları ile buna çare arayışları, her alanda yenilgiye karşı karşıya bulunduklarını açık ifadesidir.

Elbette bu durumda ayakları altındaki toprağın kaymakta veya dayanaklarının kırılmakta ya da faşist sömürgeci yönetimlerinin yanında çıkarlarını görenler, bu gelişmelere direkt veya dolaylı karşı çıkacaklar Kürdistan halkının geliştirmekte olduğu mücadelesine açık ya da kapalı bir şekilde saldırı-eceklerdir Çünkü gelişmelerden onlar da bölgede kendilerine yer kalmayıp, sonlarının

yaklaşmakta olduğunu açık görmekteyiz Tüm çabaları onları kaçınılmaz sonlarından kurtaramayacaktır

Böyle bir aşamada Kürdistan halkının mücadelesi sürecinde elde ettiği kazanımların bölge halklarının ve azınlıklarının ortak kazanımları haline dönüştürülmesi ve emperyalizmin bölgedeki to-kalı usakları, sömürgeci yönetimlerin yenilgiye uğratılması, tüm bölge halk ve azınlıkları ile anti-sömürgeci, anti-emperyalist demokrat ve ilerici güçlerin birlikte ortak düşmana karşı savaşımı ile bölge hakları ve azınlıklarının kardeşlik bayrağını yükseltmelerinin gerekliliği zorunludur Bölge halklarının ve azınlıklarının kardeşçe, huzur ve barış içinde yaşamak istediklerinin açık ispatı olacaktır Kürdistan ve diğer halklarla azınlıkların kardeşlikleri, dostlukları ve huzurları sağlanmadıkça, sömürgeci bölge yönetimleri altında her yüzü görmeyecekleri gerçeği en açık bir şekilde onlara ispatlanmalıdır

Birlikte mücadele bölge hakları ve azınlıklarının zaferi ile mutlaka taçlanır.

İmam K.

Birlikten Zafere

Sömürgeci Türk basını, faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içerisine düştüğü çıkmazı ve çöküşü itiraf etmeye devam ediyor. Şimdi bu itirafı birlikte okuyalım

16 Eylül '87 tarihli Tercüman'daki bir haber şöyle: "Kozakçıoğlu acı konuştu. 'Eşkiyanın işi bu kış tamam' dedi." Bölge valisi, kendisiyle yapılan röportajın bir bölümünde ise şöyle konuşuyor: "Aldığımız tedbirlerle PKK eşkiyasını bu kış tamamen ortadan kaldıracacağız."

Yine aynı haberde, H. Kozakçıoğlu ulusal kurtuluş mücadelesinin ortadan kaldırılmasını halkın desteğine bağlıyor: "PKK'ya ve diğer örgütlerine karşı mücadelede vatandaşın yardımı olması gerekiyor. Eşkiyanın saldırıdan önce yaptığı tespitler sırasında köylümüz uyanık olup, zamanında bize haber verdiği takdirde, devlet güvenlik güçlerinin atacağı tedbirler daha geçerli olacaktır."

H. Kozakçıoğlu'nun sürekli-

SÖMÜRGEÇİ BASINDA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

İ halk desteğinin öneminden bahsetmesi; halkımızın Türk devletine karşı PKK'yı desteklediğinin itirafıdır. Bırakalım halkı, silah almış çoğu köy korucusu, sömürgeci devletten aldığı silahı bırakıyor. Kimisi silahları ARGK savaşçılarına, kimisi sömürgeci devlete teslim ediyor. Bu doğrudan ulusal kurtuluş eylemlerinin yarattığı etkinin sonucu ve mücadelemiz lehine bir gelişmedir.

Eylül ayında, Kemerli köyünde 10 köy korucusunun istifasını Cumhuriyet şöyle aktarıyor:

"Şırnak ilçesinin Kemerli köyünde görev yapan 10 köy korucusunun tamamı Şırnak Jandarma Alay Komutanlığına bir dilekçe ile başvurarak istifa ettiklerini bildirdiler. Korucular, ayrılışı PKK militanlarının eylemlerinde kendilerini hedeflediklerini ve son zamanlarda köy korucularının silahlarını gasp ettiklerini hatırlattılar."

Kozakçıoğlu, 27 Eylül 1987 tarihli Nükt dergisindeki röportajında ise olayların sürecini, olaylara karşı başarının sağlanması, takibin, kovulmanın, yakalamanın sonuç vermesiyle ve halka güvenin verilmesiyle mümkün olabileceğini söylüyor. Köy koruculuğu sistemi hakkında H. Kozakçıoğlu'nun belirlemesi de şöyle: "Karşı taraf propaganda konusunda o kadar güzel çalışıyor ki, yaptıkları eyle-

min yüz mışli propaganda yapıyorlar. Bölgede kulaktan haberleşme çok yaygın. Eşkiya ile beraber olmak isteyen köy korumak zorunda kalıyor."

Sömürgeci basın Evren'in Kürdistan'a gidişi ve misilleme olarak gerçekleştirilen eylemlerin bağlantısını da işledi.

Cunta şefi faşist K. Evren'in son Kürdistan gezisinde, Silvan'da yaptığı konuşmada ARGK savaşçılarına teslim olmaları çağrısı yapmıştı. Kurtuluş Ordusu savaşçıları 3 saat sonra 2 (12 ölü) eylem ile cevap vermişlerdi. Bu iki eylemi, Türk basını "Evren'e misilleme" olarak verdi. Bunun üzerine yapılan değerlendirmelerden bazıları şöyle:

"Simitçi takbinden PKK'ya" başlıklı haberde, 25 Eylül tarihli Cumhuriyet şunları aktarıyor:

"Çankaya zabıta Müdürü Mehmet Temiz, Cumhurbaşkanı Erven'in Güneydoğu gezisi sırasında oturduğu bir malkale yazdı.

Temiz hesapladı ki, Evren bölgeye çıktığına göre terâristler gene vuracaktı ve malkale güncellecekti.

Nitekim öyle oldu. PKK'nın önceki günkü saldırısı, Temiz'in belediye başkanından çok devlet adamı basiretine ve ferasetine sahip olduğunu kanıtlamıştı."

23 Eylül 1987 tarihli Hürriyet'in "PKK'dan misilleme" başlıklı haberindeki değerlen-

dirmesi de şöyle:

"Cumhurbaşkanı Erven'in Diyarbakır'da yaptığı ve eşkiyaya eylemleri hırakma tarzıсында bulunduğu konuşmasının üzerinden 3 saat geçmeden PKK'nı terâristler, 2 ayrı noktada eylem gerçekleştirdiler."

"PKK'nın, Erven'in Diyarbakır'da olduğu gece kanlı eyleme girişmesini, Erven'e misilleme" anlamı taşıdığı, Başbakan T. Özal'ın son Güneydoğu gezisinde de aynı misillemenin yapılarak, Peçenek ve Yuvak köylerinde toplam 27 kişinin katledildiği hatırlatıldı."

Erven'in Güneydoğu gezisi sürerken 2 kanlı baskın" başlıklı 23 Eylül 1987 tarihli Milliyet'in verdiği haber:

"PKK militanları, Cumhurbaşkanı K. Evren'in Güneydoğu'daki inceleme gezisinin sürdüğü bir sırada önceki akşam Şırnak'a bağlı Güneyce köyünün Çiftlikarık mezarısına kanlı baskın yaptılar."

"PKK, bölgede saldırı ve eylemlerin son iki gün içinde

tiyice tırmandırdı."

Kürdistan'da artan gerilla eylemleri karşısında sömürgeci devlet yetkililerinin telaşları arttıkça artıyor. Alabildiğince tedbirler alıyor, devrimci savaşa hedef olabilecek her kurumda yoğun askeri önlemleri takviye ediyorlar.

5 Ekim 1987 tarihli Hürriyet'in manşeti "Apo'dan yeni hedefler..."

Aynı tarihli Tercüman da, "PKK için kış alarmı" manşetli haber: "Doğu illerinden gelen şehirlerarası yolcu otobüsleri ve kamyonlarda seyahat edenler sıkı bir kimlik kontrolünden geçiriliyor."

Bir sonraki günkü 6 Ekim tarihli Tercüman, "67 ilde PKK'ya karşı olağanüstü tedbir alındı" başlığıyla yayınladığı haberde şunları yazıyor:

"Emniyet Genel Müdürlüğü, 67 ilin emniyet müdürlüğüne gönderdiği genelgede, PKK örgütünün bütün illerde her an eylem yapabileceğine dikkat çekerek, teşkilatın tedbirli olmasını istedi."

Türk sömürgeci faşizminin şoven-inkarcı mantığı: ZOZAN, SUZAN olacak (Türkçeleştirilecek).

Aranızda başka Zozan var mı?!

Halkımızın varlığını inkar eden Türk sömürgeciliği, bu amaçla Kürtlüğü çağırıştıran her şeye yöneliyor. Bulgaristan'da suni bir Türk sorunu yaratarak, güya Türk isimlerinin zorla değiştirildiğine dair fırtınalar koparan yine Türk sömürgecileridir. Türk Dil Kurumu vasıtasıyla, Zozan gibi Kürtçe isimlerin değiştirilmesinin gerekçesi de, bu tür isimlerin milli kültür, ırk ve adetlerine aykırılığı ve de Z ile başlayan Türkçe kelimelerin yokluğuymuş... Diğer taraftan Kürtlerin Türk olduğunu savunan da Türk sömürgeciliğidir. Halk gerçekliğimiz o kadar yalın ki, Türk sömürgeciliğine tükürdüğünü daha çok yalatacak.

Uşak Kürt hakim sınıfının bir ibret örneği

KINYAS KARTAL:

"... Zavallı Kürt senin için canını veriyor, kanını veriyor. Ve senden hiçbir şey istemiyor. Sen onun sırtını biraz okşarsan, o biter. Sen onu sev, onu okşu... Vallahi o zaman sana canını veriyor..."

Kinyas Kartal'ın tanımı, işbirlikçi Kürt hakim sınıfının yaşadığı uşaklığı ve ihanetçiliği gösterir.

YORUMLAR:

Milliyet:

"Mardin'in Nusaybin ilçesinde 12 nolu sandıkta oy tasnif işlemi sırasında, bir oy pusulasının üzerinde PKK yazılı olduğu saptandı. Bunun üzerine sandık kurulunca, bu oy pusulası geçersiz sayıldı."

Tercüman:

"Diyarbakır'dan bölgeye özel harp birliği ve vurucu timler gönderildi, ancak 3 günden beri yapılan operasyonlarda eşkiyaya altı çok sayıda sığınak bulunmasına rağmen, bulucu eşkiyanın izine rastlanmadı."

H. Kozakçıoğlu:

"Bizim vatandaşlarımızdan istediğimiz, biraz daha sabırlı olmaları, biraz daha olayları sakin olarak değerlendirmeleri ve devlet güvenlik güçlerine inanmalarıdır."

Türkiye:

"Denizli Milletvekili İsmail Şengün tarafından NATO Asamble'si siyasi komisyonuna, PKK terörü ile ilgili olarak geniş bilgi verildi. İ. Şengün, 'PKK, Türkiye'yi parçalayacak' dedi."

Kenan Evren:

"Maalesef Güneyimiz ve Doğumuz emniyette değil... İran-Irak savaşını maalesef bugüne kadar durdurmak mümkün olmadı. Ümit ederim ki kısa zamanda bu savaş sona erer..."

"Vatandaşlarımdan rica ediyorum, yavaş yavaş köylerde kaysınlar... Sizlere tekrar tekrar yalvarıyorum, rica ediyorum çocuklarınızı okutun."

M. Ali Birand:

"Asker ve sivil güvenlik kuvvetlerinin gazetelerde boy boy görmeleri ve 'bir kurşunla nasıl insanı gözünden vuruyorduklerine' dair abartılı röportajlarının yayınlanması iyi de, ardından aynı bölgede PKK militanları ellerini kollarını sallayarak baskın edip insanları öldürdüğünde, bizim yüzü gözü boyalı özel timlerimizin ortalarında görünmemeleri veya 'geç kalmadı' gibi gerekçelerle ortaya çıkması pek hoş değil..."

İSVEÇ BASININDA KÜRDİSTAN VE PKK

"Dagen Nyheter" gazetesinde 13 Eylül 1987'de yayınlanan yazının özetidir.

- "Kürtler, birbirleriyle savaşıyor"; bu Türk hükümetinin Kürt bölgelerinde PKK'ye karşı taktiğidir. Seçilen kişiler, köy koruculuğuna atanıyor, silahlandırılıyor. Ve işbirlikçi olarak nitelendiriliyor, PKK vuruyor.

Bölge redaktörü, Mardin-Diyarbakır arasındaki kötü telefon hattından sesini duyurmak için bağırarak zorunda kalıyor. "Doğru mu? Yedi ölü, mayın... minibus... PKK..."

Haber ertesi gün Türk gazetelerinin ilk sayfalarında "PKK (Kürdistan İşi Partisi) yine vurdu." Büyük bir ihtimale mayın, askeri konvoylar için döşenmişti.

1984'ten bu yana PKK'nin yaptığı eylemlerde 400'den fazla insan öldü.

Öldürülen korucuların yamına uyarı nitelikli bildiriler bırakılıyor. "Kürt halkına ve Kürdistan'a düşman olduğundan..."

Türkiye Başbakanı T. Özal, teröristlerin yakalanacağını ve bölgede huzurun sağlanacağını defalarca söylüyor. Ancak saldırılar devam ediyor.

Köy Korucuları

Ordunun, PKK'ye gücü yetmiyor. Bu nedenle köy korucuları sistemini uyguluyor. "Amaç Kürtler birbirleriyle savaşsın. Aynı zamanda ordu da savaşıyor görüntüsünü kaybettirmek istiyor" diyor adının saklı kalmasını isteyen biri.

"Askerlerin, köyleri koruyamadığı bir gerçektir" diyor Kürt sorununda bilgisi çok olan bir avukat. Avukatın söylediğine göre, ordu son altı ay içinde tek bir PKK militanını dahi ele geçirememiştir.

Bugün mahkemelere çıkarılanların çoğu PKK'ye yiyecek ve giyecek vermek ve bilgi toplamakla suçlanan fakir köylülerdir.

PKK Ne Kadar Güçlüdür?

PKK, Türkiye-Kürdistan arasındaki en güçlü örgüttür. 1980 askeri yönetiminden sonra silahlı mücadelesine devam eden sadece PKK'dır. Savaşçı toplamada PKK'nin sorunu yoktur.

Tutuklu militanlar, her zaman PKK'li olduklarını açıkça söylüyor ve bağımsız bir Kürt devleti için savaşıklarını açıklıyorlar. Kendilerini savaş esiri olarak adlandırmıyorlar ve eylemlerini politik olarak savunuyorlar.

300'den fazla PKK üyesi hakkında idam kararı verilmiş. Bunlardan 20 tanesi için sadece parlamento onayı eksik.

PKK'nin askeri gücünün adım adım kuvvetlendiği yolunda bilgiler var. Uzmanların çoğu PKK militanlarının sayısının 3000 ile 5000 arasında olduğunu görüşündeler. Gerillalar, erişilmez dağlarda kendilerini haftalarca idare edebiliyor ve çabuk yer değiştirebilen küçük gruplar halinde çalışıyorlar...

Yükün bir baskını yaşayan yoksul Kürt köylülerinin, Kürt devletine olan ilgisinin büyüklüğü şaşırtıcı düzeyde.

İran, Irak, Suriye sınırlarına komşu olan bölgelerde bu yılın temmuz ayında sıkıyönetim kaldırıldı. Bunun yerine 11 vilayete bir genel vali atandı. Valinin jandarma ve polis üzerinde geniş kapsamlı kontrol ve idari yetkisi var. "Benim görevim teröristlere karşı önlemleri düzenlemektir. Görevim için herhangi bir zaman sınırlaması yok" diyor vali H. Kozakçıoğlu.

Eleştirmenler yeni sisteme, sivil sıkıyönetim diyorlar. "Eskiden sivil yönetime dönüldüğünde iyileşme olur umduğundaydık. Şimdi o bile yok. Hiç birşey değişmedi" diyor bir Kürt ulusalei.

Bölgenin dış görünüşünde sıkıyönetimin kaldırılmasından sonra herhangi bir değişiklik olmadı. Bölge başkenti Diyarbakır'da güvenlik mekanizması eskisi gibi, caddeler

ve meydanlardaki ordu varlığı çok yoğun.

10 Milyon

10 Milyon Kürdü denetimi altında bulunduran Türkiye, Kürt nüfusunun en yoğun bulunduğu ülke. Güneydoğu illerinde, askerler ve devlet yetkilileri dışındaki halkın hemen hemen tümü Kürt.

Caddelerde ve ticarete yoğunca Kürtçe konuşuluyor. Fakat resmi ilişkilerde yasak bir dil. Herhangi bir gazete veya kitabın Kürtçe basımı da yasak. Okullarda çocuklara, kendileri için yabancı bir dil olan Türkçeyi zorla öğretip

konuşturuyorlar.

Resmî anlayışa göre, ne Kürtler, ne de Kürtçe diye bir dil var. Bu anlayış Cumhuriyetin ilk yıllarından kalmıştır. O zamanki ülke yönetimi Türkiye sınırları içinde bulunan herkesin Türk olduğunu iddia etti. Diyarbakır'ın dışındaki dağ eteklerinde ve şehrin caddelerinde büyük harflerle, Kemal Atatürk'ten "Ne mutlu Türküm diyene!" gibi alıntılar yazılmış.

Kürtler, bunu bir provokasyon kabul ediyorlar.

Lars Boström
Diyarbakır
13.09.1987

"Arbetaren" gazetesinde çıkan yazının bir bölümünü yayınlıyoruz

"Kürdistan İşçi Partisi- PKK önderliğindeki Kürt gerillaları 1983'ten bu yana Türk ordusuna karşı savaşıyor. Hedef; bağımsız bir Kürt devleti.

Gerillalar, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK adı altında savaşıyorlar. Yayınladığımız bu resimler, Türkiye tarafından işgal edilmiş Kürdistan parçasının herhangi bir yerinde bulunan bir eğitim kampından çekilmiştir.

Birçok fırsatta Türk ordusu, gerillaları ezme çabalarını sürdürüyor. Şimdiye dek kehanetler yerine getirilemedi. Aksine şimdiye kadar ve 1987'de de hücumu geçen ARGK'dir. Kürdistan'ı baştan başa gezen Batı Avrupalı gazeteciler, örneğin Danimarkalı Alber Jensen, PKK ve gerillalara olan belirgin bir halk desteğine tanık oldu.

Gerillaların 21 Nisan-18 Mayıs tarihleri arasında Dersim'de, Mardin'de, Gercüş'te ve Uludere'de gerçekleştirdiği eylemlerde ARGK 5 askerini (militanını) savaşta kaybederken, Türk ordusu 4 subay, 80 asker, özel savaş hürosundan bir elemanını, köy korucu-

larından önde gelen birini ve bir muhabirini kaybetti. Gerillaların döşediği mayın sonucu birçok köy milisi öldürüldü. 9 Mayıs'ta ise Türk ordusu ile ARGK arasında Uludere'de uzun süren bir çatışma meydana geldi. Kayıplar hakkında hiçbir bilgi yok.

Eğer bilgiler hükümet kontrolündeki —Anadolu Ajansı gibi— bir haber bürosundan geliyorsa bu, çoğu İsveç basını tarafından veriliyor. Anadolu Ajansı; 'PKK, 36 suçsuz köylüyü katletti' şeklinde bir haber verdiğinde bunun, üç yıl önce PKK'yi kan içici teröristler olarak gösteren ülkenin, büyük gazetelerine yansıtılması doğaldır.

PKK'nin olaylara ilişkin yaptığı açıklamaları hiçbir yerde yer verilmez. PKK, bölgede çatışmaların büyük olduğunu ve sivillerin de öldürüldüğünü söylüyor.

Meydana gelen olaylar, PKK ve ARGK'ye karşı savaşmaları için köy korucularının Türkiye tarafından örgütlen-dirilmesi ve silahlandırılmasının bir sonucudur.

Köy korucuları iyi para

alıyor ve genellikle askerlik yapmış olanlardır. Ölü veya diri ele geçirdikleri her PKK üyesi için büyük mükafatlar alırlar.

Korucuların evleri silah deposu ve barınak haline getirilmiş. Dolayısıyla bu evlere yapılan baskınlarda suçsuzlar da yaralanıyor.

Kürtler, günümüz takviminden en az yüzyıllarca yıl öncesinden beri Kürdistan'da yaşıyorlar. Modern anlamda ulusal bir devlet kurulamadı. Ancak Kürtlerin kendine özgü bir tarihi, ortaçağda beylikleri, öz dili ve kültürü var.

Kürdistan'ın şimdiki parçalanmışlığı, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra büyük devletlerin gizli antlaşmalarının sonucu olarak meydana geldi. Ashina bakılırsa, Paris'teki barış görüşmelerinde Kürtlerin kendi devletlerini oluşturmaları kabul edilmişti. Fakat bu hak için her savaşta Kürtlerin kendi devletlerini oluşturmaları kabul edilmişti. Fakat bu hak için her savaşta Kürtlerin kendi devletlerini oluşturmaları kabul edilmişti. Fakat bu hak için her savaşta Kürtlerin kendi devletlerini oluşturmaları kabul edilmişti.

bu Kemalist rejim idi. Kürt dilinin kullanılmasını yasaklayan ve Kürtlerden 'öz' Türkler yapmak için, 1923'te başlatılan zorba politika yine Kemalist rejimin idi. Ve Suriye'deki Fransız sömürgeci rejiminin yardımıyla 1925-26 yıllarındaki Kürt isyanını bastıran da Kemalist rejim idi. 250 bin Kürdün öldürülmesi üzerine İtli bağımsızlık savaşçısı Nehru şöyle yazdı: "Öyle ki, kendi özgürlükleri için savaşmış Türkler, yine kendi özgürlükleri için savaştan Kürtleri sindirdi. Ulusal savunma nasıl saldırganlaşıyor ve özgürlük mücadelesi nasıl başkalarına hükmetmeye dönüşüyor. tuhafır."

Ortadoğu'da bağımsız bir Kürdistan, süper güçler için bir tehliktir. Her şeyden önce NATO'nun durumunu değiştirecek. Türkiye, NATO'nun en güvenilir ve önemli uydusu bir ülkedir.

Ancak bağımsızlık özlemi beceri kazanmış ve hiçbir zaman sönmeyecek gibi..."

Jonas Fogelqvist
Arbetaren Nr. 35
28.8.1987"

KÜRDİSTAN'DA GÖÇLER, NEDEN VE SONUÇLARI

Başlarken;

Göç ya da sürgün, Kürt halkının belleğinden silinmeyen kelime. Kürdistan'da ne kadar insan göç ettirdi, sürgünler hangi dönemlerde uygulandı? Hepimiz bu konuda anlatılanları ulede, büyüklelerimizden çok duymuşuzdur. Şeyh Saî isyanında şu kadar sürgün, Dersim isyanında şu kadar sürgün, 1. dünya savaşını yıllarında sürgüne gönderilen 600.000 Kürt'ten çoğunluğu Toroslarda açlık ve hastalıktan öldü. Ve daha başlatalar.

Tarihimizin bu yönüne de dışın bilgilerimiz genellikle anlatılanlar ve duyduklarımızla sınırlıdır. Açık ki tarihimizin bu yönünü de bilmek zorundayız. Bugün de sürgün, yaşadığımız bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. Köpler yerinden ediliyor, aileler sürgüne gönderiliyor. Yani, Türk egemen sınıfları tarafından uygulanan sürgün, bir kaderimiz (!) oluyor.

Biz bu kaderin (!) halkımıza nasıl bulaştırıldığını araştırdık ve birçok olayı aydınlatıldı ile ortaya çıkardık. Bu sayımızdan itibaren günümüze kadar Kürdistan üzerinde uygulanan sürgünleri aktaracağız. Böylece tarihimizin birçok sayfasını daha, okurumuzu önüne aydınlatılmış olarak sunacağız.

BERXWEDAN

Baştafı 1. sayfada

istese de eskisi gibi değildir. Uzağa bakmaya gerek yok. Gözler önünde Ermeni ve Fihistin halkı var. Mücadelelerinde karşılaştıkları çıkmazların en önemli nedenini ülkelerinden kovulmaları oluşturmaktadır.

İnsan, anne ile babanın ortak üretim faaliyetinin ürünüdür. Yine de insanları toprağı, ülkeyi "anavatan" olarak adlandırmış, ana ya öncülük tamımlarında Ülke, halklar için en büyük değer, namus olmuştur. Ülkesini en değerli varlık olarak sevmeyen, onu en yüce namus olarak korumayan insan, bireysel onurunu hiç koruyamaz.

Halklar, bu gerçekle ülkelerini korumuşlardır. Nasıl ilk insanı köle etmek onu adeta öldürme ile eş değer olmuşsa, halklar kanlarını oluk oluk akıtarak, ülkelerini yabancı güçlere açmamış, açmamak için direnmişlerdir.

Burada en büyük ihanet ve en büyük insanlık suçunun tanımına geliyoruz. İnsan soyu için en büyük ihanet, direnme ülkesini işgaleli bir güce teslim etmektir. Ya da onunla işbirliği yapmaktır. İşbirliği politik düzeyde olursa ihanetin boyutu daha da artar. Aynı şekilde politik kılıflar altında bir direnme göstermeden ülkesini terketme ve bunu bir anlayış düzeyinde halkın önüne koyma da ülkeye ihanettir. Özellikle halk olarak biz Kürtler, bu ihanete hiç yabancı değiliz.

Türk hakim sınıfları dünyada en fazla insanlık suçu işleyen sınıf...

En büyük insanlık suçu nedir? Bir halkı toprağından ederek onu halk olarak yok oluşturma sürecidir. Kaba bir değerlendirmeye bile Türk hakim sınıflarının halkları soykırıma uğratma ve ülkesinden kovmada birinciliği elinde tuttuğunu söyleyebiliriz. O halde karşımızda herhangi bir hakim sınıf, sömürgeci güç durmuyor. Tarihte en fazla suç işleyen bir sömürgecilikle karşı karşıyayız.

Türk hakim sınıfları tarihte

ters girdiler. İlk bir sınıflama evresinde yarı barbar toplumsal örgütlenme düzeyinde halkların başına bela oldular. Kültür birikimleri yok, üretim değerleri tanımadı, talan ve kıyım tek bildikleri şeydi. Feodal Çin'in baskısı, hızlı nüfus artışı ve kuraklığın ardından başlayan yarı barbar Türk akınları olgun bir feodalizmi yaşayan, o düzeyde de askeri, siyasi otorite talebi olan Ortadoğu'ya çekirge sürüsü gibi çıktılar.

Asya'dan başlamak gerekir. 900-1000 yılları arasında Türk boyları Horasan'ı harabeye çevirirler. Barbarlığı İslamla birleştiren Türk egemenleri, Sasani soyundan Gazneli ve Samanoğulları ülkelerini harap ederler. Öyle ki Horasan çölleşir, üretim durur, büyük göçler başlar. Tarihçiler, Türk barbarlığı nedeniyle büyük tarlaların bir çuval buğdaya satıldığını, insanların ağıtlarını dam direkleri sattıklarını, 747'de Ebu Müslim Horasan'ın 70 askeri birliğini besleyecek kadar zengin ve aynı oranda büyük bir köllü ve sanat merkezi olan Dandekan'ın yanısıra Nisapur vs. çok sayıda şehrin tarihten silindiğini belirtirler. Deyimlerle, barbar Türk akınları talan ve katliamları sonucu tarihten silinen başka bir halk olur.

900-1100 yılları arasında Büyük Selçuklu Türkleri tüm Ortadoğu'yu yağmalarlar. Yağmalar Mısır'a, Anadolu'ya, Kuzey Afrika'ya kadar yayılır. Barbar boyların girdiği her şehir çekirge görmüş tarla gibi harabeye dönmektedir.

Bu yağmalardan en büyük zararı Kürdistan görmektedir. İsfahan, Tebriz, Hamedan, Musul, Diyarbakır'ın yanısıra, Erzurum, Urfa vd. şehirler de birkaç defa yağmalanır. 1000 yıllarında Azerbaycan'a biriken Türkmen boyları, Kürtleri yerinden eder. Azerbaycan'ın büyük kesimi beyliklerindeki Kürt aşiret topluluklarının elindedir. Tebriz, Hamedan, İsfahan yönetimi de Kürt beylerinin elindedir. Sasani ve daha sonra Arap İslam ordularında komutan olarak yer alan beylik sahipleri

her bölge katliama uğratılmakta ve yerleri değiştirilmektedir. Benzer şekilde, bir halk ya da bölge ayaklandığında, tedbir olarak başka halktan aşiretler ayaklanma bölgesine yerleştirilmektedir. Bugün Sason vb. yerlerde bulunan Arap aşiretleri bu politikanın sonucudur.

Osmanlı egemenliği altında sürekli nüfus kaybeden Rum ve Ermeni halklarıdır. XIX yy 'a Balkan halklarından ulusal bilinçlenme ardından ulusal kurtuluş hareketleri gelişir. 1820-30 Yunan, 1804-1830, 1875-78 Sırp, 1870-1908 Bulgarlar, 1860-1900 Ermeniler, 1900-1920 Arnavutlar ulusal kurtuluş savaşları verirler. Bu savaşlar boyunca bu halklar katledilir.

Mısır Fatimi devletinin öncülüğünde Ortadoğu halkları arasında Büyük Selçuklu ordusuna karşı ittifaklar geliştire de, Bağdat halifeliği gücünü arkasına alan Türk egemenlerine karşı başarıları olamazlar.

Türk boylarının diğer bir talan ve göç ettirme alanı Anadolu'dur. Anadolu 1071'de Türklerle açılır. Bu dönemde Bizans olgun bir feodalizmi yaşamaktadır. Anadolu feodalizmi Bizans merkezli devletiyle çatışma halindedir. Bu durum Bizans devletini ve ordusunu güçsüz kılmaktadır. Aynı şekilde Gürcü ve Ermeni beyliklerinin Bizans'a muhalefeti vardır. İçten çöken Bizans ordusu, 15.000 kişilik Kürt savaşçısına dayanan Alpaslan yönetimindeki Selçuklu Türk ordusuna yenilir. Bu tarih, Bizans'ın çöküşü, Anadolu'nun Türkleşmeye açılma ve aynı zamanda Bizans-Anadolu medeniyetinin 1920'lere kadar sürececek bir yıkımla Türkler tarafından ortadan kaldırılma tarihi olur.

Türkler, Anadolu medeniyetini yıkıyor

Türkler, Anadolu'yu üstün kültür ve sanatlarıyla asimile etmezler. Çünkü bu değerleri bilmezler. Tam aksine tarımı, sanatı, kültürü bilimi, devlet gelenekleri, kıyafetlerini Ortadoğu halklarından alırlar. Türkler, askeri güçlerine dayanarak, katliamlarla Anadolu halkını kovar, adım adım yerleştirir.

Bizans gelenekleri, Ege, Marmara Rum halkının üretim ve savaşçı güçleri üzerine yükselen Osmanlılar, Anadolu, Balkan, Ortadoğu ve Kuzey Afrika halkları üzerinde tam 700 yıl sürececek, toplumsal ve ulusal ilerlemeyi durduran, yağmacı, soykırımcı yeni bir Türk egemenlik sistemi olarak gelişir.

Osmanlılar Anadolu'yu tümüyle Türkleştirdikleri gibi, Balkan halkları, Kürdistan, Kuzey Afrika, Kıbrıs ve Arabistan'a kadar Arap halkları arasında Türk kolonileri kurarlar. Osmanlı egemenliği altında 1470'lerde Trabzon Pontus halkı, 1490'larda Antep dolaylarından Dürziler yerlerinden edilir ve sürgüne yollanırlar. İmparatorluğun sınırları geniş olduğundan, göç ettirilen halk yine Osmanlı katliamları altında kalmaktadır. Sadece halklar devam ettik, şu ya da bu şekilde direnen

her bölge katliama uğratılmakta ve yerleri değiştirilmektedir. Benzer şekilde, bir halk ya da bölge ayaklandığında, tedbir olarak başka halktan aşiretler ayaklanma bölgesine yerleştirilmektedir. Bugün Sason vb. yerlerde bulunan Arap aşiretleri bu politikanın sonucudur.

Osmanlı egemenliği altında sürekli nüfus kaybeden Rum ve Ermeni halklarıdır. XIX yy 'a Balkan halklarından ulusal bilinçlenme ardından ulusal kurtuluş hareketleri gelişir. 1820-30 Yunan, 1804-1830, 1875-78 Sırp, 1870-1908 Bulgarlar, 1860-1900 Ermeniler, 1900-1920 Arnavutlar ulusal kurtuluş savaşları verirler. Bu savaşlar boyunca bu halklar katledilir.

İttihat-ı Terakki iktidarı Rum, Ermeni ve Kürt halkının Soykırım dönemi olur

1908'de İttihat-ı Terakki'nin iktidar olması, Osmanlı katliameciliğini burjuva söviziyle birleştirir. Katliamlar, göçler yanında baskı ve eğitimle Türkçeleştirmeye ağırlık verilir. İttihat-ı Terakki'nin politikası, Alman emperyalizminin faşist öğeleri içeren Pan-Germanizm ideolojisiyle birleşir. Osmanlılık ve Pan-İslamizmin ardından Pan-Türkist politikalar bu dönemin ürünüdür.

İmparatorluğunun gittikçe küçülmesi, Türk askeri burjuvazisini imparatorluk sınırlarını Türkçeleştirme programına götürür. Bunun yolu da katliamlarla görüldü. Osmanlı Türk burjuvazisi, kompradörlükta egemen olan Rum ve Ermeni burjuvazisine karşı da üstün duruma geçmek için de bu yolu izlemektedir.

Osmanlı İmparatorluğunun, emperyalist amaçlarla girdiği 1914-18 emperyalist savaşı, Türk egemenliği altındaki halkların soykırımı olur. Savaş boyunca Ege vd. yerlerdeki Rum halkı katledilir. Geri kalanları savaşta ihtiyat birlikleri adı altında hastalık, açlık ve katliamlarla tüketilir. Bu süreç doğrultusunda kemalist hareketle birleştikten, katliamların ve sürgünlerin ağırlığını kemalistler yapmaktadır. 1914-23 süreci bittikten, yani Lozan antlaşması imzalandığında, Anadolu'da 2 milyona yakın Rum halkından ancak 100.000'i kalmıştır. 300.000 kişilik Pontus-Rum halkından kimse kalmamış gibidir. Bebekler bile katledilmektedir. O dönemde Türkiye'yi ziyaret eden Sovyet generali Frunze, Trabzon dolaylarında yolda gördüklerini şöyle açıklar: "Geçidin tam tepesinde bir başka konvoyla karşılaşıyoruz. Bakıyoruz üstü açık arabalarda sıyahları bürünmüş kadın figürleri oturuyor ya da yatıyor. Kadınların da, çocukların da güysileri çok kötü, soğuktan titriyorlar. Gerideki arabalara bakıyoruz. Bir süre asık yüzle ses çıkarmadan durdular. Sonra Samsun'a doğru yolumuza devam ettik. Her yanda yıkıntı

ızları var. Her tepede devriyeler kol geziyordu. Bu yol bütün hayatımızı boyunca belleğimde çıkmayacaktır. 30 veristik (Sovyetler'de bir uzunluk ölçüsü birimdir) yol boyunca aralıksız olarak cesetlerle karşılaştık hep. Ben yalnız başına 58 tane saydım. Çoğu zorbalığın ve şiddetin izlerini taşıyordu. Bir yerde güzel bir kız cesediyle karşılaştık. Başı kesilmiş, elinin yanına konulmuş. Bir başka yerde çok güzel bir başka kız cesedi daha; 7-8 yaşlarında, sarı saçlı, palm ayak, sırtında yalnız eski bir gömlek bulunan bir kız cesedi. Kız, anlatılan ağılmış, yüzünü toprağa gömüp yatmış, askerin süngüsü ile yere işice mülümüş." (Türkiye Anıları, sayfa 31,64)

Ermeni burjuvazisinin, Çarlık orduları ve İngiliz, Fransız emperyalistleriyle işbirliği, Ermeni katliamına gerekçe yapılır. 20 Haziran 1915'te alınan bir kararla 1 milyon kadar Ermeni katledilir, iki katı da Suriye çöllerine göç ettirilir. Göç yarı yarıya ölüm demektir. Hastalık, açlık ve çete kışındaki Osmanlı ordu birlikleri, Ermeni halkının yarısını yolda katleder. Ermeni soykırımı, insanlığın tanıdığı en büyük suçlardandır.

Tükennmedi bizde umut gün olduk katledildi. Ağrı eteklerinde, Kerkük boylarında Suriye merkezine varanda. Ve yaman estiğinde. Munzur'da rüzgar, '38 Dersim'de 40 bin ölü çocuklar daha.

doğmamıştı o gün yuvadık karımlarda çocuklar bir isyanın ardından göçüp gittiler...

Kemalist devlet, katliamı devam ettirir. 1920'de M. Kemal'in emriyle, Kazım Karabekir komutasındaki kemalist ordu (özünde Osmanlı ordusu) Ermenistan burjuva cumhuriyetine saldırır. Kemalistlerin hedefi nettir: "Ermenistan'ın siyasetten ve maddeten ortadan kaldırılması." (Kurtuluş Savaşında Türk Basını, İzzet Öztoprak, sayfa 219)

Kemalist burjuvazi "Mısak-ı Milli" sınırları içinde tek Türk ulusu bırakma mantığı ile hareket eder. Buna göre müslüman olmayan halklar ortadan kaldırılmalıydı. Kürtlere gelince; müslüman olduklarına göre kemalistler tarafından rahatlıkla asimile edilebilir diye düşünülmekteydi.

Kısaca özetlediğimiz süreçte bile Türk egemenlerinin tarihte en fazla halkları göçe, mecburi iskana ve katliama uğrattığı görüldü. Türk egemenlik tarihi halkların sürekli olarak rahatlıklarından kovulmaları ve soykırıma uğratılmaları olur.

Tarihinin 1000 yılı yakınına Türk egemenliğinde geçiren Kürdistan halkı jenosit, göç ve mecburi iskan uygulamalarına en fazla maruz kalan halk oldu.

DEVAM EDECEK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Gerçeği Karşısında İflas Eden Sahte Milliyetçiliğin Türk Sömürgeciliği Üstüne Bütünleşmesine Bir Örnek Daha

12 Eylül faşist rejimi ünlülerini veriyor, hem de tek tek olayların biçimsel görünüşleri içinde boğulmayan, az çok bilimsel düşünebilen herkes politikalandıkça çeşitli olayların özünü kavramada zorluk çekmeyecektir.

Yaşanan birçok olay 12 Eylül rejiminin Türkiye solu'nu ekarte ettiğini göstermektedir. Burjuvazinin seçim listelerinde de sol adına bir yığın dönegin yarışması başka bir anlama gelmez.

Ancak, ortada bir yanlış var. Basın dört bir yandan bu gelişmeyi T. Özal ve Türk burjuvazisinin demokrasi zaferi olarak gösteriyor. Söze sol ise, burjuvazinin saflarına geçenleri örnek olarak adlandırıyor. Gerçek bu noktada çarpıtılıyor.

Bunlardan en ilginç bir örnek olarak gösterilen Nurettin Yılmaz'ın ANAP saflarına geçmesi ve bu parti saflarında seçimlere katılmasıdır. Olay, sansasyon yapılmak istendi. Olaya ihanet olarak yaklaşılan, olayı SHP, "N. Yılmaz'ı kabul etmedi, o da başka yol bulamadı. ANAP'a geçti" şeklinde yorumlayanlar da var.

Bir Davadan Dönene İhanetçi Denir; Uşak ise, Baştan İhanetçiydi

Bu ölçülere vurduğumuzda, Nurettin Yılmaz, baştan beri ihanetçidir. Yaşamı ve politik pratiği incelendiğinde anasından hain ve bir ihlis olarak doğduğu ortaya çıkar. Bir davanın içinde olup sonradan o davaya ihanet edenlere örnek denir. İhanet davanın adamı olmayan biri örnek de olamaz. Uşak, baştan beri ihanetçiydi.

Olaya tekil olarak bakan miyoplara gelince. Evet insan tekil olarak da onurunu korumalıdır. Ancak, onur sınıfıdır. Nurettin Yılmaz Kürdistan'da bir sınıfsal gerçeği yansıtmaktadır. O, bir sınıfın sözcülerindendir. Onun çıkması bir sınıfın çıkmazdır. Sorunun bu boyutu değiştiğinde, bu açık ihanetin Nurettin Yılmaz'la sınırlı olmadığı görüldü.

Politik Miyopluk Aşılmalı, Olaylara Sınıfsal Gerçekliği ile Bakılmalı

Politika faaliyetini fiilen üstlenmiş insanlar bile çok defa, politika ve olaylara yön veren sınıfsal, ideolojik, toplumsal nedenin belirleyiciliğini unutuyor.

Örneğin, neden hep PKK direniyor? Neden hep gelişmelerin sahibi O; neden PKK'ye her taraftan saldırılarına rağmen kitleler PKK etrafında kenetleniyor? Neden PKK kadroları ve en bilimsiz taraftarları bile zindanlarda direnmiş bir döneme tarihi damgasını vurdu?

Buna karşılık neden DDKD,

Ö.Y. Rızgari vd.'leri ihanet ettiriyor? Neden bu denli erken işbirlikçileştirildi? Bu ve benzeri sorular çoğaltılabilir. Türk solu'na kadar uzatılabilir. Ancak kapsamını sınırlı tutarak yazalım.

Bu soruların en kısa cevabı bile, bizleri Kürdistan'daki sınıfsal gerçekliği ve 12 Eylül sömürgeci-faşist rejiminin tutumunu ortaya koyar.

PKK, Kürdistan yoksul köylülerine, işçilerine ve devrimci-yurtsever aydınlarına dayandı. İdeolojik-politika, örgüt ve eyleminde bu sınıfların kararlılığını yansıttı.

Diğerleri küçük-burjuvazinin değişik kesimlerine dayandı. Böylece bir sınıfsal zemin den hareket eden güçlerin bir kısmı evrimlerini tamamlayamadılar, politikleşemediler. Sürekli parçalanma, tutarsızlık ve devrimin gelişmesi karşısında ayrılmaya uğrayarak, ulusal kurtuluşu karşı cephe olmaları, şu ya da bu gücün himayesine girmeleri ve bir kısmının fiilen Kürdistan'daki karşı-devrim güçlerinin safına geçmesi, temsil ettikleri sınıfsal gerçeklik ve bu gerçekliğin ekonomik, politik dönüşümlerin hızı olduğu bir dönemdeki yansıması olmuştur.

Bu güçler, sınıf konumları gereği, sömürgeci olanaklara bağımlı oldular. 1975-80 sürecinde bir yandan Türkiye'deki sınıf çelişkilerinin derinleşmesi ve ekonomik-sosyal durum içinde olan Türk burjuvazisinin kutuplaşmaları bu güçlere palazlanma olanağı tanıdı. Özellikle Kürdistan'daki ulusal uyanış ve PKK'nin ulusal kurtuluşçu mücadelesi, bu güçler tarafından gelişme aracı olarak kullanılmak istendi.

Parlamentoculuk ve Dernekçiliğin, Bu Güçlerin Ana Eğilimi Olmasının Altında Yatan Gerçek

Kürt hakim sınıfı olan feodaller ve aşiret reisleri 1920-40 döneminde yenilmiş, işbirlikçi statüye düşürülmüşlerdi. Sömürgeci sistemle bütünleşmiş, yatırımcı, acentecilik, müteahhlik vb işlerin yanı sıra, toprak ağalığı yapıyorlardı. Kuşkusuz bu sınıf çıkarımı Türk sömürgecilikinden görecektir. parlamentoya girme en büyük hedefleri olacaktı. Küçük-burjuvazinin de asıl eğilimi parlamentodur. Hele Kürdistan küçük-burjuva politikacılığı için parlamento, Kabe idi.

Burjuvazi dilinde "Kürtçülük", gerçekte "yurtseverlik" ticareti en fazla gelir getiriyordu. O zaman da Nurettin Yılmaz, Şerafettin Elçi vb. uşaklar hazır. Bunlar güçlerini kimden alıyorlardı? Evet, halkın yurtsever duyularını

sömürüyorlardı. Fakat bunları doğrudan destekleyen güçler vardı. Bunlar aşiret reisleri, toprak ağaları, mahalli aristokrasi ve yukarıda adı verilen güçlerdi. "Parlamento-demokrasi aracıdır" sloganıyla halkı, bu iblislerin peşine takıyorlardı. Bunlar mebus andı olan "Misak-ı Milli'nin toprak bütünlüğünün" üstüne yemin ederek meclise giriyorlardı.

Yaptıkları iki önemli işlev vardı. Birincisi; halkın yurtsever potansiyelini Türk parlamentosu yoluyla sömürgeci sisteme kanaliz ediyorlardı. İkinci; halkı, bu iblislerin fiilen rolleri buydu. İkinci; dayandıkları kesimleri palazlandırıyorlardı. Gerçekte Nurettin Yılmaz vd.'leri iyi birer Kürt hakim sınıfı temsilcisidirler. Örneğin 1980'e kadar Şırnak kömürleri talaından en önemli payı Nurettin Yılmaz almıştır. Alihan Tatar'la ortaklık kurmuştur. 1980 öncesi palazlanan müteahhit Gebeloğlu, Nurettin Yılmaz'ın ürünüdür. Bir diğeri, TIR ilosu yapmıştır. Bu kocaman servet, milliyetçilik pozu altında halkımızın değerlerinin satılması ile elde edilmiştir. Aynı Nurettin Yılmaz, 1975'te Güney Kürdistan yenilgisi nedeniyle, Irak Elçiliğinin Ankara'da düzenlediği kokteyilde sömürgeci cellatlarla kadeh tokuşturmuş. Güney Kürdistanlı mültecilerle toplanan yüklü bir parayı ortaklarıyla beraber hasıratlı etmiştir.

Bu iblisler bu kadar gücü nereden alıyorlardı? Sömürgeciler alan açıyor, palazlanmak isteyen Kürt hakim sınıfları çıkarlarını en iyi temsil eden bu uşakları her yönden destekliyordu. Ama asıl desteği veren güçler Ö.Y., DDKD, Rızgari vd.'leriydi. Bunlar Nurettin Yılmaz, Mahmut Kepoğlu, Şerafettin Elçi vd.'leri sayesinde kırıntı alıyorlardı. Bu kırıntıyı da iyice hesaba katmak gerekir. Çünkü, 1977-80 döneminde Kürdistan'da Bayındırlık Bakanlığına ait bütün ihaleleri DDKD'li ya da DDKD ile işbirliği yapan müteahhiller alıyordu. "Kürtçü" bakanlar sayesinde bakanlık bürokrasilerini ellerinde tutan bu güçler, masa başında müteahhiden milyonlar alıyorlardı.

İşbirliği bununla bitmiyor. Halkın önüne koydukları en ucuz reformculuğun yanı sıra, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve PKK'ye düşmanlık, doğrudan işbirliğinin ürünü oldu. Türk burjuvazisinin himayesinde Kürdistan feodal-kompradorları ve küçük-burjuva politik güçleri PKK'ye karşı blokluştular. UDG, Kürdistan karşı-devrim örgütlenmesiydi. 1979'un politik koşulları, o kadarına elverişliydi.

Bugünkü gelişmelere bakıldığında, rahatlıkla, UDG'nin

iç karşı-devrim örgütlenmesi olduğu anlaşılır. Bu güçler bugün bütün istemlerine rağmen artık böylesi bir örgütlenmeyi yaratma gücüne varamıyorlardı.

12 Eylül Faşizmi Uşaklarına da Yöneliyor

1980, 12 Eylül faşist diktatörlüğünün aynı özden kaynaklanan iki işlevi vardı. Birincisi; faşist cunta, Kürdistan halkına, politik öncüsü PKK ve Türkiye emekçileri ile sözcülerine karşı gerçekleştiren karşı-devrim hareketiydi. İkinci; darbe, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin kendinden olmayan herkese karşı darbesiydi. Bu nedenle de devrimciler, yurtseverler, demokratların yanı sıra reformistlerin, orta burjuva sözcülerin, beceriksiz uşaklarının üstüne bile gidecekti. Öyle ki, çıkarlarını iyi savunamadı ve sistemleri tehlikeye soktukları için Süleyman Demirel, Bülent Ecevit vb. tekelci burjuva sözcüleri bile tutuklanacaktır. Faşizm, çıkarı için çocuklarını bile yer. Faşizmin bu uşaklarına karşı uygulamaların şiddetine bakarak özü yitirmemek gerekir. Daha iyi uşaklık için ne yöntem lazımsa o uygulanmıştır. Nurettin Yılmaz vb. uşakların faşizmin hedefi olması, tamamen bu gerçevedir.

Zindan Direnişleri Gerçek Kimlikleri Açığa Çıkardı

Zindanların en büyük kitle-sini PKK'liler oluşturdu. Bunun yanı sıra reformist Kürt politikacıları ve Nurettin Yılmaz, Mustafa Kılıç, Celal Paydaş, Ahmet Türk, Şerafettin Elçi ve benzeri çoğu bakanlık ve milletvekilliği yapmış feodaller tutuklanmıştır. Bunlar Kürt halkının temsilcileri değil, Kürdistan feodal-kompradorlarının temsilcileriydiler. Aralarında PKK ile işbirliği yaptığı suçlamasıyla tutuklanılan da vardı. Suçlamanın gerçeği şuydu. Neden PKK'nin aşiretlerinin içinde bu denli gelişmesini önleyemediniz. Biraz zindanlarda kalın da aklınız başınıza gelsin."

Nurettin Yılmaz, "2000'e Doğru" (12-18 Temmuz 1987) dergisi ile yaptığı röportajda, Diyarbakır zindanları için, "Bin sayfalık bir kitap yazsanız ancak birkaç noktayı dile getirmiş olacaksınız" diyor.

PKK'li savaş esirleri, bu aşağılık gürüha sınıf karakterlerine rağmen, faşizmin tutuklusu oldukları için yardım etmiş, manevi yaşam kaynağı olmuşlardır. Aralarında Av. Şerafettin Kaya'nın da bulunduğu bu gruba göre, "PKK'liler kendilerine göre peygamberdiler." Bu değerlendirmeye kendi konumları ve PKK'lilerin direnişlerdeki büyüklüğünü izah

için kendileri tarafından söylenmiştir.

15 Ağustos Atılımı Tüm Sahte Maskeleri Düşürdü

Sınıfsal gerçekler bu sonucu kaçınılmaz kıldı. 1970'lerin uşaklığının sınırları 1980'lerde daralmıştı. Ne devrim, ne de karşı-devrim örtülü birşey bırakmıyordu. 15 Ağustos, emekçiye sevkolunan bir kısım Kürt aristokrat uşaklara yeni bir olanak olmuş ve Türk Genelkurmaylığına dikkate alınmalarına yol açmıştır. Şimdilik adını vermediği uygun görmediğimiz bir bakan eskisi uşak, Ankara'dan dostlarına ettiği telefonlarda, "15 Ağustos geç oldu" sözleriyle sevincini gizlememiştir. Bu sevinç, 15 Ağustos'un Kürt halkına getirdikleriyle ilgili değil, tam aksine bu kazanımları tekrar kullanmak için Türk devletiyle yeni işbirliği olanakları yaratacağına ilişkindir.

Nitekim, ulusal kurtuluş savaşı boyutlandıkça, bu güçler sadece kişi düzeyinde değil, 1-KDP'den, Ö.Y. ve Rızgari'ye kadar politik güç düzeyinde de muhatap alınmış ve işbirliğinin boyutları artmıştır.

Burada sorun, ANAP ya da SHP sorunu değildir. Mevcut hiçbir Türk burjuva partisi demokrat olmadığı gibi, hepsinin Kürt halkı karşısındaki konumu birdir. Bu nedenle bu partilerden herhangi birine giren, Kürt halkını bunlara adapte eden kişi kim olur ve ne adına hareket etse bile, o Kürt halkına ihanet ediyor ve Kürt halkının düşmanıdır.

Türk burjuvazisi çok iyi bilmelidir ki, yakın yıllarda artık Kürdistan'da seçim yapamayacaktır. Şimdiden Kürdistan'da seçimin anlamı kalmamıştır. Bir yandan özel valisi, özel ordusu ve yasaları ile, fiili bir savaş hali diğer yandan yoğunlaşan gerilla savaşı ve halkın ulusal kurtuluşçu savaşıydı. Türk burjuvazisinin seçimleri her açıdan Kürdistan'da anlamsızlaşmıştır. Halk itibar etmediği ve mebusluğa koşan herkesin uşak olduğuna inandığı gibi, seçimlerin kendisi, gerillaların tehdidi altındadır.

Kürdistan'da gelişmeler örgütsel ve pratik olarak bu denli gelişirken Kürdistan hakim sınıfı -ki bu sınıf hiçbir şekilde Kürdistan'a ait değil ve onu temsil edenlerin kendilerini artık hiçbir örtü ile gizlemeyecekleri beklenen bir gelişmeydi.

Türk sömürgeci-faşist rejimi, ulusal savaşın, Türkiye'deki çelişkilerin bölge sorunlarının altından kalkmaya çalışması beklenmektedir. Bu nedenle acele etmektedir. Gelişmelerin ilginç yanı, faşist rejimin Türkiye solu üzerindeki oyunlarının ürünüdür. İster doğrudan örneklik, ister karşılıklı antlaşmalarla rejime teslim olma, ister rejimin ter-

Devamı 16 sayfa

KUZEY-BATİ KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİNE KÜRDİSTAN GENÇLİĞİ

Kuzey-Batı Kürdistan'da proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel öncülüğünde ulusal kurtuluş hareketi 1970'lerin ortalarında Kürdistan'da sosyal ayırmadan doğan aydınlanmaya, işçi sınıfına, halkın tarihsel yurtseverliğine ve dünya halklarının evrensel mücadele deneylerine dayanarak oluştu.

Kuzey-Batı Kürdistan'da belirtilen objektif gelişmelerin subjektif alana yansıtılmasında, Kürdistan aydın-çengeliğinin rolü belirleyici olmuştur. 1970'lerde dayatılacak ideolojik birikim ve örgütsel deney bulunuma maktaydı. Sosyal yapı tanımlamaz hale getirilmişti. Proletarya dahil emekçi sınıf ve katmanlar, gençlik de dahil— bilinç geriliği ve dağılma içinde bulunuyor, sömürgeci ve feodal sosyal, kültürel değerler fazlasıyla taşınıyordu. Kürt küçük-burjuvazisi, reformculuğu aşacak güce değildi. Toplumun ileriyeye yönelik bütün gözlemleri adeta tıkatılmıştı. Ulusal kurtuluş siyasetini formüle edebilecek tek kesim yurtsever aydın-çengeliği Kürdistan halkının içinde bulunduğu politik-sosyal koşullar yurtsever gençlik ve aydın hareketi gelişmeden ulusal kurtuluş hareketinin gelişemeyeceğini gösteriyordu. Aydın-çengeliği sömürgeciğin asimilasyon ortamından geçiriliyordu. Egemen sınıftan kaynaklanan kesimi dışında orta ve alt sınıflardan gelen aydın-çengeliği yığınları daha objektif davranarak, halk üzerindeki sömürgeci ve feodal-komprador düzenin kendi gelişmeleri önünde den büyük engel olduğunu görerek, önemli davranış değişikliğine gitmiş, kurtuluşun ülke ve halka dönüş yapmaktaki olduğunu bilince çıkarmış ve bilimsel sosyalizmin ışığında ulusal kurtuluş siyasetini formüle eden ilk ulusal kurtuluş öncülerini saflarından çıkarmışlardır. Aydın-çengeliği saflarından bağımsızlığı öncülüğünü yaratmış, Kürdistan tarihinin en önemli boşluğunu kapatmış, devrimci-yurtsever gençlik hareketi, ulusal kurtuluş hareketinin başlangıcı olmuştur.

Kürdistan Devrimcileri olarak gelişen ulusal kurtuluş devrimci-yurtsever gençlik hareketi, kısa sürede başta aydın-çengeliği olmak ü-

YEKİTİYA XORTÊN ŞOREŞGERÊN WELATPARÊZÊN KÜRDİSTAN

zere geniş gençlik yığınlarını sarmış gençlik saflarındaki sosyal-şoven, reformist, ulusal inkarcı, nemelazimci anlayışları kırmıştır. Sömürgecilik, feodal-komprador yapı, bilimsel sosyalizmi çarpıtan ulusların kaderlerini tayin hakkı ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluşu örgütlenmesi hakkını yadsıyan sosyal-şovenizm; ulusal kurtuluş, sömürgeci egemenlik altında reformlara indirgeyen Kürdistan küçük-burjuva reformculuğunun devrimci eleştiriden geçirilerek ve aşılacak ulusal kurtuluşu düşüncesi, örgüt ve eylem varlığı 1973-77 dönemi; Kürdistan gençliğinin kurtuluş yoluna girmesi, bu yolda örgütlenme ve mücadele tarihi olmuştur.

Kürdistan gençliği, bu dönemde Haki KARER, Halil ÇAVGÜN vb. gibi ilk önderlerini şehit verme pahasına komplo ve her türlü saldırıya direnmiş, bu ilk grupsal dönemde ulusal kurtuluş siyasetinin ve örgütünün yaşatılıp geliştirilmesinin, yığınlar arasında kök salmasının temel ve öncü gücü olma rolünü, saflarından çıkardığı yüzlerce kadroyla ve militan mücadelesiyle layıkıyla yerine getirmiştir.

Ulusal kurtuluş hareketinin 1978'de PKK'nın kuruluşu ile politik-örgütsel aşamaya ulaşması, bütün halk yığınları gibi Kürdistan gençliği için de yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur. Mücadele kısa sürede Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmış, işçi, köylü, gençlik yığınlarını sarmış, işbirlikçi politikaları ve odakları yerle bir ederek sömürgeciğin halkımızı yok etmeye süren politikalarını bozmuştur. Siyasal ve örgütsel olarak yığılma ulusal kurtuluş hareketi, şehirlerde fabrikaları, okulları, işsiz emekçi yığınlarını sarmış, kira taşırılmış, mücadelenin temel gelişim yönü temeli olan silahlı direniş ve silahlı örgütlenme köylülükle büyük oranda bütünleşmiştir.

Pratikte cephesel gelişmenin yaşandığı 1978-1980 yıllarında geniş gençlik yığınları PKK önderliğinde ayağa kalkmış, ulusal kurtuluşu gençlik eylemi, Türk sömürgeciliği ve yerli işbirlikçilerine karşı bir isyan hareketine dönüşmüştür. Sömürgeci asimilasyon kurumları olan okullarının bu işlevi dinamitlenmiş, boykotlar, yürüyüşler, siyasal grevler birbirini izlemiş, işçi, köylü ve aydın gençlik ulusal kurtuluş hareketinin temel militan ve savaşçı gücü olmuş, ulusal ve sınıfsal çıkarılara sahip çıkmada diğer halkların devrimci-yurtsever gençliğinden daha geri olmadığını göstermiştir. Devrimci yurtsever Kürdistan gençliği, devrimci mücadelenin diğer emekçi yığınları tarafından asıl amaç, ulusal kurtuluşu eylem kabarışı Türkiye'ye yansımış, üniversitelerdeki aydın-çengeliği ve lümpenliğe mahkum edilen işçi-köylü gençlik göçmen yığınları arasında yurtsever bilinç ve eylemin geliş-

mesine yol açarak, kaynağa dönüş hareketini hızlandırmıştır. Ulusal kurtuluşun artan etkisi, sömürgeciliği derinden sarmıştır. Türk sömürgeciliği uşakları ile beraber, gittikçe askeri yanını öne çıkararak, PKK ve emekçi yığınları saldırmıştır. Kürdistan gençliği, ulusal kurtuluşu sorumluluğa sahip çıkmış, bu saldırılara karşı direnmiş, kadro ve militan potansiyeli durmadan Salih KANDAL, Cuma TAK, Ahmet KURT gibi ulusal kurtuluş yolunda şehit olan ve bağımsızlık mücadelesini yükselten proletarya ve halk önderlerini yetiştirmiştir.

PKK önderliğinde diğer emekçi sınıf ve tabakaları ulusal kurtuluş eylemi ile kaynaşan gençliğin bilinçlenmesi, örgütlenme ve mücadele eylemi, gençlik üzerindeki asimilasyoncu, yozlaştırıcı, sürgün ve ulusal-inkarcı, reformist politikaların iflâsı olmuştur.

Halkımız tarihinde ilk defa, öz çıkarları temelinde güçlü öncüsü ile ulusal kurtuluş cephesi karakterinde siyasal ve silahlı mücadeleye kalkmıştır. Maskesi düşen Türk sosyal-şoven grupları ve Kürdistan reformist güçleri bloklara kitlelere ve öncüsüne saldırmışlardır. Arada buca-layan ve gittikçe karşı-devrimden yana kayan Kürdistan küçük-burjuva reformist politikacılığı ayrışarak büyük ölçüde teşhir ve tectir olmuştur. Saldırıları aşılacak ulusal kurtuluş devrimi yaşatıldı ve geliştirildi.

Aynı dönemde Türk işbirlikçi-tekeleli burjuvazisinin ekonomik, siyasal bunalımı doruğa ulaşmış, parçaları ve yetersiz bir önderlikle de olsa, Türkiye devrimci-demokratik hareketi büyük gelişme göstermiştir.

İran'da halkların ve geniş emekçi yığınların direnişi ile ABD emperyalizminin güçlü bölge dayanağı Şahlık rejimi yıkılmış, ardından İran-Irak hakim sınıfları arasında başlayan savaş, Kürdistan'da boşluk yaratmış, ulusal potansiyeli hareketlendirmiş, halk ayaklanmaları ve direnmeler baş göstermiştir. Bu durum, Güney ve Doğu Kürdistan'da önderliklerin otomom karakterine rağmen; Kürdistan'ın fiili bir savaş alanı olmasına yol açmış ulusal kurtuluş savaşını ve ulusal birlik açısından ise tarihi bir dönemi başlatmıştır.

Bu gelişmelerin de etkisiyle, fakat esas olarak basçemedeği PKK önderlikli Kürdistan Ulusal kurtuluş Mücadelenini durdurmak ve dağıtmak amacıyla Türk burjuva sömürgeciliği; 12 Eylül 1980'de yaptığı darbe ile yönetimini askeri-faşist diktatörlüğe dönüştürdü. Faşist darbe ile birlikte içine girilen dönem, Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş öncüsü PKK için nitel değişime ve gelişmelerin yoğunlaştığı bir dönem oldu. Faşizm kinini Kürdistan'a kustu. Saldırıları PKK ve yurtsever yığınlar üzerinde yoğunlaştırdı.

Kürdistan gençlik yığınları, faşist Türk sömürgeci-

ğinin baskı, yıldırma, işkence, tutuklama ve katletme politikasından nasibini alan kesimlerin başında geldi. Türk faşizmi, Kürdistan gençliğini cezalandırdı. İnsanlık dışı politikasının malzemesi haline getirdi. Kitleler olarak tutukladı, işkencelerde öldürdüğü gençlerin sayısını beherlemedi. Açlık ve sürgün faşizminin Kürdistan gençliğine uyguladığı politika oldu. Kitleler olarak Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'ya sürdü. Okulların çoğunu kapattı, var olanların başına faşist subayları ve MIT esmanlarını attı. Gençlik sistematik olarak kemalist-faşist ideolojiye tabi tutuldu. Dini idealizm çok yönlü araçlarla gençliğe şırınga edildi. Yoz burjuva ortamı faşist biçimlerle beslenerek, gençlik yığınları olarak açığa, eğitimsizliğe ve lümpenliğe itilerek, ulusal kurtuluş mücadelenin uzaklaştırılmak ve her türlü sömürgeci oyuna araç ve malzeme durumuna getirilmek istendi. Reformist gruplar, gençliğin önüne teslimiyeti, ülkesini terketmeyi ve mültecileşmeyi koydular.

Faşist Türk sömürgeciliğinin uyguladığı özel baskı, ekonomik yıkım ve sindirme politikası, tüm emekçi Kürdistan halkı gibi, gençliğin de durumuna ağırlaştırdı. Bir yandan gençliğin sorunları daha da artarken, diğer yandan halkımız ile faşist sömürgeciğin arasındaki ulusal gelişki uçurumu daha da derinleşti.

Kürdistan gençliği, yılmadı. Ulusal kurtuluşu bağışlamıyordu. Faşist imhaya karşı direnen PKK öncülüğüne bağlı kaldı. Doldurulduğu faşizmin zindanlarında mazlum Kürdistan gençliğinin durumu ağırlaştı. Sorunları daha da arttı. Ancak yılmadı, ulusal kurtuluşu bağışlamıyordu. Faşist imhaya karşı direnen PKK'nın öncülüğüne bağlı kaldı. Doldurulduğu faşizmin zindanlarında Mazlum DOĞAN, Kemal PIR, M. Hayri DURMUŞ vd. direniş abidelerinin yükselttiği bağımsızlık bayrağını izledi. Kürdistan gençliği zindanlarda, dağlarda, şehirlerde onlara şehit verdi. Bütün gücüyle sömürgeci-faşist saldırılara karşı durarak, Kürdistan devrimci-yurtsever gençliğinin ulusal kurtuluşu yoldan asla döndürülemeyeceğini gösterdi. Faşist-sömürgeci politika altında geçirilen yıllar, Kürdistan gençliğinin olgunluğunu artırdı.

PKK'nin, faşist sömürgecilik ve tasfiyecilerden reformculuğun imha saldırılarını aşması, bunalım yıllarını teparlanma yıllarına çevirmesi, ulusal kurtuluş öncüsünün politik-örgütsel olarak güçlendirilmesi, faşist-sömürgeci baskı altında yıldırmak istenen emekçi yığınların ulusal kurtuluşu ve PKK'ye olan güven ve desteklerinin yoğunlaşmasına yol açtı. PKK'nin ulusal kurtuluşu örgütlenmesini yaşatma, direnişi daha güçlü temellerde geliştirme çalışmalarında yurtsever gençlik yılmadan çalıştı, PKK ile beraber kendisi de

Bir önceki sayımızda yayınlamaya başladığımız Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel örgütlerinden "Yekitiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan (YXK)" program taslağından bölümleri yayınlamaya devam ediyoruz.

yetkinleşti. PKK II Kongresi ile direnişin ülkede yaygınlaştırılması, kısa sürede faşist politika altında tanımlamaz hale getirilmek istenen gençlik için çekim ve mücadele merkezi oldu. 15 Ağustos 1984 atılımı ve silahlı direniş, gençliğin içinde en erken yankısı buldu. Köy gençliği yığınsal olarak HRK birliklerine koştu. Silahlı mücadelenin ideolojik, politik, pratik etkisi yığınları sardı. Şehirlerdeki yurtsever gençlik, sömürgeciğe karşı direnişini 15 Ağustos'un açtığı yolda tekerrür yükseltmeye başladı. ERNK'nin 21 Mart 1985'te kurulması, bütün emekçi sınıf ve tabakalar gibi, gençlik yığınlarına da ulusal kurtuluş cephesi bilinçlenmesi, örgütlenme ve mücadele cephesi oldu. Yurtsever gençlik, bu çağrıya uydu. Onun için tek yol buydu. Gençliğin bu yönelimi, gençlik üzerindeki faşist-Türk sömürgeciliğinin oyunlarının boşa çıkarılması oldu. Ortadoğu ve Avrupa'ya sürülmesi Kürdistan gençliğinden kaynağa dönüş hamlesi başlatıldı. Ulusal kurtuluş cephesi ve silahlı mücadelede birleşmek, büyük ulusal kurtuluş şehitlerimizin, bağımsızlık davası komutanları Mehmet KARASUNGUR ve Mahsum KORKMAZ'ın emriydi. PKK önderliğinde silahlı direniş ve siyasal cepheselleşme ile açılan bağımsızlık ve özgürlük yolu, bütün emekçi sınıf ve katmanlar gibi gençliğin de artık asla vazgeçirilmeyecek yolu oldu.

Faşist Türk sömürgeciliği, cephesellenen ulusal kurtuluş mücadelenin ve silahlı örgütlenmeyi imha etmek için özel savaş geliştirdi. Özel savaşın baş hedeflerinden biri gençlik yığınları oldu. Tutuklanmaya, yozlaştırılmaya, pasifikle-yonla yıldırmaya, göç ettirmeye, ajanlaştırılmaya, militleştirilmeye çalışıldı. Çoğu alanda gençliğin HRK birliklerine katılmasını önlemek için köy gençliğine kitle-sel göz dayatıldı. Gençlik, özel savaş başı açarak ve silahlı direnişi yükseltme mücadelenin de PKK'nin yanında yer aldı. HRK saflarında, faşist ordu birliklerine ve ceteçilere karşı mücadelenin önünde savaşçı Özgürlük savaşına en fazla kadro ve savaşçı ve bu yolda en fazla şehit gençlik saflarından çıktı.

PKK III Kongresi, bütün halkımız gibi, gençliğin de ulusal taleplerinin cevabını bulduğu zemin, politik-örgütsel zirve olmuştur. Kongre, öncüyü arındırılmış ve güçlendirmiştir. ERNK'nin ölümüne, huncun sorun haline getirmesi, bunun programı yönetmelik ve mücadele araçlarını oluşturmuştur. Silahlı müca-

Devamı 16 sayfa

NCHAT

Kürdistan Ulusal Kurultuş Mücadelesini ve öncü gücü PKK'yı yok etmek için 12 Eylül darbesini gerçekleştiren faşist cunta, binlerce PKK taraftarını, kadro ve sempatizanını tutukladı. Kürdistan da terör estirecek devrimci-demokratik muhalefeti sindirdi. Yakalanmayan demokratları çoğu ülkeyi terk etti. PKK de güçlerini ülke dışına çekti. "Kürdistan devrimci hareketini bitirdim", "Kürdistan diye bir sorun kalmadı" diyen Türk faşizmi, hapisanelere yöneldi. PKK'nin çoğunlukta olduğu Diyarbakır hapishanesi, pilot bölge seçti. Amaç, PKK'yi orada bitirmek. Böylece Kürt sorunundan tamamen kurtulmak. Ama "evdeki hesap çarşıya uymadı". PKK'nin şanlı direnişisiyle karşılaştı. 1981 de başlayan direniş, güçlerini ülke dışına çekmeye çalışan PKK için de büyük bir moral oldu. Cezaevi direniş, PKK'ye taze kan olırken kitlenin PKK'nin bayrağı altında toplanmasına büyük bir etken oldu. Bu nedenle Diyarbakır zindan mücadelesi, PKK'nin mücadelesinde bir dönüm noktasını teşkil etmektedir. Ve büyük bir öneme sahiptir. PKK'nin şanlı bayrağını yere düşürmeden taşıyan zindan direnişçileri, bugün de ülkede silahlı mücadelenin verdiği güvenle faşist Türk sömürgecilğine karşı direniyorlar ve direneceklerdir.

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini Yeneni Adam...

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Berxwedan: Başka kimseyi geçirdiniz mi?

Rüstem Amea: Evet. Av... da geçirdim iyi bir insandır. Onu geçirdiğime pişman değilim. İstiyorum, halkına hizmete koşmuş. Çok iyi Sevindim buna. Böylece insanı geçirdiğime mutluyum.

Av... i geçirdiğim de kendisi kötü durumdaydı. Çok hastaydı. Çok işkence görmüştü. Onu büyük zorluklarla geçirdik. Geçirince kadar 2 sefer bayıldı vücudundaki yaralarının acısından. Kendisini kontrol edebilecek gücünü düşürmüştü. *"Hududa bir çatışma çıkarsa, Türk askerinin sağ olarak bana ulaşmasını engelleyin"* diyordu bize. *"Siz vurun beni"* diyordu. Bu sözlerden çok etkilendim, müteessir oldum. Ben de kendisine elimden geldiğince destek olmaya çalıştım. *"Canım sağ oldukça sana yaklaşıp oynayacağız"* dedim kendisine. Hiçbir engelle karşılaşmadan sınırın ötesine geçtik.

Karşı yakada *"geçmiş olsun hepimize"* dedim. Av... bana sarılarak kucakladı. Öptü beni. Çok sevindim, müthiş etkilendim. Kendisi de sevinç içerisindeydi. *"Askerin eline sağ geçmemek için kanımı sana helal edeceğim. Fakat bizi sağ kurtardın, bunu unutmayacağım"* dedi.

Bugün bakıyorum sözünün cevabını veriyor. Direnişini yükseltiyor. Davası yolunda mücadele ediyor. Buna çok sevindim.

Berxwedan: Hududa vururken sizimle, düşman psikolojisi arasındaki fark ne oluyor?

Rüstem Amea: Ben hududu geçerken korkunun zerrisini hissetmem. Korkunun adı kalkar, yerine cesaret gelir. Yani *"asker beni vuracak"* hiçimdeki düşüncelere kesinlikle kapılmam. Biliyorum bu da mümkün, ama ben de kendi hazırlıklarımı yaparım. Şayet sınırda askerlerle karşılaşsam, ne yapılması gerektiğini biliyorum. Her şeyden önce onlara saldırı fırsatı vermem, önce ben saldırırım. Gözlerini açmalarına olanak tanımam. Korku içerisine sokmaya çalışırım onları. Bu davranış, aynı zamanda beni de cesaretli kılar. Kendimi her zaman onlardan güçlü hissetmişim. Onlar ne kadar çok olursalar olsunlar, sayıları ciddiye almam. Ve saldırırım. Bu koşullarda hududu geçerim.

Berxwedan: Hudut geçişleri genellikle çatışmalı oluyor. Siz çok çatıştınız mı?

Rüstem Amea: Malum. Çatışmasız olmaz. Çok çatıştım. Sadece geçiş anlarında 9 defa çatışma çıktı. Her seferinde askerleri geri teptim. Hiçbir şey yapamadılar. Sadece panik ve korku yaşadılar.

Berxwedan: Hiç yara almadınız mı?

Rüstem Amea: Hayır. Hiç yara almadım. Fakat yanımda olanlar yara aldı. Yaşamını yitirenler de oldu. Bir örnek

vereyim. Bazı arkadaşlarla birlikte bir öğretmeni sınırdan geçiriyorduk. Sınıra vardığımızda, tellerin kalın olduğunu, 4 katlı olduğunu, bu nedenle sırt üstü uzanarak tellerin altından geçilmesi gerektiğini, 75-100 adım kadar gıdıldıktan sonra durulması gerektiğini ve arkadan kendisine ulaşacağını öğretmene anlattım. Daha sonraları ben önden geçeceğimi ve mayınları çıkaracağımı kendisine söyledim. Eğer çatışma çıkarsa onlar önden ben geriden gidecektik.

Askerler bizi gördü. Arkadaşlar teller arasında Mecburan çatışmaya girmek zorunda kaldık. Bir taraftan pusuyu kurşunlarken, diğer taraftan teller arasında sıkışmış, telaşa kapılmış arkadaşları korumaya, kurtarmaya çalıştım. Bazılarını çıkardım. 3 kişi teller arasında kalmıştı. Ayak kabırları arkada kalmıştı. Onların da kurtulması için, askerlere sürekli ateş ettim. Ama olmuyordu. Ayaga kalktım ve pusuya doğru koşarak, içine kurşun yağdırdım. Cevap verdiler, mevzilenmek zorunda kaldım. Sonra kendimi tellerin altına attım. Tüm kurtulmuştu, ancak aniden yine silahlar patladı. Hemen cevapladım.

İşte, tam o esnada öğretmen vurulmuştu. Benle, askerlerin tüm ortasına düşmüş. Demek pusudaki askerler sadece bana eteş etmiyordu, diğerlerini de görmüşler. Fakat ben bunu bilmiyordum. Sadece bana ateş ettiklerini sanıyordum. Bunu bilseydim, farklı davranacaktım.

Mayınları alana geçtikten sonra, öğretmenin vurulduğunu bana söylediler. Geri döndüm, bir bakımı ki tam da pusunun önünde vurulmuş. Meğer o ayaga kalkar kalkmaz, vurmuşlar onu. Cenazesini oradan aldım. Arkadaşlara ulaştım. O esnada arkadaşları bir cemsenin geldiğini gördüm. Pusudan ise 200 metre kadar uzaklaşmıştık. Cemse tellere kadar yanaştı ve geri döndü. Tabii biz bunu anlayamadık. Askerler ise hala ateş ediyordu. Biz kendimizi ateş alanından uzaklaştırdık.

Öğretmen henüz ölmemişti. Fakat onu doktora ulaştırıncaya kadar yaşamını yitirdi. Daha sonra düşündüm, meğerse cemse vurulanın cenazesini almaya gelmişti.

Bana emanet olan bu insanın ölümü, beni çok üzdü, günlerce etkisini yaşadım. Ama ölümleri onlara bırakmadım. Cenazesini kurtardım.

Berxwedan: Düşman sizin için hudutların profesörü dıyıyor, buna ne diyorsunuz?

Rüstem Amea: Evet öyle diyor. Bugüne kadar olmadık yollara başvurdu düşman, ama beni ne yakalayabildi ne de engelleyebildi. Her seferinde başarıyla oyunlarını bozdu. Bazıları askerlerin ortasından, onları yararak geçtim. Bazen 9-10 metre kadar onlara yanaştığım oldu, yine de göremediler beni. Bu nedenle böyle demekteler.

Bir sefer şuna kesin inanıyorum ve kendime güvenirim: onlar askerden bir duvar da örseler önüme, yine geçebilirim. Kesinlikle onlardan korkmam. Her zaman sınırı geçmek mümkündür.

Berxwedan: Düşmanın ilgili bazı analizlerini anlatır mısınız?

Rüstem Amea: Evet anlatayım. Bir zamanlar sınırı geçiyorduk. Tam telleri geçme anında biri öksürmeye başladı. Kimin öksürdüğünü sordum. Tüm arkadaşlar öksür-

cak gerçek hiç de böyle değildir. Belirtmek gerekir ki özellikle manevi açıdan bitiktir. Türk askerinin kahramanlığından, Mehmetçik'in dayanışma ve dayanışma söz eder Ama dakikalarını sayar Türk askeri korkusundan.

Biz bir devrim gerçekleştirmek istiyoruz. Ülkenizi kurtarmak kendimizi kurtarmak istiyoruz. Amaç bu kadar açık ve net ortada iken elbette ki manevi açıdan güçlü olacağız. Peki, düşmanın amacı nedir ki, bu yönden güçlü

mediklerini belirttiler. *"Yahu nasıl olur birini öksürdü ya"* dedim. *"Hayır öksürmedik"* dediler.

Bir de baktım ki öksürük sesi önden geliyor. Meğer pusudaki askerimiz. Onu görür görmez ateş ettim. *"Ay ana, yandım ana!"* diye bağırp çağırma başladı. Korku içinde tırtır tırtır oldu.

Eğer öksürmeyip de bize ateş açıyadı birkaçımızı kesinlikle vurabilirdi. Önden sonra da hiç kayıp vermeden hududu geçebildik.

Yine, Mardin tugayından *"Piç" Osman* adında bir yüzbaşı vardı. Beni yakalamak için çok uğraşıyordu. Köti biriydi. Beni öldürmeye yemin etmişti. Sağda solda şöyle diyor: *"Anamızı ağlat, Hududan düzeni o bozdu. Tüm kaçakçıların başıdır. O olmazsa kimse geçemez."* Benden nefret ederdi. Kıralk adamlarını Aradé çevresinde peşime saldı. Kızıltepe'den kıralk katiller edindi.

Ancak tüm çabaları boşa gitti. Daha sonra Siirt yöresine atandı. Bir gün beni tanıyan biri Siirt'e gitti. Onunla karşılaşmış, Beni sormuş. Tanıdıkta yaşadığımı, ancak ihtiyarladığımı ona söylemiş. Sınıra artık uğramadığımı belirtmiş. Yüzbaşı da şöyle demiş: *"Ne ihtiyarlaması! Keşke elimde geçseydi de, onu parçalardım."* Ama karşılaşaydık parçalanırdı o olurdu kesin olarak. Zira öyle yaşistle çok karşılaşmıştım.

Berxwedan: Sizce düşmanın en büyük zaafı nedir?

Rüstem Amea: Düşman, gücünün her şeyi müktedir olduğuna inanmak istiyor. An-

olabilmiş. Hepimiz biliriz, askere giden kendisini askerlik çağında cehenneme girmiş gibi görür. Bundan kurtulduğunda hayram yapar. Kısaca düşmanın en büyük zaafıdır, ordusunun kendisi dir.

Berxwedan: Kurvet komutanları, uçsırları bakamı, başbakan vb. aldıkları önlemlerle önünü duruyorlar. Sizce doğru mu söylüyorlar. Kuş uçmaz mı?

Rüstem Amea: Diyarbakır'dan Kenan Evren ve Kolordu Komutanı, 7 askeri heyetle birlikte Ceylanpınar'a geldiler. Oradan da Nusaybin'e gittiler. Yapılan açıklamalarda, sınır bölgelerinde çok sıkı önlemlerin alındığı belirtildi. Kuş uçurtulmadığı kaydedildi.

Bunun altında yatan, halkın korkutulmasıdır. Gözdağı vermek istiyorlar. Güçlü olduklarının imajını yaratmak istiyorlar. Çünkü, tam da o zamanda, ben şahsen hududu geçtim.

Bazıları gidemezsin dediler. Ben de onlara, *"Eğer onlar kuş uçurtmaz gücüne erişmişlerse, ben miye kuş gibi uçuşma gücüne ulaşmayayım"* dedim. Bu tartışmanın 3. günü, gece sınırdan geçtim.

Döndüğümde, *"Gördünüz mü, nasıl da Kenan Evren'in şerefini beş paralık ettim"* dedim. Yani, onlar ne önlem alırlarsa alsınlar, başaramayacaklardır. Övünmeleri de kendilerini aldatmaktan başka bir şey değildir.

Berxwedan: Düşmanın önlemleri daha da artıyor. Son olarak bir Alman firması birçok teller gerdi. Bunlar sonucunu değiştirir mi?

Rüstem Amea: Önlemleri arttırmaya daha da gaba harcıyorlar. Ancak ben, gelişmelere mani olabileceklerine inanmıyorum. Düşmanın hareketimini engellemek uğruna her şeyi yapacağı açıktır. Bizler de çabamızla beyhude bir çabaya döndürmeye, gücümüz arasında uğraşacağız. Bu nedenle önlemleri sonucu değiştirmeyecektir. İhtiyaç duyduğumuzda telini de, mayını da, askerini de geçeceğiz. Hele bir dava peşinde koşan devrimciler durdurmak hiç mi hiç mümkün olamayacaktır.

Berxwedan: Siz çok gezmiş, yaşamışsınız. Halkın şu anda içinde bulunduğu durum hakkında bize ne diyebilirsiniz?

Rüstem Amea: Bundan birkaç yıl öncesine kadar, Kenan Evren'den söz edildiydi. Halk korkuyor, çekiniyordu. Her köyde adamları vardı. Devrimcilerin peşine salınmışlardı. İlharek yapılıyorlardı. Halk da bunlar karşısında dikkatli olmak zorunda kalmıştı.

Şimdiki durum artık öyle değildir. Kenan Evren ve adamları ciddi darbeler almıştır. Hatta eskiden iyi konuşmayanlar da, bugün elinden geldiğince mücadele taraftarı konuşmalarda bulunuyor. Bence durum çok iyi olmuştur. Birkaç yıl öncesine olan fark çok büyük. Bugün halk topyekün mücadeleye katılma durumundadır. Mücadeleyi tanıyor. Kürdistan'ı sadece PKK'nın kuracağına inanıcı büyümüşdür. Ve tüm olanaklarını sunuyor bu sa-vaşa...

Berxwedan: Okuyucularımıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Rüstem Amea: Şunu söylemek isterim: Bence ulusal davasına sahip çıkmayanların onuru yoktur. Kendisini insan olarak sayan, mutlaka bu mücadele saflarında yerini almak zorundadır.

Yine, kim ben Kürdüm diyorsa, Kürt olmanın bugün önüne koyduğu görevleri de bilmesi, onları koruması gerekir. Eğer devrime destek sunulmazsa, günümüzde Kürt olmanın anlamı yoktur. Herkes gücüne göre görevlerini yerine getirmeli. Nedir bu görevler? Kimimiz savaşılabılır, kimimiz oğlunu, kızını mücadeleye gönderebilir. Malı çok olan maddi destek sunar. Yiyecek, giyecek ve diğer ihtiyaçları temine çalışır. Bazılarımız sözlü propaganda yapabilir. Mücadeleyi anlatır. Halkı mücadeleye kanaliz eder. Kısaca hizmete bulunabiliriz. Davamızı savunmalıyız. Köleliği kaldırma savaşına koşmalıyız. Bilmeliyiz ki özgürlüğümüzü elde etmekle yeni bir yaşama atılacağız. Yaşamımızı yenileyeceğiz.

Ben sorunu böyle kavırıyorum. Ve iletmek istediklerim de kısaca bunlardır. Herkes bilmek durumunda olmalıdır ki, görevini yerine getirmeyen, düşmana hizmet etmektedir.

YAŞAMI

Ernesto 'Che' Guevara 14.6.1928 tarihinde Arjantin'in Rosario şehrinde dünyaya geldi.

Che, iki yaşında, ölene kadar devam eden astım hastalığına yakalanır. Hatta bu hastalık nedeniyle ilkokula bile düzenli gidemez. Büyüdüğüde astımın etkisi azalsa da O nu rahatsız etmeye devam eder.

Che, 16 yaşında 'Neruda'yı okur ve şiirlerine hayran kalır. Yine aynı tarihte toplumsal içerikli yazılara da ilgiyi arttır. Sonraki yıllarda Arjantin'i baskıletir. Latin Amerika'ya ise motorsikletle döler. Bu gezi esnasında hem kendi ülkesini ve hem de Latin Amerika'ya tanır. Che, tip fakültesinden mezun olur. Mesleği üzerine çeşitli araştırmalar yapmak üzere Venezuela'ya gitmek ister. Bu arada uğradığı Peru'da devrimcilerle tanışır. Venezuela'ya gitmekten vazgeçer. Bolariya'ya, ardından Guatemala'ya gider.

Che, Guatemala'da Arbenz hükümetine destek olur. Ancak bu hükümetin ABD destekli bir darbe ile yıkılmasından sonra, Meksika'ya geçer.

Che, Guatemala'da tanıştığı Raul Castro'nun teşviki ile, Meksika'ya gider. Burada Fidel Castro ve diğer Kubalı devrimcilerle tanışır.

Che, Castro ile yaptığı görüşmeler ardından Küba devrimine katılma kararını verir.

Che, Granma adlı yatla, 82 devrimci arkadaşı ile birlikte Küba'ya çıkar. Ancak çıkarma anında 12 kişilik bir grup sağ kalır ve Sierra Maestra dağlarına ulaşırlar. Che de bu grup içindedir.

Che, Aralık 1958'de komutanı altındaki birlikle Las Villas kentine saldırıya geçer, burada Batista ordusunu yener ve Santa Clara'ya doğru hareketini sürdürür. 1 Ocak'ta devrimin zaferi ilan edilir. 2 Ocak'ta ise devrimci birlikler Havana'ya girerler.

Che, Küba'da sosyalizmin inşa çalışmalarına aktif olarak katıldı. Che, devrimden sonra, Küba Milli Bankası Başkanlığı, INRA (Ulusal Tarım Reformu Enstitüsü) sanayi bakanı başkanlığı, Sanayi Bakanlığı, La Habana Kalesi Komutanlığı, Pinar del Rio Askeri Komutanlığı görevini yürüttü.

Che Eylül 1965'te Küba'dan ayrılır. Bolariya'ya gider. 9 Ekim 1967'de Che, esir düştüğü çatışmadan sonra Bolariyalı bir çarşu tarafından 9 kurşun isiktirak katledilir.

CHE GUEVERA:

"... Gerektiği anda herhangi bir Latin Amerika ülkesinin kurtuluşu için hayatımı vermeye hazırım."

Ernesto Che Guevara için Devrimle Yaşayan Adam denir. Che Guevara devrimci yaşamı boyunca bunu pratiğiyle kanıtladı.

Che, sadece büyük bir devrimci değil, aynı zamanda büyük bir enternasyonalist de. Guatemala işçi hareketine, ardından Küba devrimine katılması ve Bolariya pratiği Che'nin bu özelliklerini çok fazlasıyla açığa çıkardı.

Che, Arjantin'de doğmuştu. Ama, o kendisini sadece Arjantinli olarak görmüyordu. Latin Amerika veya bir başka kıtanın halkları için her an ölmeye hazır hissediyordu kendisini. Halkların baskı ve sömürden kurtulması için Marksizm biliminin uygulanması gerektiğine büyük bir inanç duyuyordu. Halkların

bu şekilde anlıyoruz. Zaten, Che'nin kendisi de pratiğiyle bu doğruyu uyguladı.

Dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, Che her türlü haksızlığa karşı, bir isyancıydı. O bu özelliğini şu sözlerinde dile getirir: "En çok istediğim şey, yeryüzünün hangi bölgesinde olursa olsun, her türlü haksızlığa karşı bütün varlığınıza ve her zaman isyan etmenizdir. Bir devrimcinin en mükemmel niteliklerinden birisi budur." Che, Cenevre'de, Cezayir'de, Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları toplantısında, hep emperyalizme, sömürgecilğe karşı ezilen halkların yanında oldu. Uluslararası toplantılarda halkların çıkarlarının savunucusu oldu. Bu tutumunu Bolariya halkının mücadelesine katılarak, daha somut

"Che'nin yaptığı kahramanca çağrıya, uğruna hayatını verdiği yoksullar ve sömürülenler kulak verecektir. Ve silaha sarılıp, kesin kurtuluşlarını elde etmek için uzanacak ellerin sayısı o kadar çok olacaktır..."

FİDEL CASTRO

özgürlüğe kavuşması için, inandığı bu bilimin gerektirdiği bir mücadeleyi yürütmekten de geri durmadı. Ailesine yazdığı veda mektubunda bu konuda Che şunları söyler: "Marksizm anlayışın derinleşti ve netleşti. Özgürlük adına savaşanlar için tek çözüm yolunun silahlı mücadele olduğuna inanıyorum ve bu inanca uygun olarak davranıyorum..."

Enternasyonalizmin doğru bir yorumu ve uygulanması, Che'nin pratiğinde en güçlü izahını bulur. En büyük özelliğinden biri enternasyonalist karakteri olan Kürdistan devrimci de, Haki, Kemal gibi büyük enternasyonalistler yetiştirdi. Bu anlamda, Che'nin vasiyeti Kürdistan'da en somut şekilde yerine getiriliyor. Biz, Che'nin anısına bağlılığı

bu şekilde gösterdi. Bolariya'da gerilla savaşına katılması, kuşkusuz Che'nin yüce enternasyonalist anlayışından kaynaklanmaktadır. O her şeyden önce Latin Amerika halklarına karşı duyduğu bir sorumluluğun sonucu olarak devrimci katıldı. Küba halkına karşı görevlerini yerine getirdiği inancına varan Che, Castro'yu: "Benim kararına kararına çabalarına ihtiyac duyan başka uluslar da var" diyerek, Küba'dan ayrılır. Che, bir ülkeye sonuna kadar bağlı kalmaktan çok, Latin Amerika'da devrimci kahramanın yükseldiği ülkelere gitmeyi istiyordu. Bolariya devrimci gelişmeler için elverişliydi, ve Che, bu ülkeye gitme kararını verir.

Che Guevara'nın Bolariya'ya gitme fikri daha öncelere

"ÖLÜM HOŞ GELDİ SAFA GELDİ"

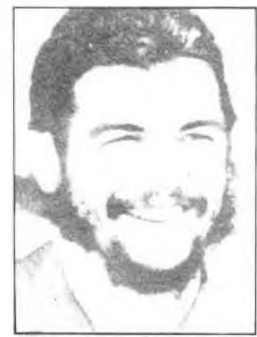

"Altında çarpiştığımız bayrak bütün insanlığı kurtarmak gibi kutsal bir amaç olsun. Böylelikle... Vietnam'ın, Venezuela'nın, Guatemala'nın, Laos'un, Gine'nin, Kolombiya'nın, Bolariya'nın, Brezilya'nın renkleri altında can vermek, bir Amerikalı, bir Asyalı, bir Afrikalı ve hatta bir Avrupalı için aynı derecede şerefli, aynı dercede arzulanır bir şey olacaktır..."

"... Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin... Savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse ve başkaları mitrilyöz sesleriyle ve de savaş ve de zafer naralarıyla cenazelerimize ağıt yakacaksa ÖLÜM HOŞ GELDİ SAFA GELDİ..."

dayanır. 1963 baharında Bolariya'da devrimci mücadele yoğunlaşır. Aynı dönemde Ulusal kurtuluş ordusunun (ELN) kuruluşu ilan edilir. Che Guevara 1964 Aralık'ında Birleşmiş Milletler'de yaptığı bir konuşmada, isim vermede de bu amacı şu sözlerle açıklar: "Ben Arjantin'de doğdum, bunu kimseden saklayacağım değilim. Ben hem Kubalı, hem de Arjantinliyim ve pek muhterem ve pek aydın Latin Amerika ülkeleri için veririm, ben genellikle kendimi Latin Amerika vatandaşı olarak hissediyorum. Herhangi bir Latin Amerika ülkesi benim anıyardım olabilir. Gerektiği anda herhangi bir Latin Amerika ülkesinin kurtuluşu için hayatımı vermeye hazırım." Bu sözlerin üzerinden 9 ay sonra, Che Küba'dan ayrılacaktır.

Ölümünün 20 yılında, Che'yi büyük bir saygıyla anarken Onun o yüce enternasyonalist kişiliğini belirtmeden geçemeyeceğiz. Onun mücadelesi

"Özgürlük adına savaşanlar için tek çözüm yolunun silahlı mücadele olduğuna inanıyorum ve bu inanca uygun olarak davranıyorum... Çokları bana maceracı diyecek, evet öyleyim -ama farklı bir türden- inançlarımı doğrulamak için postunu tehlikeye atan türden..."

bunu zorunlu kılmaktan öte bir görev olarak önümüze koymaktadır.

Che, aynı zamanda büyük bir askeri komutan. Küba'da olduğu kadar, Bolariya'da da gerilla savaşı konusunda ustalığını kanıtlar. Che, büyük bir devrimci, büyük bir komutan ve büyük bir enternasyonalist. İşte, Ernesto Che Guevara'yı kısaca böyle tanımlayabiliriz.

Fidel Castro, mücadele arkadaşları Che Guevara üzerine yaptığı konuşmalarının birinde, Che için şunları söyler: "İnsanın ve kardeşçe davranan bir şef olmasına rağmen, gerektiğinde sertleşmeyi ve büyük taleplerde bulunmayı çok iyi bilir."

Che'nin yaptığı kahramanca çağrıya, uğruna hayatını verdiği yoksullar ve sömürülenler kulak verecektir. Ve silaha sarılıp, kesin kurtuluşlarını elde etmek için uzanacak ellerin sayısı o kadar çok olacaktır."

Che'nin ölümü ardından, milyonlarca kişi bu çağrıya cevap verdi. Che Avrupa'yı sarsan 1968 gençlik hareketlerinin sembolü olacaktır. Bolariya hükümeti Che'nin cesedine sahip çıkılmasını engellemek için paramparça etti. Ama, bu Che'nin halkların kalbine gömülmesine ve orada soylu bir mücadeleye dönüşmesine engel olmadı. Çünkü, Che halkların kalbine öyle bir kök salmıştı ki, hiçbir şey onu oradan sökmeye yetmezdi.

Che'nin: "Bir, iki, üç daha fazla Vietnam" şiarı, yüz milyonların mücadelesinin sloganı haline geldi. Dünya halkları Ernesto Che Guevara'ya duydukları saygıyı: "Bir, iki, üç daha fazla Vietnam" sloganını gerçekleştirerek kanıtladılar.

Che, ölümsüz bir komutan, devrimci ve enternasyonalist olarak halkların kalbinde yaşıyor.

KISA...KISA...KISA...KISA

•Filipinler'de Yeni Bir Darbe Girişimi

Hükümete geldiğinden bu yana 6 darbeye maruz kalan Aquino'ya karşı yeni bir darbenin açığa çıkarıldığı söylenmekte. Darbe planının açığa çıkması ardından, ordu kuvvetlerinin çeşitli yerlere baskın düzenlediği görüldü. Yapılan baskınlar sonucu Marcos yanlısı 20 kişi tutuklandı.

•Suriyeli Bir Diplomat Öldürüldü

Suriye'nin Brüksel Büyükelçiliğinde görevli bir diplomat silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Suriye Brüksel Büyükelçiliği 2. Katlı olan Antonio Hannas, 8 Ekim günü silahlı saldırıya uğradı.

Suriyeli diplomata yönelik saldırıyı "Suriyeli Mücahitler" adlı bir örgüt üstlendi.

•Mısır'da Referandum

5 Ekim 1987 günü, Cumhurbaşkanı konusunda bir referandum yapıldı. Cumhurbaşkanı Hüsni Mubarek, referandumla giderek, görevini bir dönem daha devam ettirmeyi garanti altına aldı. Seçmenlerin ancak %50 -sinin katıldığı seçimde tek aday olarak katılan Hüsni Mubarek oyların çoğunluğunu aldı.

•Bask Devrimci Yurtseverlerine Yönelik Fransız-İspanyol Polis İşbirliği Artıyor

Fransa ve İspanya içişleri bakanlarının Paris'teki bir toplantılarının ardından iki ülkedeki Bask bölgesinde geniş operasyonlar yapıldı. Fransız polisi 130 ev ve lokali basarak yaptığı operasyonlarda ETA üyesi ve sempatizanı zana ile 67 kişiyi tutukladı. Aynı günlerde İspanya polisi de 32 Basklıyı tutukladı. Aynı baskınlarda örgüt dokümanlarına ve ısımlarına da el kondu.

Daha önceleri Fransız ve İspanya hükümetleri arasında imzalanan antlaşma sonucu, Fransız polisi 40 Basklıyı, İspanya'ya teslim etmişti. Bunlardan üçü acil bir mahkeme ile 124 yıl cezaya çarptırılmışlardı.

TÜRK-PAKİSTAN İLİŞKİLERİNDE YENİ OLAN NE VAR?

Pakistan ile Türkiye arasındaki ilişkiler, 12 Eylül faşist darbesi ardından epey gelişti. Bugün her iki ülkenin faşist liderleri birbirine "kardeş" olarak hitap ediyorlar. Her iki diktatörün birbirine bu kadar yakınlaşmasının nedenleri var. Her iki rejimin karakteri ve emperyalizmin bu rejimlere yüklediği rol, bunları bu derece birbirine yakınlaştırdı.

Ziya Ü-Hak Türkiye'ye üçüncü ziyaretini 7-11 Ekim tarihleri arasında yaptı. Bundan önce bir 1981'de bir 1983'te olmak üzere iki kez daha Türkiye'ye gelmişti. Ziya Ü-Hak Faşist rejimin ifadesi ile "Kardeş Ziya" Türkiye'ye bu derece sık gelmeye neden ihtiyaç duyuyor?

Şu açık bir gerçek olarak görülüyor: Türkiye ve Pakistan rejimleri, Ortadoğu'da belli roller üstlenmişler. Bu rollerin oynanması için de her iki faşist rejim arasında sıkı bir ilişki zorunlu. Bu nedenden dolayı ne Türkiye ne de Pakistan tek başına hareket ediyor.

Bir noktayı daha hatırlatmakta yarar var. Türkiye olsun, Pakistan olsun aynı dönemde askeri darbelerle maruz kalan iki ülke. Bu askeri faşist darbelerin belli bir plan ve uygulamanın ürünü olduğu açık ABD emperyalizminin 1980'li yıllarda Ortadoğu bölgesi için düşündüğü kesin hakimiyet planının ilk basamakları olarak Türkiye ve Pakistan'da faşist darbeler gündeme getirildi ve uygulandı. Şimdi, özellikleri böyle olan bu iki faşist rejimin işbirliğine gitmesi doğal bir gelişme. Bunun tersi anormal bir sonuç olurdu.

Yeni Görüşmeden Beklenenler

Ortadoğu üzerinde ABD ve genelde emperyalizmin istediği tarzda bir sonuca gideceği açık. Bölge gelişmelerini kendi lehlerine çevirmek için yoğun bir faaliyet sürdürdükleri de açık. İşte, son Türk Pakistan ilişkilerinde bu çerçevede gelişiyor.

ABD emperyalizminin bölge üzerindeki planlarını uygulamada her iki rejime oldukça iş düşmekte. Halen süren İran-İrak savaşı, körfez bunalımı ve diğer sorunların çözümü, Afganistan, Kürdistan gibi emperyalizmi ciddi olarak tehdit eden odakların varlığı, bu iki rejimin konumunu öne çıkarmaktadır. Bu sorunların emperyalizm lehinde sonuçlanması için Türkiye'ye tanınan rol kadar bir rol, Pakistan'a da tanınmakta.

Ziya Ü-Hak Türkiye'ye kalabalık bir heyetle geldi. Siyasal sorunların yanı sıra ekonomik konuları da gündemlerine aldılar. Pakistan ve Türkiye'nin birçok bakımından birbirine benzer yönleri var. Türkiye'de uygulanan seçim, Siyasal Partiler Yasası vb. konularda, Pakistan da örnek almakta ve benzer uygulamaları gündemleştirmekte. Bunu Pakistan liderleri de açıktan dile getirmekte. Bu ise her iki faşist rejimin de aynı

merkezden yönetildiğini göstermektedir.

Birçok konuda birbirlerine bu derece benzer bir uygulamaya içerisinde olan asker kökenli faşist liderlerin, birbirleriyle yapacakları görüşmelerin içeriği de, bu yakınlıklarından açığa çıkmaktadır. Birbirlerine tecrübelerini aktaran her iki rejimin başı esas olarak da bölge sorunları üzerinde durdular.

Pakistan Devlet Başkanı olsun veya bakanları olsun, Türkiye ile daha ileri olan ilişkilerini açıkça belirttiler. "Evet, Türkiye'nin tecrübelerini paylaşmak isterim. Sız terörle mücadelede başarılı oldunuz. Anti-terör tımları oluşturulmuş ve diğer konularda Türkiye'nin tecrübesi bize de yardımcı olabilir" diyen Ziya Ü-Hak'ın bakımı ise daha ileri giderek "Özal'ı örnek aldık" dedi. Bütün bu açıklamalar, her iki rejimin birbi-

rini tamamlayan özelliklere sahip olduğunu açığa çıkarılmaktadır.

Bölge sorunlarının çözümünde her iki faşist rejimin oynayacağı rol ne olabilir? Emperyalizmin öngördüğü bir çözümü getirebilirler mi? Afganistan, İran, Irak, Körfez, Kürdistan vb. daha birçok sorunun çözümünde ne kadar başarılı olabilirler? Biz bu tür soruları çoğaltabiliriz. Ama

hepsi de birbirine sıkı sıkıya bağlı olan konular. Birinin çözümü diğerlerine de etkileyecek veya bir konuda ortaya çıkan çözümsüzlük, diğer konularda çözümsüzlüğün devamını getirecektir. Emperyalizm açısından sorunlar bugün böyle bir aşamaya gelip dayanmıştır.

Pakistan ve Türkiye her ne kadar özenle hazırlanan rejimler olsalar da sorunların çözümünde pek şansları olmayan ve en başta da kendi içle-

rinde bir çözümsüzlüğü yaşıyan ülkeler.

Türk devletinin karşı karşıya bulunduğu problemler biliniyor. Dışarda ise ne Irak ne de İran üzerinde hesaba katılır bir ağırlığı var. Kendisini İslamın önderi gibi bölgeye sürüyor, yine kılıcını tüm bölge üzerinde dolaştırmak istiyor. Bu, bunun karşısında aşamayacağı birçok engel ile karşı karşıya bulunuyor.

Pakistan'ın da dışarda henzer sorunları var. Hindistan, Afganistan ile ilişkileri devam ediyor. İçerde ise kitle muhalefeti ile karşı karşıya. Hatta bu muhalefet, şiddet eylemlerini yoğunlaştırmış durumda. İşte bu nedenlerle Pakistan'ın bölgedeki gelişmeler üzerinde öyle ağırlığı duyurması mümkün olmamaktadır.

İç sorunlarını aşma gücünü gösteremeyen, dışta ise sıkışıklığı yaşıyan ve birbirini örnek almakta adeta yarışan iki faşist askeri rejimin ilişkilerinin ortaya çıkaracağı öyle fazla bir yenilik olmayacaktır. Emperyalizmin Pentagon'da oluşturup önlerine koyduğu planları uygulamaya devam edecekler. Bu demek değildir ki, bu rejimler başarılı olacaklar. Tam tersine sıkışıklıkları daha da artacaktır. Bölgede gelişmeler devrim lehine ilerledikçe, bu rejimlerin bunalımı derinleşecek ve çöküşleri hızlanacaktır.

Ziya Ü-Hak'ın Türkiye ziyaretinin sonuçlarını bu çerçevede değerlendirmek gerekir. Aralarındaki işbirliğini daha da arttıracakları kesin. Çünkü her iki rejimi de aynı akıbet bekliyor.

Güney Afrika'nın Angola'ya Yönelik Yeni Bir Provokasyonu

1975 yılında uzun bir mücadele sonucu Portekiz sömürgecilerini ülkelerinden kovarak ulusal kurtuluşa varan ve demokratik devrime başlayan Angola halkı, o günden bu yana emperyalizmin saldırı hedefi oldu.

Devrim öncesi emperyalizmin işbirlikçisi kesimlerin oluşturduğu UNITA tekrar örgütlenilerek, Angola siyasi rejimine, ekonomisine ve askeri hedeflerine karşı sabotaj gücü olarak kullanıldı.

Her ne kadar UNITA'nın yönetimi devirme gibi bir konumdan uzak olsa da bu geri ve yoksul Afrika ülkesinin ekonomisine büyük zararlar vermektedir. Son iki yıldır Angola Halk Kurtuluş Ordusu (FAPLA), UNITA çetelerine ağır darbeler vurmuştur.

UNITA'yı askeri yönden doğrudan destekleyen güç, ırkçı Güney Afrika yönetimidir. ABD Kongresi son olarak UNITA'ya 27 milyon dolarlık askeri malzeme ve bir o kadar da ekonomik destek sağlamıştır. UNITA saldırıları, Güney Afrika ordusunun Angola'ya girişine vesile olmuştur. 1987 rejimin son birkaç yıldır tekrarlanan saldırıları Ekim başlarında belli bölgelerin işgaline sonuçlanmıştır. FAPLA, işgalci birlikleri önemli oranda püskürtül-

mesine rağmen, halen Angola topraklarında Güney Afrika birlikleri bulunmaktadır. Bunlara UNITA üsleri süsü verilmektedir.

ABD emperyalizmi ve Güney Afrika Cumhuriyeti, Ortadoğu'da sosyalizmin yerleşmesini önlemek istiyor. Pek çok sorunla karşı karşıya olmasına rağmen, Angola yönetimi ve halkı anti-emperyalist, demokratik halkçı politikasını, sosyalist ülkeler ve komşu halklarla geliştirdiği

ittifaklarla sürdürme kararlılığını sergiliyor.

Angola'da olanlar, ulusal kurtuluş kadar, ulusal kurtuluşun sonuna kadar aynı devrimci ruhun sergilenmesi gerektiğini bir daha ortaya koymaktadır. Diğer yandan sosyalist ülkeler ve uluslararası güçler de emperyalizm komplolarına karşı, ezilen ve kurtuluş yolunda olan halklarla o denli dayanışmayı her alanda geliştirmelidirler.

★

KÖRFEZ SULARINDA SICAK RÜZGAR

Tarafların sözlü düellosu zaman zaman silahlı düello-lara dönüşerek devam ediyor. Bir tarafta İran, karşı tarafta ise birçok güç var. ABD dışında, İngiltere, Fransa, İtalya ve bazı emperyalist ülkeler de Körfez'e askeri gemilerini göndermiş durumda.

Körfez'de esen savaş rüzgarının sıcaklığı geçtiğimiz haftalarda artmaya başladı. Hatta birçok gözlemci çevre savaşın çıkma ihtimalinden bahsetmeye başladı. İran bir İngiliz tankisine saldırdı. ABD ise bir İran gemisini batırdı. Bunun üzerine Körfezde gerginlik birden artış gösterdi. İran, ABD saldırısına karşı sessiz kalmayacağını belirtti. Sonraki günlerde yeni

bir çatışma gündeme gelmemiş de olsa elektrikli hava devam etti. Nitekim 8 Ekim günü yeni bir olay patlak verdi.

ABD helikopterlerinin saldırıldığı 3 İran hücum botu batırıldı. İran ise bir ABD helikopterini düşürdüğünü açıkladı. ABD Körfez'deki gerginliği arttırmakta. Bu son olayda da İran hücum botlarına karşı saldırıya geçen taraf ABD olmuştur. ABD Devlet Başkanı Reagan, Körfez'e yığdığı askeri gücü ile sonuç almak ve İran'ı güçsüz düşürmek istiyor. Aynı zamanda Reagan hükümeti içte sarılan prestijini bu tür saldırılarla düzeltmeye çalışıyor.

Körfez üzerinde esmeye

devam eden sıcak rüzgarın yeni çatışmalara veya karşılıklı misillemelere yol açacağı görülüyor. Bunun düzeyi ne olur? Bu konuda ise İran'ın tutumu biraz daha önem taşıyor. İran, saldırılara karşılık vereceğini belirtmesine rağmen, şimdiye kadar herhangi bir girişimde bulunmuş değil. Önümüzdeki günlerde İran'ın içte kitlelerin artan kını karşı-sında, ABD'ye karşı daha uzun süre temkinli davranışını sürdüremeyeceği görüşü ağırlık kazanıyor. İran yönetimi halkın taleplerini dikkate alarak, ABD saldırılarına karşılık vermek isteyecektir. Görülen odur ki, mevcut gerginlik devam edecek.

Tibet'teki Karışıklıklar Gözleri Bir Kez Daha Çin'e Çevirdi

Tibet'in Çin'deki yeri

1.200.000 kilometrekarelik Tibet, Çin'in 12.5'ini oluşturuyor. Nüfusu 2 milyon kadardır. Nüfusunun %95,5'i Tibetliken, Çinliler %3,5 kadardır. Ayrıca Tibet'te, 400.000 civarında Çin askeri, siyasi, teknik eleman vb. kitle bulunmaktadır. 1 milyarı aşan Çin nüfusu içinde 60 milyonla azınlıklar %6,7 oranı oluşturur. Çin'de toplam 55 ulus ve ulusal azınlık bulunmaktadır.

Tarihsel olarak Çin han-larının denetiminde olan Tibet 1940'a kadar İngiliz sömürge-sidir. İngilizlerin çekilmesi ardından bağımsız devlet olur. Çin'deki 1949 sosyalist devrim ardından, Çin Halk Ordusu birlikleri 1951'de Tibet'e girer. Tibet halkı, sosyalist Çin halk toplulukları arasına girer. Tibet bir iç özerklikte Çin Halk Cumhuriyeti'ne bağlanır. Geri bir toplum olan ve Budist rahiplerin oldukça etkin olduğu Tibet'e din ve tapınaklar konusunda özerklik tanınır. Tibet hakim sınıfının da örgütlenme alanı tapınaklar olur.

İleriki dönemlerde Çin Halk Cumhuriyeti, toplumsal dönüşümü Tibet'e pek yansıtmaz. Feodalizm tam tasfiye edilemediği gibi, rahipler ve tapınaklar toplum üzerindeki manevi, bir yerde maddi güçlerini korurlar. 1959'da Tibet'te milliyetçi duyguları örgütleyen gerici bir ayaklanma olur. Bastırılan ayaklanmanın ardından Tibet'te Demokratik Halk Yönetimi ilan edilir. Ama bu siyasi karar ekonomik, toplumsal temellerine oturtulamaz. 1966 Çin Kültür Devrimi genelde topluma ve özele Tibet'e de sektir yönle-riyle yansır. 1959'da sayıları 2700 kadar olan tapınak ve 114.000 Budist rahibin mevcudunu 8 tapınak ve 970 rahibe indirme gibi olumlu adımlar atılmasına rağmen, yapılan bu dönüşüm alıtan ekonomik dönüşümle beslenemedi.

Bu arada baştan beri Tibet sorununu Çin'e karşı kullanan emperyalistler pusudaydı. Ni-

tekim, Hindistan'da mülteci olarak bulunan Tibetli Dalai Lama, emperyalist devletler tarafından resmi devlet başkanı olarak tanınmacaktır. Böylece Tibet sorunu boyutlanacak, ancak Çin'e karşı kullanılmaya pek cesaret edilmeyecektir.

Mao'nun ölümünden sonra ÇKP ve devlet yönetiminde palazlanan milliyetçi sosyalizminin (gerçekteküçük-burjuva sosyalizmi) dışı açılımı politikası Tibet'i daha çok dış turizme açar. Bu halkın yaşam düzeyi ile çelişki oluştu-rur. Nitekim, Tibet sorununa emperyalist ajanların daha fazla müdahale olanağı doğar. Çin Resmi Haber Ajansı'nın olaylardan yabancılara (emperyalistleri) sorumlu tutması ve bazı ABD'li turistlerin yakalanması bu yönlü kuşku-ları arttırmaktadır.

Soruna Çin-Hindistan arasındaki çelişkiler açısından da yaklaşılabilir. Yorumcu-lar, ayaklanmanın küçük çaplı olduğunu, bastırıldığını ve gerici karakterde olduğunu birleşmektedirler.

Her ne kadar ayaklanma bastırılmışsa da, Çin'in henüz ulusal sorunu çözmede ciddi sorunlarının olduğunu, sosyalizmdeki sapmanın bu sorun-ları daha da boyutlandırdığı ve Çin'in komşuları ile politik

çelişkilerinde olduğu kadar, emperyalizmin de kısırtma-larında ciddi zaafı olduğu gözlemlenmiştir.

Olaylar nasıl gelişti

1 Ekim 1987 tarihinde Çin devriminin 38 yıldönümünde bir grup rahip, başkent Lhasa yakınlarında anti-Chine ve Ti-bet'e bağımsızlık talep eden sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Bu grubun tutuklanması ve gösterinin önlenmesi daha taşkın ve radikal gösterilerle yol açar. 6 ile 20 arasında can kaybı meydana gelir. Çin or-dusu kısa sürede baskaldırıcı bütümeden bastırır. Emperyalist basının abartmasına rağmen olay küçük çaplı ve ölenler azdır. Olayların din-mesinin ardından Çin Resmi Haber Ajansı şu değerlendirmeyi yaptı:

"Tibet, Çin Halk Cumhuriyeti'nin bölünmez bir parçasıdır. Çade'de gelişen olay-lara bazı yabancılar katılmış-tır. Bu, Çin'in içişlerine ciddi bir müdahaledir. Olayları başlatanlar halktan kopuk küçük bir azınlıktır. Tibetlilerin ço-ğu olayları kinamaktalar. Olayların arkasında Dalai Lama geçmesi vardır. Ve Tibet'e koyu bir feodalizmi geri getir-mek istiyorlar."

NİKARAGUA YENİ ZAFERLERE DOĞRU

"Barış özlemi içinde olan Nikaragua halkı bağımsızlığını, özgürlüğünü, kendi kaderini tayin hakkını ve demokrasiyi savunmaya devam edecektir." Daniel Ortega, 2 Ekim 1984'te Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda bu sözleri ile Nikaragua halkının bağımsızlıktaki kararlılığını bir kez daha haykırarak, Aradan geçen zaman, bu kararlılıkla en ufak bir zayıflamaya yol açmayacak, tam tersine daha da güçlendirecektir.

Nicaragua Devlet Başkanı Daniel Ortega'nın bu sözleri söylemesine yol açan nedenler neydi? Neden bir kez daha, Nikaragua halkının kendi haklarını sonuna kadar savunacağını belirtme ihtiyacı duydu.

Her şey 46 yıl Nikaragua'da hüküm süren Somoza diktatörlüğünün sona ermesi ile başladı. 19 Temmuz 1979'da Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN), Somoza diktatörlüğüne son vererek, iktidarı ele geçirdi. O zamana kadar Nikaragua'ya egemen olan ABD emperyalizmi, bu ülke üzerindeki bütün egemenlik haklarını da kaybetti. Nikaragua halkı, emperyalizme bağımlılığı reddetmiş ve demokratik-bağımsız bir yönetimi tercih etmişti. İşte o günden bu güne kadar, ABD emperyalistleri Nikaragua'yı yeniden egemenlikleri altına almak için karşı-devrimci saldırılarını sürdürüyorlar. Daniel Ortega BM Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada bu saldırılara cevap veriyor ve kararlılıklarını dile getiriyordu.

Buna rağmen, Nikaragua yönetiminin çeşitli sorunları da bulunmakta. Bu sorunların çözülmesi gerekmektedir. Belirtmekte yarar var; bu sorunlar öyle aşılamayacak çinsten olan şeyler değil. Bu sorunların birçoğu devrimin yeni olmasından, bazıları da emperyalizmin kısırtmaları sonucu ortaya çıkmakta. Devrimin yeniliğinden olsun, diğer nedenlerden olsun kaynaklanan sorunları aşmak için, halk kitleleri Sandinist yönetim etrafında daha fazla kenetlenmektedir. Bu, Nikaragua hükümetine bütün sorunlara karşı koymada büyük bir dayanma gücü vermektedir.

Bunların içinde, kuşkusuz en önemli sorun Kontraların etkisizleştirilmesidir. ABD'den milyonlarca dolar yardım alan ve CIA birlikleri tarafından eğitilen Kontralar, Honduras sınırından saldırılarını sürdürüyorlar. Kontralar ilk güçlerinden çok şey kaybetmiş durumdalar. Eden Pastora gibi bazı muhalifler, Nikaragua hükümetine karşı savaşmaktan vazgeçtiler. Yine CIA'nın eğittiği ve saldırttığı Kontralar ise önemli ölçüde dağınlıktı. Yaşıyorlar. Bunlara rağmen, bunların tamamıyla bir tehlike olmaksızın çıktıkları söylenemez. Önemli bir tehdit unsuru olarak varlığını koruyorlar.

Bu karşı-devrimci birliklerin esas tehlikesi ise, ABD tarafından çok yoğun bir desteğe dayanmalarındır. Zaten ABD desteği ile ayakta kalan bu birliklerden bu destek çekildiğinde kısa sürede bitmeleri işten bile değil. Bunu ABD Başkanı Reagan da biliyor. Kontralara yardımı arttırmak için, Kongre'ye alabildiğine baskı yapıyor. Reagan, Kongre izin vermeden de çeşitli yollarla Kontralara destek olmaya devam ediyor. İrangoate olayında ismi en çok geçen Yarbey North, bu yardımı sürdürmede bir çözüm yolunu bulmuştur nitekim. Reagan'ın Kongre'ye yardımı onaylatmak istemesinin ardında yatan neden ise daha başka. Eğer, Kongre yardımı onaylarsa, ABD Nikaragua'ya direkt müdahaleye de girişebilir. Reagan, böylece bu konuda da önünde yolu açık tutmak istiyor.

Bu konuda Nikaragua halkının kararlılığı kesin. Bir işgal durumunda ABD birliklerine karşı sonuna kadar savaş yürüteceklerdir. Bağımsızlıktan öyle kolayca vazgeçemeyeceklerdir.

Burada unutulmaması gereken başka etkenleri de saymak gerekir. Nikaragua'ya dünya halklarından büyük bir destek ve yardım gelmektedir. Dünyanın birçok yerinden Nikaragua'ya ekonomik yardımlar akmakta. Birçok çalışma grubu Nikaragua'da ekonomiyi inşa çalışmalarına katılıyor. İlginç bir durum bu yardımlar konusunda ortaya çıkıyor. ABD hükümetinin aksine, ABD halkı, özellikle de Barış İçin Araştırma Grubu adlı bir kuruluş, Nikaragua halkına büyük yardımlarda bulunuyor. Barış İçin Araştırma Grubu, ABD hükümetinin Kontralara sunduğu kadarlık bir desteği Nikaragua halkına verme çabasıdır. Örneğin bu kuruluş 12 ay içerisinde 50 milyon dolarlık bir yardımı gerçekleştirmeyi başardı.

Orta Amerika'da hızlanan barış görüşmelerinden alınacak sonuçlar yeni bazı gelişmelere yol açabilir. Görülen odur ki, ABD Nikaragua'ya yeniden hakim olma eğilimini terketmiş değil. Karşısında, dünya halklarının yakın desteğini alan bir halkın iradesi var. Bir halkın iradesine işgal, saldırı ve karşı-devrimci komplolarla hakim olunduğu hiçbir yerde görülmemiştir.

Yekîtiya Xortên Şoreşgerên...

Baştarafı 10. sayfada

dele örgütlenmesi ARGK (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu) de ifadesini bulan gerilla örgütlenmesine varılmıştır. III. Kongre bütün yurtsever halk yığınlarına siyasal ve askeri güçlerini ulusal bağımsızlık ve özgürlük için ERNK ve ARGK'de birleştirme çağrısı olmuştur.

DEVİRİMCİ-YURTSEVER KÜRDİSTAN GENÇLİĞİNİN YERİ ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ SAFLARIDIR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel önderliğinde gelişen cephesel halk devrimidir. Ulusal Kurtuluş Cephesi, bir avuç feodal-komprador, aşiret reisi, toprak ağası, ajan, küçük-burjuva sosyalizmleri dışında, ulusal kurtuluş devriminde stratejik çıkarları bir olan Kürdistan halkını oluşturan işçilerin, köylülerin, aydınların, emekçi küçük-burjuva yığınlarının siyasal mücadele birliğidir. Bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'a varmadan hiçbir emekçi sınıfı, tabaka ve kişi gerçek kurtuluşa ulaşamaz.

Ulusal Kurtuluş Cephesi, halktan kopuk, ulusal bağımsızlığı hedeflemeyen politika ve örgütlerin birliği değil, tam aksine Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadelesinin kızgın pratiği içindeki siyasal ve askeri birliktir.

Bu gerçeklikle 21 Mart 1985'te doğan ERNK: yüzyıllardır süregelen sömürgeci vahşi uygulamalar altında karartılan geleceğimizi kazanmamız, sömürgeciliğin yüzyıllardır bizden aldığını geri almanın ve bu yolda yurtsever halkımızın her ferдинin siyasal, askeri, ekonomik, kültürel güç, olanak ve desteğinin birleştirilip örgütlenildiği zemin olmuştur.

Yurtsever her sınıf, katman ve çeşitli halk kategorilerinin varlığı bir gerçek ve bu gerçeklikten kaynaklanan sosyal, kültürel, ekonomik, örgütsel ve mücadele özgürlükleri olduğuna göre, ERNK'nin siyasal çatısı altında bütün devrimci, yurtsever sınıf, tabaka ve kesitlerin işçi, köylü, gençlik, kadın, esnaf vd cephe birliklerinde örgütlenerek Kürdistan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolunda örgütlenme ve eylemlerini yükseltmeleri PKK III. Kongresi tarafından karar altına alınmıştır.

İşçi, köylü yığınları ile içiçeliği ve aydın potansiyeli ile Kürdistan gençliği ERNK'nin en güçlü birleşenlerindendir. Gençlik, kadro ve savaşçı potansiyeli ile halkımızın cephe birliğine en uygun katmandır.

Bütün temel emekçi sınıf ve katmanlardan gelen gençlik yığınları ERNK'nin berraklaşmış ilkeleri doğrultusunda, onun çatısı altında toplanmalı, örgütsel birliğini kurmalıdır. Sömürgeci politikaları boşla çıkarmanın ve ulusal kurtuluşa varmanın garantisi halkımızın cephesel mücadele birliği olacaktır. Gençlik yığınları için başka kurtuluş yolu yoktur. Çikesi ve ulusal varlığı inkar edilen hiçbir yurtsever sınıf ve tabakanın geleceğinden söz edilemeyeceği gibi, faşist-sömürgeci egemenlik ve imha politikaları altında gençliğin hiçbir geleceğinden söz edilemez. İki yol vardır, ya kölelik ya da bağımsızlık. Gençliğin, şimdiye kadar gördüğü asimilasyon, işsizlik, sürgün, işkence ve halkına karşı savaşırılmazdır. Diğer yol bağımsız ve özgür Kürdistan yoludur. Kürdistan gençliğini bu yoldan alıkoyan her politika uşak ve düşman bir politikaadır.

Gençlik, artık kurtuluş yolunu tanımaktadır. On yılık ulusal kurtuluş pratiğini onuru ile taşımıştır. Gençlik, bugün inançlı ve güçlü öneüsüne, ordusuna ve cephesine kavuşmuştur. 1970'lerin başında tüm emekçi sınıf ve tabakalar gibi Kürdistan gençliğinin de karşı karşıya bulunduğu ulusal kurtuluş siyasetinin, örgütünün ve eyleminin yaratılması ve pratik gerçeklik haline getirilmesi görevi başarılmış, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yolu açılmış, ulusal kurtuluş örgütlenmesi cephe düzeyine, ulusal kurtuluş savaşı yaygın gerilla mücadelesi ile sürdürülen Halk Kurtuluş Ordusunun örgütlenmesi düzeyine çıkarılmıştır. Fakat rolü bitmemiştir. Ulusal kurtuluşcu bütün sınıf ve tabakalar gibi, Kürdistan devrimci-yurtsever gençliği bilinçlenmek, birleşmek, örgütlenmek, ulusal kurtuluş savaşına bütün gücüyle katılmak zorundadır.

Gençlik ancak örgütlenerek, asimilasyoncu eğitime, işsizliğe, ülkesinden kovulmaya, askere alınmaya, milisliğe, lümpenleşmeye tavrı alabilir. Gençlik örgütlenerek, geniş aydın, köylü, işçi, gençlik yığınlarını bilinçlendirir, her tarafa dağılmış yığınları birleştirir, güçlerini birleştirebilir, ulusal kurtuluş yolunda seferber edebilir.

Kürdistan devrimci-yurtsever gençliği, oldukça yaygın bulunan ve her tarafa dağıtılan yığınlarına ulaşmayı, onları birleştirmeyi, bilinçlendirmeyi, eylem potansiyellerini harekete geçirecek YKK'de toplanmayı gerçek-

leştirmelidir.

YKK, gençliğin güncel iş, eğitim vb. sorunları ile de uğraşmalı, bunları ulusal kurtuluş mücadelesine tabi kılmalıdır. Ancak bilinçlenen, örgütlenen ve savaşan bir gençlik güncel sorunları da çözebilmek gücünde olacaktır.

YKK, gençliği reformist, ulusal-inkarcı, sosyal-şoven, anlayışlardan kurtarmalıdır. Gençliğin ulusal kurtuluşcu örgütlenmesini engellemeye çalışan, buna karşı olan teslimiyetçi, işbirlikçi, reformist vb. anlayış ve tutumlar düşman görüldükçe, bu tür anlayışlar gençlik saflarında yaşatılmamalıdır. Yurtsever Kürdistan gençliği, örgütlenmeden ve birleşmeden ulusal inkarcı, sosyal-şoven ve reformist politikaları aşamayacaktır.

YKK, sadece Kürdistan devrimci-yurtsever gençliğini birleştirmenin ve savaşırmanın zemini değil, Kürdistan

gençliğini ve ulusal kurtuluşcu mücadelesini uluslararası platformlarda da temsil gücünde olmalıdır.

Halkımızın içinde bulunduğu genel sosyal, ekonomik, örgütsel koşullar gözönüne alındığında, ulusal kurtuluş cephesinin örölmesinde, Kürdistan devrimci-yurtsever gençliğinin bilinç ve örgütsel kayışlar olma rolü sürekli. Gençlik, PKK III Kongre kararı olan yurtsever birliğini kurabildiğinde, faşist Türk sömürgeciliğine karşı muazzam bir güç ve eylem insiyatifi kazanacak. Kürdistan gençliği daha güçlü temsil edebilecek, ulusal kurtuluş savaşına öncü kadro ve savaşçı sunma olanakları artacaktır. Kürdistan devrimci-yurtsever gençliği, ulusal kurtuluş siyasetinin oluşturulmasına öncülük etmiş, her aşamada ulusal kurtuluş görevlerini onuru ile omuzlamış-

tır. Çikenin geleceği sorunu her kesimden çok onun sorunudur. Bugünkü tarihi görev, her emekçi sınıf ve katmanın ERNK bünyesinde birliğini yaratarak, ulusal kurtuluşcu siyasal ve askeri mücadelede yer almasıdır. Ulusal kurtuluş halkımızın vazgeçilmez tarihi istemidir. Bu talebi gerçekleştirmenin örgütsel-politik koşulları olgunlaşmıştır. Kürdistan devrimci-yurtsever gençliği, ulusal kurtuluş yolunda bilinçlenen, birleşen, örgütlenen mücadeleciler birliğini kurmalıdır. ERNK çatısı altında Kürdistan devrimci-yurtsever gençlik birliğinde birleşen gençlik yığınları ve ulusal kurtuluş yolundaki mücadeleleri diğer emekçi sınıf ve tabakaların birlik ve mücadelesi ile kaynaşacak, bağımsız ve özgür bir Kürdistan da somutlaşan geleceğimizin güvencesi olacaktır.

DEVAM EDECEK

Nurettin Yılmaz ve Diğerleri...

Baştarafı 9. sayfada

biyeli solu olma vb şekillerde de olsun Türkiye solu taşıyıcı edilmektedir. Abdulhamit'in 1890 larda, M. Kemal'in 1920'lerde yaptığını, T. Özal 1980'lerde yapmaktadır. Faşist rejim, 'yasallık sınırlarını genişleterek' sadece kişileri değil, aralarında TKP de olmak üzere, politik örgüt düzeyinde örgütleri teslim almaya hazırlanmaktadır.

Bu süreç Kürdistan cephesinde, olaylar daha çirkin sergilenmektedir. TKSP'den, Kurdistan Press'e kadar örgüt ve organlarını Türk burjuvazisi ile cilveleşmeleri bunun ürünüdür. Sadece bunlar değil, o meşhur ozanlar, yazarlar bile T. Özal, K. Evren demokrasistinden nasiplerini alarak yuvaya dönme hazırlıkları içindedirler. Hem de sahte devrimci, yurtsever konumlarından vazgeçmeden.

Nurettin Yılmaz in pratiği bunu göstermektedir. İhlis uşak şimdi Diyarbakır zindanları için şunları demektedir: "1980-82 arası gerçekten vahşetti. Şimdi durum daha rahatlanmış, uysallaşmış, çağdaş ölçülere yaklaşılmış..." (Yeni Gündem, 4-10 Ekim 1987) Bununla da kalmayacak, son dört-beş yıldır binlerce insanımızı katleden, bir soykırım savaşı yürüten, faşist ANAP iktidarını, "insanlık ve Doğu'ya hizmet çabası içinde" olmakla övecektir. Uşak bununla da kalmayacaktır. Mardin'de köy koruculuğunun yeni örgütleyiciliğine soyunacak. Batman'da inşaatı planlanan bura-jin 29 milyonluk ihalesini Bahattin Gören firmasına verilmesini sağlayacaktır. Böylece N. Yılmaz'ın kimin sözcüsü olduğu ortaya çıkmaktadır. Baştan beri bu ve ben-

zeri unsurlar Kürdistan'da Türk MIT'inin en gözde temsilcileri olmuşlardır. Kuşkusuz, N. Yılmaz, SHP'de olsaydı, yine aynı rolü oynayacaktı. SHP'dekilerin de zerre kadar farkları olamaz.

İhanet Yolundaki Diğer İşbirlikçileri Unutmamak Lazım

Nurettin Yılmaz'a kan venenler, onunla aynı sınıf anlayışını savunanlar, yıllarca bu aşağılık insanları Kürtçülük şampiyonu olarak alkışlayanlar durumu, evet, sözümüz Rızgari, DDKD, (Peşeng), KUK, TKSP vd.'lerinden Nurettin Yılmaz ve bunlar ihanet etmiştir. Erken davranmış, bunları da Ankara'ya götürmemiştir. Aksi durumda N. Yılmaz ve TKSP'nin politik tavrı ve eğilimleri arasında zerre kadar fark yoktur.

Olanların kapalı hiçbir yanı yoktur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin devrimci, ulusal kurtuluşcu karakteri ve siyasal-politik etkinliği karşısında tutunamayan feodal-aristokratlar, küçük-burjuva politik güçleri, karşı-devrime sürükleniyor ve onunla bütünleşiyorlar.

Bizler, devrimciler ve yurtseverler olarak pratiğe daha iyi bakmalıyız. Onlar kanımız, canımız ve onurumuz üzerine oynuyorlar. Yıllardır, yurtseverlik adına bizlere ihanet ediyorlar. Buna kanat germemeliyiz. İster düşmana tam sığınanlar, isterse de bu yolun yolcusu olanları, teşhir ve tecrit etmeliyiz. Bağımsız geleceğimize ve değerlerimize verdikleri zararın hesabını sormalıyız.

Hepimiz kendi kendimize sormalıyız. Kınas Kartal, Kamran İnan ve Nurettin Yılmaz arasındaki fark nedir? Nurettin Yılmaz la Kurdistan Press ve TKSP'nin şefleri arasındaki fark nedir?

BERXWEDAN

ABONE FİŞİ

Adı, Soyadı _____	
Adres _____	

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi	Almanya içi
DM 30 ☐	DM 60 ☐
Almanya dışı	Almanya dışı
DM 35 ☐	DM 70 ☐
Abone Hesap Numarası: BfG - Bonn	
Konto Nr. 1205242100	
BLZ. 3801011	
Yazışma Adresi: Feyka-Kurdistan	
Postfach 153	
5300 Bonn 1	
Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yazışma adresine postalamız.	

Impressum:
M. Atar
Gottinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG - Bonn
Konto Nr. 1205242100
BLZ: 3801011

Norveç
Fransa
İsviçre
İsviçre
Avustralya

10.- nkr.
6.- ff.
2,50 sfr.
6.- skr.
3.- S

Danimarka
Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

8.- dkr.
18.- s.
0.80 £.
3.- hfl.
60.- bfr.

LI ÇIYAYÊN CUDÎ DORA ŞÎRNEXÊ ŞERÊ MEZÎN

Li derdorên navçê Şîrnexê, di vê meha taliye de, têkoşînekî diwar li dijî hêzên artêşa faşîst û parêzkarên gundan birêket. Taliya vê têkoşîna ku xwe tunde kir, kozên cengê ên gelek pêwîst ketin destê hêzên ARGK. Tekîlûbûnên nav refên ARGK li vê êrdimê kombikom, qeflebi-qefle berdewam dikin. Bili hemû leyistok û êrişên kedxwaran, şerê li vê eniyê, weke daxwaza pêşmergeyê ARGK pêşdikeve û mezîna dibe.

Ji destpêka têkoşîna vir de, vê êrdimê, angona navçê Şîrnexê potensiyelaka xurtî pêşkeşî têkoşîna me a rizgariya netewî kir. Bikaranîna parêzkariya gundan, ku mêtîngerên Tirk ên faşîst ji destpêkêve dixwestin birêvebibin, pi li erdê negirt. Bili Alixan Tatar û tîrşîkvanên wî û gendê serokên eşîran ên welatfiroş, tu kes çek li dijî şoreşê hilneda. Li hinde gundan ji mêtîngerên Tirk, bi zorê xwestin çekên xwe tîxin destê gundiyan. Lê ev ji pere nekir. Herwusa, mêtîngerên Tirk hejmara leşkerên li derdorê çekê bilind-tîrkirin û rojbîroj hêzên xwe tîkûzkirin. Xwestin ku vê derdorê biqulibênin derdorekî, ku bikari bin ji vir, êrişên xwe ên gemar li dijî êrdimên din ên Kurdistanê birêvebibin.

Ev keftûlaftên kedxwaran hêj ji roja destpêkê, hatin perçiqandin. Nûnerên dewleta Tirk ên li Şîrnexê di sala 1985ê de, taliya kemînekê hatin tunekirin. Dure livbazi pêbilpêl pêşketin û rewşa mêtîngeran li Şîrnexê gelek nebaşbû.

Bi destpêka bihara 1987ê pêde, weke daxwaza tektika tunde kirina şer û pêşvebirina

şer a hêzên ARGK, hejmara livbaziyan hatin zêdekirin. Gelek livbazi birêktin. Li gelek gundan civînên ramyarî hatin çekirin. Ji her gundekî dora 10 kesan, hatin nav refên ARGK. Gelek parêzkarên gundan derbê mezîna girtin. Alixan Tatar û cahşên wî revîn navenda Şîrnexê. Bêhtirî 50 gundiyan, çekên ku bi darê zorê dabûn wan, li dijîmîna vegeandî û dev ji parêzkariyê berdan.

Destpêka meha Cotmehê de rûdanên mezîntir derketin holê. Kaymakame Şîrnexê ji tîrsa kuştina xwe îstîfâ kir. Şîrnex, bi kaymakamê ma. Gundiyan ku çek girtibûn, yekoyek çekên xwe ji destên xwe berdan. Ev pêşketin, hikma ARGK li derdorê xurtir kirin.

Heya rojnamên mêtîngeran bixwe, rûdanên li Şîrnexê bi awakî taybetî weşandin. Rojnamên kedxwaran, dengû-behsen weke: "Şîrnexê he kaymakam me.", "16 rojan de 22 mirî.", anin nav rûpelên xwe. Rûpelên xwe bi nûçên vî nolê dagirtin. Hêzên artêşa faşîst, ku di tîna, rewş li dijî sodên wan qulibî û otorîta wan hat hejandin, destpêkirin ku li Şîrnexê, operasyonên mezîna li dijî hêzên ARGK birêvebibin. Domanana wan operasyonan de, cihêcîh şerên gewre derketin û hêzên dijîmîna rastî êrişên pêşmergeyê ARGK bûn. Derbê gelek pêwîst ji hêzên ARGK girtin. Weke, ku tu morala artêşa dijîmîna nema, wusa ji derfeta lîva artêşa kedxwar ji nema.

Çiyayên Cudi, derdorekî stratejîk li Şîrnexê datînin holê. Dijîmîna, daku gengaza tevgera pêşmergeyê ARGK ji

van çiyayê rake, êrişên mezîna bîre ser çiyayên Cudi.

Roja 7ê Cotmehê artêşa faşîst rastî yekîtiyê ARGK bû. Şerek diwar serpêkhat. Mêtîngerên Tirk ên faşîst gelek leşker rakirin. Çiyayên Cudi û xwe pir tîkûzkirin. Li kêleka parêzkarên gundan, hezen taybetî û yekîtiyên cendîman, çekên xwe ên giran ên mîna balafîr û fîrokan ji hînar-tîna cîhê şer. Eniya şer bi her-bahet çekan tîkûzkirin. Lê bili temîkîya hêzên ARGK di barê çekan de, yekîtiya ARGK jê-hatibûn û mîrxasiyê mezîna dawewand pêşîya çavan. Pêşmerge, zexmbûna dijîmîna di barê tektîkîde, bi hîma mirovî û tektîkan jêhatî avê de birin. Gelek serbazan dijîmîna kuştin.

Mêtîngerên, ku şerê nezîk de derbê xedar girtin, çekên xwe ên giran ên mîna balafîran û hawanên bikaranîn. Xwestin ji dur derbe li pêşmergeyan bixin. Lê ev keftûlaft ji negirt...

Şer bi serkeftina yekîtiya ARGK dawî pêhat. Mirî û birindaran dijîmîna gelekin. Lê dişa ji mêtîngerên Tirk duxaniyên xwe de wusa gotin: "Onbaşîyek û parêzkarek (Mustafa Tatar: xwarzîyê Alixan Tatar) hatin kuştin, li ser balafîrê hat reşandin, balafîr birin girt." Bivî awahî xwestin hejmara kuştîyên xwe vegêrin. Herwusa mêtînger, hejmara kuştîyên ji şoreşgeran "4" şanîkirin. Dure ji derewên xwe bixwe alîsîn û gotin: "Çeset nehatin peyda-kirin." Weke agahiyên ku me ji derdorê girtin, tî gotin ku gelek leşkerên dijîmîna hatine kuştin.

ÊRÎŞÊN LI SER GUNDAN Û ŞANTÎYAN DÎDOMÎN

Li nêzîkî gundên Ballî û Înceler li navçê Qilaba (Uludere), pêşmergeyê ARGK avêtin ser 2 şantîyên rêçêkirinê. Hemû hacetên, ku reyên leşkerî çêdikiran hatin şewitandin.

Ev êriş, roja 6ê Cotmehê dora seet 19.00 an pêkhatin. Pêşmergeyê ARGK, ên ku eynî demê de dora herdu şantîyan girtin, karkerên li wî li hev civandin û propexende bo wan kirin. Taliya civînan de, hêzên ARGK hemû hacet û razan-xane dan ber agirî. Piştî livbazi gîha armancên xwe pêde, pêşmergeyê ARGK xwe ji cîhê rûdanê durxistin.

Li navçên Aralık û Îxdîrê li bajarê Serhedê (Karsê) jî 2 livbazi birêketin. 7 kes birindarbûn, û 2 kamyon, dozerek û jipek hatin şewitandin.

Yekîtiyê ARGK pêşmergeyê êrişêk bir ser gundê Çamurlu navçê Aralîkê. Mal û xaniyên welatfiroşan hatin şewitandin. Yekîtiya ARGK, ku dora seet 21.00'an bi şevê ketê nava gund, pêşî civînek bi gundiyan re pêkani. Civîna de bîbextên li vî gundî hatin rabirin. Ji wan re hate diyarkirin, ku heke dev ji dijîmîniya tîkoşîna rizgariya netewî bernedin, wê bîne cezazîrîn. Cezayîna bersîva gunehên van gunehokan jî, hatin bikaranîn. Li gora van cezayan, malên van bîbextan

ji bona îbretê hatin şewitandin.

Her di vî şevê de, êrişek ji çû ser şantîya avdanê li navçê Îxdîrê Domanê êrişê de 2 kamyon, dozerek û jipek hatin şewitandin. Di vî navberê de 7 kesên ku guhdariya bangê pêşmergeyan nekirin, bo cezayê hatin birindarkirin.

Vê êrişê de civînek ji bo karkeran hate çekirin. Hêzên ARGK di civîna de, konevaniyên ku mêtîngeran bikartînin, birabirin û bang li karkeran kirin, ku xwe tevî hêzên şoreşê bikin.

Li kêleka van livbaziyan, li Çalê (Çukurca) û Çolîkê (Bingölê) jî livbazi bikarhatin.

Yekîtiyê ARGK avêt ser mezra Çeltik gundê Cevizli navçê Çalê. Şerek digel parêzkarên gund derket. Di şer de gelek parêzkar hatin kuştin an birindarkirin. Di vî bûyerê de, di xaniyên parêzkarên de narinçok peqîn. Xusarên diravî ên giran gihan parêzkaran.

Yekîtiyê ARGK, êvara 9ê Cotmehê de êrişêk bîre ser gundê Tekoren bajarê Çolîkê. Xaniyên parêzkarên da ber narinçokan. Digel parêzkaran şerek derket. Şer qederê seetêkê doma, lê diyar nebû, mirî an birindaran jî parêzkaran hene an ne. Pêşmergeyê ARGK bî xusar xwe kişandin parêzgehên xwe.

Parêzkariya gundan li bajarê Mêrdînê jihevû

Destpêk rûpela dawî de

mayên parêzkarên gundan berdewam dikin. Roja 2ê Cotmehê li gundê Başyurtî navçê Midyade 2 din ji van parêzkaran cezayîna xwe girtin.

Yekîtiyê ARGK pêşmergeyê ji 50 kesan avêt ser vî gundî. Bîbextên bi navên Xelaf Acar û Emin Aygün dan ber berikan.

Berî niha ji li vî gundî li welatfiroş hatibûn cezazîrîn. Lê bili hemû bangan, evan kesên hanan dev ji van kirinên xwe ên gemar bernedin. A serhişkî dijîmînahîya tîkoşîna me a rizgariya netewî kirin û karen xwe domandin. Lewma pêşmergeyê ARGK, biyara kuştina van kesan dan. Piştî

biyare pêşmergeyê hatin gund û bersîva herdu xîzînan dan wan.

Nisêbîn: Beyana 11ê Cotmehê de li Nisêbînê gerokeka MIT'ê (Teşkilat-ı İstihbarat) bi plaka 34 ZT 137 (Stanbol) rastî mayîneka hêzên ARGK bû 2 kes mirin, yek jî birindar ket.

Li nêzîkî Nisêbînê li dora şantîya rêçêkirinê pêşmergeyê ARGK mayînekê bi kemîna "buhî" raxistin. Gava 11ê Cotmehê endamên MIT'ê xwestin ji Nisêbînê bîne şantîyê, rastî mayîna bûn. Mayîna peqî Endamên MIT'ê Sadîk Tûm û Ali Acey mirin û midurê muhaseba şebeka avê Savaş Rühioğlu jî xedar birindar ket.

Xwepêşdana welatparêzên Kurd li dijî cunta mêtîngeran faşîsta Tirk

Stockholm Swêd:

Roja 12.9.1987ê, dora 120 piştigirtî ERNK rêveçûnek li pêşîya balyozxana Tirkîna dirustkirin. Cunta mêtîngeran faşîsta Tirk, ku heftsalîya xwe dagirt, hat protestokirin. Girsên welatperwer, ku armancê rêveçûnê xwepêşdana xwe bi vî awahî diyarkirin, herwusa danezanekirin, ku ev livbazi, li dijî şerê taybetî a mêtîngerên Tirk jî pêşket, û hevkarî û piştigiriya xwe bo Tîkoşîna Rizgariya Netewî bilindikin.

Domanaxwepêşdanê de duruşmên nola. "Bijîn PKK, ERNK û ARGK" hatin bangandin. Livbazîkar wusa digotin: "Me hêrsa xwe li dijî mêtîngeran û zulamokên wan rere-

şand û me rewşa xwe şanî herkesê dost an dijîmîna kir." Vê nivîsta jêrin ji hînar-tîna rojnama me.

"Daku em mêtîngerên Tirk en dirinde, en ku welatê me regîrtîna û dewlemendîyên me en sererdin û bînerdîna talan dikin, en ku ji tîrmê çeqel û keftaramin, ji welatê şerîan Kurdistan bîrêjîn, tol-hildan!..."

Daku em dek û dolabên hêzên zulamok binkeftî bikin, ku bi alîkariya mêtîngerên Tirk û emperyalîzmê li welatê li dervegiyê welat komployan birêvebidin û daku em li dijî xwepêşdarî û welatfiroşîyê ala berxwedanê bilindbikin, tol-hildan!..."

Mêtîngerên Tirk, Frensîzê girtibûn berdan

Weke têtîna zanîn, turistên biyanî ên ku derin Kurdistanê, gelek caran ji hêla dewleta Tirk tînin girtin. Bi hîceta ku propexenda li ser pîrsa Kurd û Kurdistanê dikin, wanan dixînin girtîgehên. Ev kar, ji hêla dewletê bi hêzên parastîna tîne kirin. Pêwîst li derdorekî ku şerê pêşmergeyan xwe tunde dike, rûdanên bi vî awahî ji zêdetir in.

Meha Hezîrana derbasbûyî de xortekî Frensîz bi navê Michel Caraminot, ji ber hîceta li dijî Tirkîyê propexenda Kurdî û Ermenîyê dike, hatibû girtin. Ji dema hatibû girtin heya niha, sê caran derxistin

pêşîya dadgehê. Li "Dadgeha Parastîna Dewletê" li Diyar-bekrê, li dermafê xortê Fren-

sîz jî 5 heya 10 salan ceza hepsê hat xwestin. Lê dawiyê de necar man wî dişa berdin. Belê, heya dawa dawî biqede, jê re qedexa kirin, ku derkeve derveyî Tirkîyê.

"Gunehê" turistê Frensîz tenê ev bû, ku dema gera xwe de, hin jîmayên dirokî weke ên Kurdan û Ermenîyan şanî-kiribû û derdor, Kurdistanê gotibû.

Ev rûdan ne rûdana yekemîna. Heya niha gelek turistên biyanî ji hêla dewleta Tirk hatine girtin. Ji ber ku mêtîngerên Tirk nikarin debarbikin, ku li Kurdistanê li ser Kurdan bî peyvandin.

"... Çavên min nabînin, lê Partiya min pêşî li min ronî dike..."

Mesut Welat

Ez dixwazim li ser 15ê Tebaxa pîroz binivîsim û diyaribikim ku, ka we rojê millet çi kir?

Wê rojê ez çûbûm bajarê Şîrnexê. Min baş dîhm û bala xwe da sukê. Li herderê esker polis û qomando hebûn, bajar bi wan tîjî bîbû. Dema ewan ez dîtîm, bere çêken xwe dan min. Ez gelek tirsîyam. Hatîm ez girtim. Be pîrs û gotin berê min dan karakolê. Gava ez nêzîkî karakolê kirim, min dît ku, karakol bi millet tîjî kirine. Ez ji birim xistim nava wan de. Min ji wan çend pîrs kirin. Min got wan: "Ev çiyê?" Gotin min: "em ji nîzanin." Paşê itada min girtin û ez berdîm. Ez vegeyîyam sukê. Min guhên xwe da millet, min dît ku pîspîsek di nava wan de heye. Hin hevalên nas rastî min bûn. La min temasekîrî û kenîn. Yekî gote min: "Mîzgî, ni li te Şevê din hevalan heft navçe girtine!"

Heya wê demê hindek kes ji xelkê beriyê ji min gelek acizbûn. Gava ez didîtîm, berên xwe ji min dizivîrandin. Lê gava ez çûm çayxanê, min dît ku ew kesên ji min hesnedikarî, giştî hatin rex min rûniştin. Dondeh mirov ser masa min xwe komkirin. Pêşî û lorta hevalan kirin. Ew kesên hevqas ji min acizbûn û zorî li min dikiran, vê carê ez birim malên xwe. Ez kirim mehvane xwe. Ji min re şiv çêkirin. Gelek şa bîbûn û keyfa xwe ji min re lami.

Du rojan ez li Şîrnexê mam. Min bala xwe baş da millet. Min dît ku gelek esker û polis bi Kurdî bi gel re dixafin. Ji her ku sê-çar kiryarî (teylm) di mintiqê de çêbûn. Berî hingê "çawîş" û "çopçeyn" belediye ji bi Kurdî xeber nedidan. Gava te berê xwe dida karker û "çopçeyn", te digot qey ji Stambolê hatine. Piştî ku ev tîşt çêbûn, ez bi xwe çûme "mehkemê." "Başçawîş" û "yûzbîş" bi Kurmançî bi min re axaftin. Ez vena birastî û dirustî dibêjim. Bawer bikin, heya "memur" ji bibûn Kurd. Dema li çîyan operasyon çêdikirin esker bi Kurdî bangê hevalên xwe dikiran. Heya, esker xwe digihandî sîyan û gavanan û digotin: "heke hun hevalan bibînin hejî ku gelek Kurd di nav wan de hene û bila wan nekujin." Kî hegotin, hemû nevarên sorêş yek derbê bibûn sorêşvan.

Hemû kesên xwînmij yek weke axa û muxtaran, yek welatîroş pîr tirsîyabûn. Digotin: "ma gelo emê çi bikin, çawa bikin?" Berê ew û sorêşger, ew jî gundîyên welatparêz li diji hev bûn. E di xwe kirin "dostên" sorêşgeran. Gelek ji wan hatin ba min. Ew kesên ku digotin sorêşger kafîrin, e di digotin min: "Ey bira! Em poşîmanin. Slaven me li hevalan bike. Berê hevalan bide me. Ji Heke ihtiyaceke wan hebê, em sekinine." Yanê qedera hefteyêke dost zehibûn. Lê heke ka hatna wan we çawa bibe?

Paşê dewletê leşkerên xwe

anî erdimê. Xelkê girtin û dan ber lédanê. Gelek di bin îşken-çê de hatin kuştin. Millet gelek dîtirsîya. Dostên min neman. Dîsa ez çûm Şîrnexê. Hinde ez geriyam, lê kesî hevaltiya min nekir. Ez çûme çayxanê. Min dîhma xwe da ku, gelek heval li çayxanê rûniştine. Çawa min dîtîm, ji ber min rabûn û derketin çûn. Min da ser piştê wan. Ew direvîyan, min ji dida pay wan. Wê rojê dost û nasên min nemabûn. Min dîhma xwe baş da millet û min ji wan teerûben mezin girt. Min baş zanî ku, milletê me doste xur taye.

Ez vegeyîyam gund. Min lê nêrî, ka rewş li vir çawane. Tesîr li ser wan ji hebû, hemû wan dengê radyo û teypan berdabûn, keyfa wan xweşbû. Lê belê, ew kesên welatparêz be keylûbûn. Hingê min baş zanî ku, hima Partiya me zêdetirîn ji gundîyan e. Heçî bajarine, hevalê menleete ne. Ne hemû, lê gelek ji wan.

Wê demê, heval qedereke hunda bûn. Axa û zilamên wî, kena xwe bi me dikiran. Em ji pîr aciz dibûn. Xeber ji me re redikirin, digotin: "Hevalên we yekî 'qesmer' bila bînin. We digot, wê axan bikupî malên wan ji wan bistînin. Dê bila, vevê hun û hevalên xwe werin. Hej em saxin, we malên me di nav xwe de levakir." Ew kesên paşverû û kevneperest, wê demê gelek îxanetê dikiran.

Lê belê, me dikarî li diji wan çî bîkîra? Em rabûn li ser kaxezekê, me keşînikolek û tîrba wan danî. Şeva cejna "Qurbanê" me kaxez bir, avê malên kesên bîşeret. Wê şevê me ji tedbîren xwe standim. Me çîlên xwe amade kir. Me hisa-ben mezin ji xwe re dikir. Me hevalan hemû wan, me di nav xwe de sundwar û got, kê xwe bîleqîne, emê wî bikujin. Bû sibê û ew kesên bîşeret çûn mîzgefte. Me got, giringe em xoşxonan (mîrşan) li diji wan hebin. Jin pêhesiyar û çûn gotin yekî pîr û şereflî, angû "îmam" Ev zilam mezinê gund me bû. Em li derekê sekinîbûn, me di ku ev zilam û kîlleta wê tîn. Dest wan de "Kuran", hatin cem me. Me xatîra "Kuran" a wî girt û em rabûn çûn mîzgefte. Me nîmê-ja xwe kir. Paşê em derketin çûn malê. Em û ew, me bi hev re seker neda. Hinek zilam hatin mala me û rûniştin. Em gelek bûn. Me qala sorêşê dikir. Hinek digotin: "wellahî ew ji weke Kî Kê viran di-kin." Min qet deng nekir. Giştî xwarina xwe dixwar. Ji qehran, min û çend hevalan, me xwarin nexwar. Hej giştî li wir bûn, me di ku şev zilamê qekdar hatin, silavên xwe li hevalan kirin. Li keleka me rûniştin. Me carek din, behsa vî pîrê kir. Hevalan bera xwe rind dabûn me û dîtî ku ne- lanihê. Berê hevalan bide me. Pîrê ji me kirin. Me derdên xwe gotin wan. Bêhna hevalan gelek teng bibû.

Heval rabûn çûn mala wan kesên paşverû. Giştî li hev komkirin. Anin nik me. Ji me

re gelek axal kirin. Me li hev anin. Nexweşiyên di nava gund de rakirin. Em çûn dest ten hevdu. Wê rojê, keyla gundîyan gelek ji hevalan re hat. Ew kesên nebaş, gelek tirsîyabûn. Gundîyan, gelek hîrmet ji hevalan re kir. Me wê rojê, cejna "Hacıyan" ji pî-rozkir.

Wê rojê heval di nav malên me de man. Me çîlên wan şuştin. Wê rojê heya êvarî, mer-jin-keç û xort, ji civata hevalan ranabûn. Heke wê rojê heval nehatibana, me ê deh mer ji hevdu bîkustana. Lê belê, em gelek dilgane ku Partiya me roj bi roj pîşve diçe. Roj bi roj gele me şa dihe. Gav bi gav şerê me mezin dihe. Serê gelek bîşeretan, lê perçî-qandî, ji roja ku min qencî û xirabî naskirîye vir ve, ez digel hevalan li diji axan şer-dikim. Gava wan serê min didit, min piyên wan didit. Ewan karê kuştina min dikir. Min ji amadekariya heyle dikir. Min zilam û bîşeretiya wan, baş naskir. Heke bîhîndostê mirov jî, an ji bo male mirove, an ji bo kuştina mirove an ji bi bo tîşteki ne başe. Ji hezarîan yek qence. Ji ber ku, tîxmê wan ji toven neqeniyê ye. Gotina min ewe ku, dema meriv biçe ser pîrê, axa û beraz herdu li ser pîrê bin, hun xwe bîdî aliyê heraz, lê xwe nedî aliyê axê. Lew, ji diroke vir de bêbextê welatî. Girtî-ge ku em tucaran bawerîya xwe bi wan neynin. Heke em wan bin pîşîya xwe, wê pîhînan bavêjin me. Heke pay me bin, ewê gezan li me bîdî. Ger mirov bîhîne axa li ser agirê, giringe mirov wî agirî xweş ke. Ger bikevin avê, giringe mirov wan bin avê. Tucaran em xwe nekin dostê axan û şexan. Ew herdem sodên xwe yek şexsî diparêzin. Her çi kesê ji wan dure, ew mire.

Rewşa axan û şexan, weke rewşa kesên miskîroş û kerwanê ye. Mirov tu kar jê nabîne, herdem xusar heye. Hevaltiya axan û şexan weke mirov li civata kerwanê be ye, lê belê hevaltiya kesên zana, ronakbîr û xwendevanan weke mirov di civata kesên miskîfî-

roş be ye. Tu li civata kesê miskîroş runî û miska wî nekirî jî, bêhneka xweş wê bête. Heke tu û gundî, hun şer-bîkî, li axa bide. Hun û eşîr şer-bîkî dîsa li axa bîdî. Ji ber ku, tîştên ku heya niha bi serê me hatine, gişt ji bêbextiya wan e.

Tucaran qençiyê li axan

Heke mirov behsa Kurdistanê li nik wan bîkîra digotin me, bila kes qala vî yekê neke. Pêxember nîrîna xwe li Kurdan kirîye, ji her ve yekê Kurd nabin dewlet. Şexan digotin dê û bavên me, bila zarok tucaran neqin nik kesên xwendevan. Hise wan û fikra wan wê be xirakirin. Şexan bi vî rengî berê me ji rastîyan diqulîband.

Axa ji herdemê, şer û dubendî, nexweşî û pevçûn di nav gundîyan de derdixistin. Êl û eşîretan çêdikirin. Wan dikirîm diymên hev. Hejta bîra dikirîm neyare bîra. Keyşa xwe li gundîyan anîbûn. Berî 15ê Tebaxê karê şex û axan, tenê karên gema û rîzî bûn. Jordestên me û yekî gelên din ne yekî. Yek xelqê xelkî lê belê yek gelek Kurdistanê eskerê ne. Yek me şex û axa, yekî dilrê û xîmîz. Lê belê piştî 15ê Tebaxê û vir de, ew zilma wan û axatîya wan heli. Şex hemû ketin nava şaxîye. Heke îroj şexîti û axatî be tîroîn, bawer bikin ku ew bîroşin. Lew îroj xêr û guncê-hên wan li her çavannî. Îroj swedî li gelek Kurdistanê hatîye derketin. Ew kesên vî wela-tî mijane, giringe hisaba xwe bîdî. Vevê îroj gele me, bawerîya xwe baş bi swedîyên xwe tene.

Gele me neyaren xwe baş naskirîye. Tu caran bîqasî îroj gele me, ji xwe re swedî nedîtû. Ji 15ê Tebaxê vir de, gele me gavbigav şiyarû. Weke berê şer di nava eşîran de çêbabe. Birakujî nema ye. Aştî û pergela gel, ji deste dewletê, şex û axan derketîye. Gişt ketine deste Partîye. Gele me bi Partîya xwe rêya rast dîzane û Partîya xwe ji xwe re swedî dibîne.

Piştî 15ê Tebaxê gelek der-bên mezin li axan û şexan ketin. Dewlet û ev derdor gelek tirsîyane. Gelek ji wa-

— Ahmet, Ahmet!
— Belê!
— Heke min ew parke ne-
dabana te, tu we gelek şîl
bîhîyayî.
— Belê axa. Mala te ava
be.

Heya gihan Şîrnexê axa deh-
caran gotîna xwe kir. Paşê
hatin ber avekê Ahmet ji
nişkan ve got.

— Axa, axa!
— Çiye?
— Parka xwe bigre.

Axa parka xwe ji Ahmet
girt. Ahmet pêş çavê gel de,
xwe tevî cilan avê avê de.
Heya serî xwe şîlkir. Baş şîlbû
û ji avê derket. Dure got:
— Axa, heke te parka xwe
nedabana min, ez ji ve bêtîrî
şîl nedibûm. Malmîrat! Vaye
te dehcaran da rûyê min. Heval-
tiya te li min heram be.

Niha dixwazim çend gotîna
li ser 15ê Tebaxê bêjim. Berî
15ê Tebaxê kê serdest bû? Wê
demê rewş li Kurdistan çawan
bû? Kurdistan weke kehnîyo-
ka be swedî bû li serê çîyan.
Herkesek jê avê vedixwar.
Axa, şex û kedxwarên Kurdis-
tanê gele me dimijandin. Heçî
şex bûn, wan me bi ol (dîn)
mîjûl dikirin. Digotin me,
"Ew kesê li dine be şex bîmire,
naqê bîhuştê (cennetê)." Ne-
qencê şexên wî ne." Me bawer
dikir ku, qey bîhuşt (cennet)
weke dayra Tîrka ye û bî imza

Heke mirov behsa Kurdistanê
li nik wan bîkîra digotin me,
bila kes qala vî yekê neke.
Pêxember nîrîna xwe li Kur-
dan kirîye, ji her ve yekê Kurd
nabin dewlet. Şexan digotin dê
û bavên me, bila zarok tucaran
neqin nik kesên xwendevan.
Hise wan û fikra wan wê be xi-
rakirin. Şexan bi vî rengî berê
me ji rastîyan diqulîband.

Axa ji herdemê, şer û
dubendî, nexweşî û pevçûn di
nav gundîyan de derdixistin.
Êl û eşîretan çêdikirin. Wan
dikirîm diymên hev. Hejta
bîra dikirîm neyare bîra.
Keyşa xwe li gundîyan anîbûn.
Berî 15ê Tebaxê karê şex û
axan, tenê karên gema û rîzî
bûn. Jordestên me û yekî gelên
din ne yekî. Yek xelqê xelkî
lê belê yek gelek Kurdistanê
eskerê ne. Yek me şex û axa,
yekî dilrê û xîmîz. Lê belê
piştî 15ê Tebaxê û vir de, ew
zilma wan û axatîya wan heli.
Şex hemû ketin nava şaxîye.
Heke îroj şexîti û axatî be
tîroîn, bawer bikin ku ew
bîroşin. Lew îroj xêr û guncê-
hên wan li her çavannî. Îroj
swedî li gelek Kurdistanê hatî-
ye derketin. Ew kesên vî wela-
tî mijane, giringe hisaba
xwe bîdî. Vevê îroj gele me, bawerîya
xwe baş bi swedîyên
xwe tene.

Gele me neyaren xwe baş
naskirîye. Tu caran bîqasî îroj
gele me, ji xwe re swedî
nedîtû. Ji 15ê Tebaxê vir de,
gele me gavbigav şiyarû.
Weke berê şer di nava eşîran
de çêbabe. Birakujî nema ye.
Aştî û pergela gel, ji deste
dewletê, şex û axan derketîye.
Gişt ketine deste Partîye. Gele
me bi Partîya xwe rêya rast
dîzane û Partîya xwe ji xwe re
swedî dibîne.

Piştî 15ê Tebaxê gelek der-
bên mezin li axan û şexan
ketin. Dewlet û ev derdor
gelek tirsîyane. Gelek ji wa-

nan xani û milken xwe berdan û revîn.

Dijmîn peşî, karakol tev rakirin. Paşê disa hatin, dora karakolên xwe bikeblo, teneke û qume zivirandin. Gava ba li teneke dîda û deng bi dihat, wê şevê heya beyanê çekên xwe dipeqandin. Gundî bi wan nêkan dikenin. Diçûn berêkê daveitî û diçûn vedigeriyan. Serbaz heya sibê ber daveitî û nedizanîn çima.

Piştî gele me reya rast di pade çav helbûn. Berî 15ê Tebaxê, gava serbazek dihat gund, dikari tene hemû gundiyan bide ber lêdanê. Le bele ew roj ji destê wan derket. Awa gava sedhezâr ten gundan, lê disa ji dîtirsîn. Zarokên me jarjuren wan ji rex û tîvingen wan derdixistin, mixîler û matarên wan ji wan didizîn. Lê bi xwe ji naheşin. Çûas li gel dixistin, disa ji gundî nema ji wan dîtirsîn. Çûas li gel dixistin hevqas rik û nifrîna gel ji mezin dibe. Dewleta Tirkî kete ye nava rewşeke nexweş. Lê gel rêya xwe ditiye. Serleşkerên ordiya laşist digotin.

Em bawer in ku, ev şîretên Apocîyanin. Hun e din guhên xwe nadin me. Hun hemû bûne hevalên Apocîyan. Serleşkerê Alayê jî digot. "Nehewceye em bigin li van çîyan li Apocîyan bigerin. Ji

ber ku ev gundî tev hevalên wanin. Giringe em vanan giştan bûjin. Ji ber ku ev zarokên vî gelî ne. Leşker serbestin, li gund û çîyan çî bikin. Hila bikin. Ev gundî ê din ji me re nabin dost û heval. Mal û namusa wan li ber we serbeste."

Lê serbaz kengê diwêriyan. Van tiştan kengê dikarin bikin. Ew ji gele me baş

nasdikin. Dijmîn gelek ditirse. Tiştên mezin datani peşîya xwe, lê dizanê ku ev tişt bi lêdanê û tirsandinê çênabe. Lew gelek anibûn serê gundiyan. Iroj tiştê destê wan de nemaye. Niha dest bi şîretê kirine. Ew kesên ku zarokên wan digihan Partîye û dewlete pirsîyar ji wan dikin, digotin wan. "Ka kurê te" Gundiyan jî digot. "Me li wan xist, dore

kuve çûne em nizanin. Leşkerên dijmin bi hopêrloran gazi gel dikiran, bi tûkesê dîlê vortan nehele. Nexwe we gişt bigihan Apocîyan. E din kesî nediwêrî dengê xwe li zarokên xwe bike. Dema dijmin dihat gundan, gelek keyta xwe ji vortan retanî. Serleşker dibûn dost. Digotin me. "Em hevî ji we dikin. Heke hun Apocîyan bibînin, hevî wan em hevî ji wan dikin. Hila me nekujin. Heke ew me nekujin, bi sind, em wan di malên we de ji bîbînin. Em soze dînin wan ku emê dengê xwe nekin."

Hevalên gelek heja û ber kelt. Ez ji mala xwe derketim, min tipek ji nivîstî nedizani. Iroj ez hundek dizanim. Bi rastî çavên min herdu ji nedidîtin. Le bele ez gelek serbîlindim, lew ez ketim nava kesên bi xwedîye şerêta mezin. E din ji min re tiştê ne derde. Ji ber ku, Partîya min peşîya min ronî dike.

Gelek tiştên mezin hatine serê min. Min gelek tecrûbe ji wan girtiye. Heja ez dijim, tiştên ku min ji bîbextî û zilma axan û şêxan ditiye, ji bir nakim. Lê giştan ez nikarim benim ziman.

Gelî birayên heja! Gelî hevalan! Em baş bizanibin ev roj, roja me ye. Roja berxwedanê ye. Ev roj, roja tolhil-

danê ye. Iroj, qeys û firsend ketiye destê me. Kesê dikare sed kiloyan rake hila rake, e ku dikare kiloyek rake, hila kiloyek rake. Tucaran firsendeke halo neketibû destê me. Rewşa axa û şêxan me ji iroj, gelek nexweş bûye. Şêxî û axatî li serê wan bûye hela. Yen welatîfîroş pîr eşkere bûne. Weke kesekî tazi, di nava gundan de li gerin. Ev bebestên welatîfîroş, gelek tiştên nebaş li pêş çavên gel kirine. Heja tişt bi serê me neyê, em dust û dijminên xwe nasnakim. Vêca iroj, du re li Kurdistanê vebûne, yek bebestiye, a din ji welatî pareziye. Le bele disa ji ew kesên welatîxayîn, di xwazin bikevin nav rên Partîye, daku bingeha Partîye nasbikin. Le bele ew rojên ku ewan bi gele me dileyistin, ji destên wan derketine. Ew tirba ku ewan ji me re kolabû, iroj ew bixwe dikevin. Tu rê ji wan re nemaye. Hisaba hezar salan we ji wan he standin. Zilma wan kiri, li nik wan namîne. Roj roja xizan û bîdestan e. Piştî 15ê Tebaxê, fermana zulman ketiye destê şervanên PKK. Hisaba bay û kalan we ji wan bein standin.

Bijî PKK, ERNK û ARGK!
Bijî serok APO!
Bijî peşmergên Kurdistan!

Bi sazûna PKK, ERNK û ARGK di şoreşa nûjen de, mirov e din dikare bawerîya xwe bo serkeftina vê şoreşê bîne. Şoreş, hê diteneke zaniyî û bê partiyeke şoreşger û eniyeka rizgarîxwaz, digel artêşeka gelî nabe. Heke yek ji van kem be, serkeftina şoreşê pîr zehmet dibe. Gava em li dîroka şoreşên Kurdistan bînerin, ne partiyeke şoreşger, ne eniyeka rizgarîxwaz û ne ji arteşeka gelî nebûn. Sedemeka mezin bo biserneketina van şoreşan ev bû.

Iroj PKK ne tenê li bal gele Kurd hatiye nasirin, ku hêzeke şoreşgerê Tevgerên şoreşger ên cihanê ji PKK dinasin, ji ber ku şoreşgerî ne tenê bi nivîst û gotina ye. PKK bi kare

LÎ SER PÎRSA WELATPARÊZIYA KURDISTAN

bikin, li Kurdistanê kîjan parti dikare beje, ku bi dilsozi doza welatparêziyê daniye peşîya xwe. Ger ji hela bîr û bawerîye, ger ji ji hela welatparêziyê? Min gelek kom û mirov ji gelek partiyan dîtin, ku dibêjin, "Em Iraqî ne, an Iranî ne, an Tirkî ne, an jî Surî ne." Tixubên kedxwaran û mêtîngeran ji qebul dikin. Hin caran, gava pîrsa serxwebûnê têlin ziman, ew dibêjin: "Em narxwazin Tirkîye, Iranê, Iraqê an Suryê perçe bikin." Yanê ev kesên hanan welatekî serbi-xwe, Kurdistanê serbi-xwe û azad naxwazin. Rizgariya welat, ango serxwebûna Kurdistanê

re navê eniyeka rizgarîxwaz li wan ke, ji ber ku yekîtiya wan ne ji bo rizgariya gele Kurd pêkhatiye. Ez dibêjim, mirov dikare vê navê li wan ke. Ev yekîti, yekîtiya kevneperestên Kurde û li dijî şoreşgerên Kurdistanê Bakur pêkhatiye. Lew emyên rizgarîxwaz ji bo yekîtiya gel saz dibin, ji bo çîn û bîren welatparêz di nav civatê de saz dibin, ne ji bo yekîtiya serêkên derebeg, çînen serdest û burjuvaziya piçûk, ku pîr caran Kurdistan firote dijmin.

Li Kurdistanê Başur hin hêz behsa mafê çarenusê dikin. Lê bi bawerîya min ev duruşne ne bi stratejiyê hildan, bi teklîki ye. Bi derewan ev duruşne radikin. Ji ber ku rind dizanin, PKK daxwaza atonomiyê çirandîye û perçiqandîye. Pîrsa serxwebûnê hildaye joran. Icar dixwazin bi van xapan û derewan, xwe li bal gele Kurd şêrin bikin.

Lê ji hela din, bi rastî mirov ténaghîje bi gotina mafê çarenusê çî tê gotin. Daxwaz ne zelalîn. Ji ber ku bi vê gotinê, heye ku atonomî, federasyon ji ténin gotin. Daxwaza serxwebûnê jî, ji bîni nehe. Ji xwe stratejiya wan partiyan jî nîne. Ez dikarim bêjim, ku ev nizanin ji bo çê şerdikîn. Xweşiya jiyanê wan a kesani li ku dere be, siyaseta wan jî wî alî ve dibêze.

Kevneperestiya Kurd, ji mirina xwe ditirse. Lewma bi her şeweyê şerê tevgera şoreşgerî li Kurdistanê dike. Ev tevger ji PKK ye: pêşengî tevgera rizgariya netewa Kurdistan. Kevneperest, bi welatparêziyê xwe didin nasdan. Lê e din gele Kurd rûçkê wan rind dinase û wan ruswa dike. Ji

ber ku kevneperest ne tenê ji bo zehmetkêşên Kurd xayinîn, xayîniya wan bo pîrsa netewî li Kurdistanê ye. Bi tevayî xayîniyê dikir.

Giringe her welatparêzekî Kurd xweş bizanibe, pîrs ne tene pîrsa çinayetiye. Bingeh welatparêziye. Lewma ji di nav refên ERNK de cih ji bo hemû çîn û bîren welatparêzên Kurdistanê heye. Herkesek niştîmanxwaz dikare cihê xwe bigre. Lê hêguman ev li ser bingehêka welatparêzî û bin reberîya heza proletaryaya.

Divê iroj em çînen serdestên Kurdistanê û en welatên din neynin berhev. Li Cezayîrê

— **Bijî şoreşa Kurdistan bin rêberîya proletaryaya!**
— **Bijî PKK, ERNK û ARGK!**
— **Ji bo rizgarkirina êrdima BOTAN pêşde!**

Ferhad Şêxo
Almanya-Berlîna Rojava

Hevalên heja,

ez silavên xwe ên şoreşgerî pêşkeşî we dikim. Herdem bendewarê serkeftina berxwedana gelê Kurdistan, bin pêşengîya Partîya Karkerên Kurdistan'im. Ji ber ku ji me re, roj bir roj xuyabû, ku gele Kurdistan bin vê pêşengiyê xebata xwe a şoreşgerî birêvedibe û têkoşîna xwe berdewam dike. Niha gelen cihanê Kurdistan çêtir dinasin, bi Partîya Karkerên Kurdistan. Hatina berxwedana gelê me, hatîye girêdan bi karvaniya vê pêşengiyê.

Partîya Karkerên Kurdistan, kin be gotin, bûye deng û xemla gelê me. Her welatparêzekî Kurd jî, jê tê xwestin, ku xebata gelê me bi gelên dinê re bide nasîn. Ev tişt gelek pêwiste. Hewceye em tev, di vê aliyê de jî, xebatên xwe pêşde bidin. Dengê welatê xwe û şerê gelê xwe navnetewan de belavhikin. Taybetî xwendevanên, ku li derveyî welat dixwênin, dikarin vê xebatê bi hesanî rakin ser milên xwe. Ez hêvîdarim, ku em gişt vê xebatê bi awakî jehatî birêvebibin. Digel silavên germ.

Mustafa Ossî-Dîk
Yugostavya-Rijeka

xwe, xwe da nasîn, ku hêzeke şoreşgerê. Di pîrsa eniyê de hin kes dibêjin ERNK, ne ji çend hêzan damezirîye. Ez bawerim, ku tu Kurdê welatparêz ne li dije, ku parti û hêzên Kurdistanê en welatparêz bi hev re eniyeka xwe avabikin. Lê divê em ji xwe pîrsan

tanê weke xwewnekê dibênin. Ez dipîrsim, gava endamên wan partiyan bi vê nolê xwe bidin nasirin, ma gelo eniyeka bi wan partiyan re wê çawa çêbe?

Li Kurdistanê Başur hin hêz gihane hev û dibêjin, "Me enf pêkanîye." Lê mirov nika-

BANG

ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan), bi belavokê bi gel da naskirin, ku di navbera 15'ê Cotmehê û 31'ê Kanûnê de "Kampanya Alîkariyê bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan" daye destpêkandin û bang li hemû welatperweran, demokratek û şoreşgeran kir, ku bi şeweyeka çalak û jîr têkilî û kampanyê bikin.

Di belavokê de, ku bi navê **Berpirsiyariya ERNK li Ewropa** derket, hat gotin, ku di Şerê Serxwebûn û Azadiya Kurdistan de ku bin pêşengiya PKK pêşdikeve û gavên mezin ber bi serkeftinê de avêtîye, hîma gel a zikmakî bîgeh tê girtin; herwusa bal li ser kîşand, ku bo rawestandina vî alîkariyê, li dijî vî pêşketinê, di gelek eniyên dijmin de xebat û êrişên tunde hene. **Berpirsiyariya ERNK li Ewropa**, ku bo rawestandina van xebatên dijminî bi tevayî, pêwistiya alîkariya gel anî zî-ên, di cihê belavokê de ku bangê gelê Kurdistan dike, vî duxuyariyê kir:

"Gelek çuqas kêr xwediyê derfet û gengezan ji be û bin kîjan nîr û pîkolîyê bibe jî, heke xwediyê pêşengekî rast be û ji bo serxwebûna xwe şerdike be, li dinê tu hêzên dijmin nikarin wî gelî binkeftî bikin..."

"Rewşa şer û rewşa eniyê a Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, pîrsa rêxistinbûnêka pêşketilî û pîrsa alîkariyeka mezintir, hewceyîrî dîkin. Gavên pêşveçûna şerê rizgariya Netewî, di her qadê de hewceyî derfeten diravî-ên mezintir, derdixin holê..."

"Weke ku heya niha bûyî, ji niha û pêde jî, Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan wê li ser derfet û alîkariya gelê me ê welatparêz, pêşve here..."

"Gelê Kurdistan ê welatperwer! Her alîkariya piçûk ku tu bikî; wê himûhêz bide çeka serxwebûn û azadiya pêşmerge-**gên Artêşa Rizgariya Gelê me**, ku li dijî mêtîngerên Tirk ên dirinde û hov dîtêkoşe û liberxwedîdî Ew mêtîngerîya, ku êrişî welatê te, hebûna tî a netewî û mirovî dîkel

Têkilî 'Kampanya Alîkariyê bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan' bibe û vî xebatê pêşvebixe, ku ERNK daye destpêkandin..."

LÎ ÇOBANDERE DORA ŞÎRNEXÊ KÎRYAREK: 13 MÎRÎ, 9 BÎRÎDAR

• Yekitiyeka ARGK êrişek bir ser mezra Çobandere gundê Meşelî navça Şîrnexê. Şerek digel parêzkarên gundan derket. Domana şer de 8 jî bîbextan tevî merivên wan hatin kuştin. 9 kes jî birindar ketin. Hêjmara kuştîyan giştî tevde giha 13 kesan.

Ev êriş dora êvarî pêkhat. Dora 100 pêşmerge-**gên ARGK** pêşî dora gund girtin. Dure şer derket. Taliya pozberiyê de êriş çûn ser matbatên Şanlî. Kartal û Vural, ku parêzkarên gundin. Xaniyên wan hatin şewitandin. Pêşmerge-**gên ARGK**, hê hundabûn xwe jî cihê rûdanê durxistin.

Roja 10'ê Cotmehê yekitiyeka jî pêşmerge-**gên ARGK** avêtî ser mezra Çobandere gundê Meşelî navça Şîrnexê. 13 parêzkar û merivên wan hatin kuştin, 9 jî birindar ketin.

Di livbaziyan, ku li dijî parêzkarên li Şîrnexê birêdî-kevin de, pêşmerge-**gên ARGK** kozen nûh bi destê xwe ve tînin. Bi vî kiryarê dîsa hat îspatîkirin ku li Şîrnexê parêzkarî û welatfiroşî naye jiyan hiştin. Parêzkarên lîdaneka din a mezin jî hêzên şoreş girtin.

Ev welatfiroşên ku ji eşîrêta Batîyan'înin, berî niha bi çende caran bang li wan hatibû kirin û jî wan wan hatibû xwestin, ku çekên jî dijmin

girtibûn. Li dijmin vegerênin. Lê evan xîzîzan bersiv nedan. Gundên xwe berdan û çûn Çobandere. daku çetevaniya xwe berdewam bikin. Hevxe-bata xwe tevî mêtîngeran gelek pêşve birin. Tevî yekitiyên artêşa dijmin, derdiketin operasyonan. Li dijî pêşmerge-**gên ARGK**, çekên xwe bikar-tanin.

Êvara livbaziye pêşmerge-**gên ARGK** dora gund girtin. Bang li bîbextan kirin, daku xwe bidin dest. Lê evan xwe nedan dest û ser pêşmerge-**gên** reşandin. Lewma yekitiya ARGK êrişî bîre ser wan. Xaniyên wan da ber narinçokan. Taliyê de 13 parêzkar û merivên wan mirin, 9 birindar bûn.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

LÎ ÇIYAYÊN CUDÎ ŞEREK GÎRAN

- Pêşmerge-**gên** reşand balafirekê.
- Tê gotin, ku balafir ketiye.
- Çetên Alixan Tatar pelixin.
- Hêjmara kuştîyan dijmin gelek bilinde.
- Pir serleşker û serbaz hatin kuştin.

ÊRÎŞA HERIFANDINÊ LI DIJÎ PIRA ŞAXWELATÊ

Roja 11'ê Cotmehê, 5 jî 9 narinçokên ku li bin Pira Şaxwelat hatibûn raxistin. Peqîn Bireka mezin ji Pirê hilweşî û Pira Şaxwelat jî bo çûyin û hatina tomoşîlan hate girtin.

Li bin Pira Şaxwelat, ku di navbera bajarên Mêrdînê û Ruhayê li ser rêya "Ipek"ê an rêya bi navê "E-24"ê ye, di 9 tenekên dohnê de narinçok hatin bîhîrkirin. Weke nûçên gihan me, tî gotin, ku hundurê tenekan bi hacetên peqînê hatîye tijîkirin.

Dawiya peqînê Pir jî bo çûyin û hatinê hate girtin. Lîngên Pirê xusar û derbên

mezîngirtine. Ji her ku çûyin û hatin rawestîya, duvîkeka gerokan a dirêj peyda bû. Dure giştî hera xwe qulbandine rê-yên din.

Li kêleka vî livbaziye, li ser reyên Kosar (Kızıltepe) û Serêkehnî (Ceylanpınar) jî gelek mayîn hatin raxistin. Niha, jî hêla yekitiyên ARGK li ser gelek rêyan bi rewşekî tunde mayîn hatine raxistin. Hacetên dijminan rastî hinde van mayînan dibin, hinde jî ji hêla mêtîngeran tînin dîtin û der-xistin. Encama raxistina van mayînan de, heya niha dijmin lîdanên pir xedar girtiye.

Li Çiyayên Cudî navça Şîrnexê şereki gewre di navbera pêşmerge-**gên** û hêzên dijmin derket. Şer roja 7'ê Cotmehê dest-pêkir û heya 9'ê Cotmehê doma. Li gelek navçên der-dorê pozberiyên pir gewre ser-pêkhatin û dijmin hundabûnê giran li şun xwe hêla.

Artêşa dijmin a faşist di şer de, çekên agirî, çekên ji asma-nan tînin reşandin, ango çekên giran bikarani. Lê pêşmerge-**gên** ARGK dîsa ji karin, balafireki dijmin bînin xwarê. Şer, car-nan singhersing doma û mêtîngerên Tirk ketin nava tîrs û bîzdanê. Necur man, ku ji qada şer paşve birevin. Pêş-merge-**gên** ARGK tu hundabûn nedan. Lê tî gotin, ku çend şoreşvan jî birindar ketine.

NÛÇE RÛPEL 17. DE

ÊRÎŞ ÇÛ SER KARAKOLA ÎŞIKVÊREN LÎ QILABA

Seva 10'ê Cotmehê li nêzîki navça Qilaba (Uludere) yekitiyeka jî pêşmerge-**gên** ARGK, êrişek bîre ser karakola cenderman.

Weke ji agahiyên me girti derxist, hêzên ARGK dora karakola Îşîkvêren zivirandine û bi narinçok û rokêtan êrişî kirine. Avahî bi temami hilweşandine û serbazên lê di man bi tevayî hêlîv xistine. Serbazên ku hêlîv mabûn, jî dest hildanê ketine û hinek ji wan hatine kuştin an birindar-kirin.

Mêtîngeran hêjmara kuştîyan xwe mîna yek serbazi şanîkirin. Lê pir diyarê, ku kuştî û birindarên jî wan gelekîn.

Parêzkariya gundan li bajarê Mêrdînê jihev-**bû**

Ji destpêka meha Hezîranê vir de, ji her ku li Êrdîma Mêrdînê livbaziyan tunde birêdî-kevin, bikaranîna parêzkariya gundan seranser jihev-**bû**.

Encama lîdanên ku li gundên Pînarçik, Xirabê Huriya û Mira Kelsîne ûh. li parêzkarên gundan ketin, ev sistema ku mêtîngerên faşist dixwestin zinde bigrin, jihevbelavbû. Bireka mezin ji parêzkarên çekên xwe berdan, birek jî ji Êrdîmê revî û çûn Êrdîmê din an jî metropolên Tirkiyê. Li pêşerê van rûdanan, ji her şerê me ê rizgariya netewî, avahiya parêzkarên jihevket û belavbû. Pir êşkereye, ku di rewşekê de, ku artêşa mêtîngeran bixwe tî perçiqandin û ketiye nava tîrs û sofê de, diyarbû ku, ev avahî jî wê nekarîba pir xwe ser piyan bigre û liberxwebide. Jixwe tûkes nedikarî van bîbextan jî vî encamê rizgar jî bike.

Parêzkariya gundan heya merheleke mezin niha jihev-bûye, lê hêj jî hinde jî hêj-**yan** wan li gundan hene. Bes hêj-mara van pir kême. Ev jî xwe

davêjin bextê karakolên dij-min û wusa hebûna xwe a gemar jiyan digrin. Lê gava sibê ev karakolên ku bika-ribin wan biparêzin nemênin, wê çikin? Ji vî rojê ve, yekitiyên mêtîngerên faşist jî tîrsa dilê xwe ketine nava taya

mirinê. Sibê ev karakol, wê yeko-yeko jî holê bînin rakirin, hingê ev çete jî -heke bikarî-bin- wê tevî wan jî Kurdistanê birevin. Ev yek jî niha ve diyarê.

Livbaziyan paqîjkirina jê-**Dûmahîk rûpel 17. de**